

Απόφαση υπ' αριθμ. 4/2004 του ΔΠΣ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 5 Φεβρουαρίου 2004 υπό την προεδρία του Μηνά Παπάζογλου και με τη συμμετοχή των τακτικών μελών Μιμής Τουφεξή, Γεωργίου Δόγα, Ιωάννη Κουτζουράδη, του αναπληρωματικού μέλους Γκουίντο Τσιόφφι -ο οποίος αναπληρούσε το τακτικό μέλος Ελένη Τράϊου- καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, **προκειμένου να κρίνει επί των υπ' αριθμ. πρωτ. 717/13.05.03, 732/20.05.03, 737/21.05.03, 738/22.05.03 και 742/27.05.03 εφέσεων που είχαν ασκήσει αντιστοίχως οι συν. Γιώρ. Λιάγκας, Παύλ. Δημητριάδης, Γιώρ. Τράγκας, Νικ. Κακαουνάκης και Σταμ. Μαλέλλης κατά της αποφάσεως 9/2003 με την οποία το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο τους επέβαλε ποινές προσωρινής διαγραφής.**

Όπως αναφέρεται στην απόφαση 9/2003 του ΠΠΣ, η υπόθεση, που αφορά στην εμπλοκή από μερίδα ΜΜΕ -εντύπων και ηλεκτρονικών- της συν. Ιωάννας Σωτήρχου με την τρομοκρατία και με την οργάνωση 17N, εκκίνησε για το ΠΠΣ στις 16.09.02, όταν το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

“Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ επεσήμανε έγκαιρα τον επικίνδυνο κατήφορο στον οποίο οδηγούν η σεναριολογία και η ονοματολογία γύρω από την υπόθεση της τρομοκρατίας.

Τα σχετικά φαινόμενα πολλαπλασιάζονται και στο όνομα των αποκλειστικών πληροφοριών ολοένα και νέα πρόσωπα βλέπουν να φωτογραφίζονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ως εμπλεκόμενοι στη 17N. Καθώς οι φήμες αυτές δεν τεκμηριώνονται εξ αντικειμένου, όσοι φωτογραφίζονται με αυτόν τον τρόπο μένουν ανυπεράσπιστοι και υποχρεωμένοι να αποδείξουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με όσα τους καταμαρτυρούν. Δεν είναι η πρώτη φορά που στα Μέσα Ενημέρωσης παρουσιάζεται αυτό το απαράδεκτο φαινόμενο, αλλά τώρα παίρνει μαζικές διαστάσεις και είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Μία από αυτές τις περιπτώσεις είναι και της συναδέλφου, μέλους της ΕΣΗΕΑ, Ιωάννας Σωτήρχου, δημοσιογράφου της εφημερίδας "Ελευθεροτυπία". Για την περίπτωση αυτή, ο ίδιος ο υπουργός Τύπου Χρήστος Πρωτόπαπας, ύστερα από επικοινωνία του με τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, στη σημερινή ενημέρωση των πολιτικών συντακτών, διέψευσε κατηγορηματικά όσα μεταδόθηκαν σχετικά. Χαρακτήρισε μάλιστα "συνήθεις απαράδεκτες και καταδικαστέες φήμες" τα νοσηρά σενάρια που είδαν το φως της δημοσιότητας από τις εφημερίδες "Απογευματινή", "Αυριανή", "Χώρα", "Αδέσμευτος Τύπος" (Μήτση), "Traffic", "Espresso" και τους τηλεοπτικούς σταθμούς Alter, Star, Alpha.

Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ υπενθυμίζει ότι απέστειλε επιστολή, στις 5 Σεπτεμβρίου, σε όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς στην οποία τόνιζε μεταξύ άλλων τα εξής:

"Αν δεν αναστραφεί η κατάσταση αυτή άμεσα, η ενημέρωση που παρέχεται από τους τηλεοπτικούς σταθμούς κινδυνεύει να χαρακτηριστεί ως σύγχρονο μνημείο αυθαιρεσίας. Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ αποδοκιμάζει έντονα όσους συνεργούν σε αυτή την υποβάθμιση της ενημέρωσης και καλεί τους δημοσιογράφους-μέλη της Ένωσης να σέβονται και να τηρούν, χωρίς εκπτώσεις, τον Κώδικα Δεοντολογίας του δημοσιογραφικού επαγγέλματος".

Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ αποφάσισε επίσης να καλέσει τους διευθυντές ειδήσεων των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης καθώς και τους διευθυντές των εφημερίδων σε συζήτηση για τα προβλήματα που έχουν ανακύψει. Καλούμε, για άλλη μια φορά, τους δημοσιογράφους να διαφυλάξουν την αξιοπιστία της ενημέρωσης αντιστεκόμενοι σε κάθε πίεση και σκοπιμότητα, ελέγχοντας με εξαντλητική σχολαστικότητα τις διαρροές από δήθεν πηγές, που διοχετεύουν τέτοιες αθλιότητες. Τέλος, προτρέπουμε κάθε θιγόμενο πολίτη να προσφεύγει στα αρμόδια όργανα της Πολιτείας και της ΕΣΗΕΑ".

Μετά την έκδοση της ανακοίνωσης αυτής, το ΠΠΣ ζήτησε και έλαβε από το ΔΣ σειρά δημοσιευμάτων και απομαγνητοφωνήσεις δελτίων ειδήσεων τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία ανέλαβε να μελετήσει αναπληρωματικό μέλος. Όπως αναφέρεται στην απόφαση 9/2003 του ΠΠΣ, τα δημοσιεύματα έχουν ως εξής:

" Εφημερίδα "Απογευματινή", φ. 12.09.02.

Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύεται άρθρο υπογεγραμμένο από τον κ. Μανώλη Βασιλάκη.

Κεντρικός τίτλος: Η "αθώωση" του Λεσπέρογλου□

Υπέρτιτλος: Πώς οργάνωσε και μεθόδευσε τη δράση του το κίνημα συμπαράστασης.

Στο άρθρο φιλοξενείται φωτογραφία της πρώτης σελίδας της εφημερίδας "Ελευθεροτυπία", στην οποία εμφανίζονται οι φωτογραφίες της Ιωάννας Σωτήρχου και του Νικ. Γιαννόπουλου με λεζάντα: Δημοσιογραφική επιχείρηση από την "Ελευθεροτυπία" στην Ιορδανία.

" Εφημερίδα "Αυριανή", φ. 14.09.02.

Πρωτοσέλιδος τίτλος: Σοκ σε επώνυμη δημοσιογράφο!

Υπότιτλοι: Βρέθηκε και γενετικό υλικό. Έτοιμο το ένταλμα σύλληψης.

– Το αποτύπωμα στην γιάφκα της Δαμάρεως.

– Δραστήριο στέλεχος τα τελευταία 10 χρόνια στην 17N και τακτική πελάτισσα στην γιάφκα.

– Χοντρό παζάρι για να μην συλληφθεί και να ενταχθεί στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων.

– Με ισχυρό δόντι στην Αμερικανική πρεσβεία η ρεπόρτερ.

Πρωτοσέλιδο άρθρο: Γνωστή δημοσιογράφος, απογευματινής εφημερίδας μεγάλης κυκλοφορίας, ειδικευμένη στην κάλυψη θεμάτων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οικολογικών και του λεγόμενου "αντιεξουσιαστικού χώρου", ετοιμάζει την βαλίτσα της για Κορυδαλλό. Το όνομά της, έχει υπογραμμιστεί από τον διοικητή της Αντιτρομοκρατικής, μεταξύ των πρώτων στην λίστα των προς σύλληψη για συμμετοχή στην 17N.

Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύεται ανυπόγραφο εκτενές ρεπορτάζ υπό τους ίδιους ή παρόμοιους τίτλους και στο ίδιο περίπου πνεύμα.

" Εφημερίδα "Η Χώρα", φ. 14.09.02.

Πρωτοσέλιδος τίτλος: Ντοκουμέντο – Αποτυπώματα γυναίκας δημοσιογράφου στις γιάφκες της 17N.

Υπότιτλοι: Είχε συλληφθεί το '91 σε επεισόδια με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου.

– Είχε δεσμό με τον Βασίλη Ξηρό.

- Αρνείται ότι γνώριζε περισσότερα.
- Επίσκεψη μυστήριο Σύρου στον Κορυδαλλό (φωτογραφία Β. Ξηρού).

Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύεται εκτενές ρεπορτάζ, υπογεγραμμένο από τον συν. Γ. Τράγκα.

Κεντρικός τίτλος: Γυναίκα δημοσιογράφος σε γιάφκα της 17N.

Υπότιτλοι: Ανέπαφη και πάντα επικίνδυνη η ηγεσία της τρομοκρατικής οργάνωσης φαίνεται να ετοιμάζει νέα χτυπήματα.

- Βουίζει η Αθήνα για τις σχέσεις της με γυναίκα πρώην υπουργού, ενώ λέγεται ότι οι δημόσιες εμφανίσεις της με τον Βασίλη Ξηρό ήταν συχνές και μάλιστα συμμετείχαν μαζί και σε διαδηλώσεις.

Δημοσιεύονται επίσης μία φωτογραφία του Βασίλη Ξηρού και μία από κάποια διαδήλωση με λεζάντα: Η γυναίκα αυτή που είχε σχέσεις με τον Β. Ξηρό είναι περίπου 32 χρονών και κατά το παρελθόν συμμετείχε σε επεισόδια στο Πολυτεχνείο όπου είχε συλληφθεί. Επίσης πρωτοστατούσε σε διαδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης.

" Εφημερίδα "Στο Καρφί", φ. 15.09.02.

Στην σελίδα σχολίων υπό τον τίτλο "Στο Πέταλο" την οποία υπογράφει ο συν. Νίκος Κακαουνάκης, δημοσιεύεται μεταξύ άλλων το ακόλουθο σχόλιο: "Δεν είναι αβάσιμη η φιλολογία περί ανεύρεσης γενετικού υλικού συναδέλφου (γυναίκας δημοσιογράφου) στις γιάφκες της 17N. Η πληροφορία βγήκε από την αστυνομία και προκάλεσε σάλο στα δημοσιογραφικά γραφεία αναγκάζοντας τον εκδότη της (μεγάλης) εφημερίδας που εργάζεται να κάνει προσωπικές παρεμβάσεις σε άλλους εκδότες ώστε να μη βγει πρωτοσέλιδο το όνομά της. Η συνάδελφος που είχε συλληφθεί παλαιότερα για συμμετοχή της σε κατάληψη του Πολυτεχνείου, φέρεται τώρα, σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, να διατηρούσε στενές σχέσεις με κάποιον από τους Βασίλη ή Σάββα Ξηρό εξ ου και το γενετικό υλικό που βρέθηκε. Εν αγνοία της τρομοκρατικής του δραστηριότητας; Λίγη υπομονή και θα μάθουμε. Οι διωκτικές αρχές δεν είναι διατεθειμένες να χαριστούν σε κανέναν, όσο ισχυρή προστασία κι αν έχει□".

" Εφημερίδα "Κυριακάτικη Αυριανή", φ. 15.09.02.

Πρωτοσέλιδος τίτλος: Σκληρό παζάρι για το □ τομάρι της

επώνυμης δημοσιογράφου.

Υπότιτλοι: Ισχυρές πιέσεις σε κυβέρνηση και Δικαιοσύνη για να μην εκτελεστεί το ένταλμα σύλληψης.

– “Πήγαινα στην γιάφκα για να κάνω έρωτα με τον Βασίλη Ξηρό”, ισχυρίζεται τώρα η κυρία □ συνδικαλίστρια.

– Ύνοιξαν οι πόρτες του Κορυδαλλού για τις γυναίκες της 17Ν.

Στις εσωτερικές σελίδες δημοσιεύεται ανυπόγραφο εκτενές άρθρο.

Κεντρικός τίτλος: Σκληρό παζάρι

Υπότιτλοι: Κυβέρνηση και Δικαιοσύνη δέχονται πιέσεις για την δημοσιογράφο.

– Δεν προκάλεσε έκπληξη η ταυτότητα των αποτυπωμάτων

Λεζάντα σε φωτογραφία του Βασίλη Ξηρού: Η επώνυμη δημοσιογράφος παραδέχθηκε την ερωτική της σχέση με τον Βασίλη Ξηρό.

” Εφημερίδα “Espresso”, φ. 16.09.02.

Σε εσωτερική σελίδα δημοσιεύεται ανυπόγραφο εκτενές ρεπορτάζ.

Κεντρικός τίτλος: Γιατί δεν πρόκειται να συλληφθεί επώνυμη δημοσιογράφος.

Υπότιτλοι: Το ξήλωμα της τρομοκρατίας.

– Το αποτύπωμά της βρέθηκε σε γιάφκα, αλλά□

– Στα δίχτυα της Αντιτρομοκρατικής έχει πιαστεί επώνυμη δημοσιογράφος, της οποίας το δακτυλικό αποτύπωμα βρέθηκε σε μία από τις γιάφκες της “17Νοέμβρη”, όπως τουλάχιστον διαβεβαιώνουν οι αξιωματικοί, αλλά φαίνεται πως θα διαφύγει τη σύλληψη!

” Εφημερίδα “Ο Φίλαθλος”, φ. 16.09.02.

Σε εσωτερική σελίδα, στην στήλη “Κάθε Μέρα” την οποία υπογράφει ο κ. Νίκος Καραγιαννίδης και υπό τον τίτλο “Εκεί στην γιάφκα της Αγίας Παρασκευής□” δημοσιεύεται μεταξύ άλλων το ακόλουθο σχόλιο:

“Αμ, το άλλο με την δημοσιογραφίνα, το όνομα της οποίας το τσούλησε η αστυνομία στην δημοσιογραφική πιάτσα, όμως δεν το γράφει κάποια εφημερίδα... Λέω γι’ αυτήν την δημοσιογραφίνα που είχε σεξουαλικό νταραβέρι μαζί της ο Σάββας Ξηρός, για τον οποίον, λέω εγώ, θα αποδειχθεί ότι ήταν κοκοράκι περιωπής για αρκετές κυρίες. Γιάφκα, σου λένε, το διαμέρισμα της Δαμάρεως, όμως και “ψιλομπουρδέλο” αφού ο Σάββας ξηγιόταν όχι μόνο με

την δημοσιογραφία και κεράτωνε την φουκαριάρα την Αλίθια... Και να πλακώνει τα τηλέφωνα ο Τεγόπουλος στους άλλους εκδότες να το κάνουν χου χου το όνομα της δημοσιογραφίας που είναι ανηψιά Αμερικάνου πρέσβη... Ποιο ΠΑΣΟΚ ότι είναι πίσω από τη 17N; Οι Αμερικάνοι είναι... Ο Χρυσοχοΐδης, βέβαια, δήλωσε ότι δεν καταζητείται καμία δημοσιογράφος, όμως τότε γιατί η μπατσία διαρρέει ότι στην “μπουρδελολογία” της Δαμάρεως βρέθηκε και γενετήσιο υλικό, δηλαδή ζουμιά από υπερχειλισθέν προφυλακτικό;”.

” Κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Τ/Σ ALTER, 14.09.02.

Παρουσιαστής ο συν. ΄κης Παυλόπουλος. Στην αρχή των ειδήσεων υπό τον τίτλο “Οι γυναίκες της 17 Νοέμβρη”, το ρεπορτάζ αναφέρεται σε μια “παλιά γνώριμη στις αρχές”, “κοινό μυστικό στα δημοσιογραφικά γραφεία” και “συνήθως ύποπτη”.

Ακολουθεί συζήτηση του συν. ΄κη Παυλόπουλου με τον συν. Νίκο Κακαουνάκη (έχει διατηρηθεί κατά το δυνατόν η εκφορά του προφορικού λόγου).

N. Κακαουνάκης: Σαν πολίτης και σαν δημοσιογράφος ζητάω να ξεκαθαριστεί το θέμα των γυναικών. Δεν μπορούν να μας λένε ότι πιάσανε τη 17 Νοέμβρη και δεν έχουν πιάσει τις γυναίκες.

΄. Παυλόπουλος: Όταν υπάρχουν μαρτυρίες□

N. Κακαουνάκης: Είτε είναι δημοσιογράφος κάποιου συγκροτήματος που, που, είτε είναι γυναίκα που αφορά τον Γιωτόπουλο, είτε είναι γυναίκα που αφορά τον Ξηρό, είτε είναι γυναίκες που αφορούν τον Χριστόδουλο και τώρα βγάζουν την ουρά τους απ' έξω. Θα βγούνε έξω, όχι θα στιγματιστούν, θα φωτογραφηθούν όμως, να ξέρει η κοινή γνώμη ότι αυτή ήταν, γνώριζαν, ήταν τόσο κουτές ή τόσο ξύπνιες που δεν είπαν τίποτα, και, εν πάση περιπτώσει, εντάξει, να μην διωχθούν, να μην πάνε Κορυδαλλό. Αλλά θα πρέπει όλες οι πτυχές, που είναι όλα τα πρόσωπα, είτε στον Γιωτόπουλο, είτε στον Ξηρό, είτε στον Κουφοντίνα, είτε στον Γιάννη Σερίφη, είτε στον “Σαρδανάπαλο”, είτε στον οποιοδήποτε, να φανερωθούν, να βγούνε, να φωτογραφηθούν.

(□)

Ακολουθεί συζήτηση του συν. ΄κη Παυλόπουλου με προσκεκλημένους μεταξύ άλλων τους συν. Μιχάλη Δημητρίου και Στέλιο Βορίνα.

΄. Παυλόπουλος: Θέλω να ξεκινήσουμε από τον Μιχάλη το

Δημητρίου διότι έχει να κάνει σημαντικές αποκαλύψεις, να μας δώσει σημαντικές πληροφορίες γι' αυτή την περιβόητη τρίτη γυναίκα, την τρίτη γυναίκα της 17 Νοέμβρη που φαίνεται ότι οι αρχές γνωρίζουν πολύ-πολύ καλά, έχουν έρθει σε επαφές μαζί της και στο παρελθόν και ο κλοιός γύρω της έχει αρχίσει και σφίγγει επικίνδυνα. Θα παρακαλέσω πολύ όμως, Μιχάλη Δημητρίου, να μη φωτογραφίσουμε πρόσωπο και να μην πούμε και όνομα.

Μ. Δημητρίου: Φυσικά, γιατί τό 'χουμε κι από χθες αυτό, και από προχθές, και δεν το είπαμε, ούτε με το Νίκο τον Κακαουνάκη, ούτε με το Νίκο τον Ευαγγελάτο. Αυτήν την υπόθεση τη γνωρίζω πολύ καλά και από μέρες, και τυχαίνει να ξέρω και την οικογένεια πολύ στενά.

' . Παυλόπουλος: Την οικογένεια αυτής της γυναίκας;

Μ. Δημητρίου: Ναι, έχει σχέση με την Εκάλη και έχει σχέση και με έναν μεγάλο εφοπλιστή, του οποίου υπήρξαν άνθρωποι εμπιστοσύνης στενής. Εφ'οσον είπες να μην πούμε περισσότερα. Ξέρω, και την ίδια την κοπέλα ξέρω.

' . Παυλόπουλος: Αυτή η γυναίκα και η οικογένεια της ζούσαν κοντά στο περιβάλλον μεγάλου εφοπλιστή;

Μ. Δημητρίου: Ναι, ήταν άτομα της εμπιστοσύνης του. Ενωώ ότι είχαν και ένα χώρο όπου ζούσαν, όπως ζουν συνήθως τα άτομα ιδιαίτερης εμπιστοσύνης αυτού του χαρακτήρα.

' . Παυλόπουλος: Στις διωκτικές αρχές πώς είναι γνωστή και από πότε;

Μ. Δημητρίου: Είναι από το 1995, την ιστορία του Πολυτεχνείου.

' . Παυλόπουλος: Ήταν ανάμεσα στις διαδηλώσεις και στα επεισόδια;

Μ. Δημητρίου: Ναι και καταδικάστηκε.

Στ. Βορίνας: Να πω όμως κάτι.

' . Παυλόπουλος: Ναι, Στέλιο Βορίνα.

Στ. Βορίνας: Αν είναι έτσι, είναι όπως λει ο κ. Δημητρίου, γιατί διαρρέεται όντως από την Αστυνομία.

Μ. Δημητρίου: Είναι προφανές.

Στ. Βορίνας: Ε, μισό λεπτό, αλλά πρέπει, όλοι στην Αστυνομία πρέπει να υποβάλουν τις παραιτήσεις τους γιατί δεν μπορεί ο Τζωρτζάτος να μπαίνοβγαίνει, ο Κουφοντίνας να είναι γνωστός από το '85, η γυναίκα να έχει συλληφθεί, να έχει ένα φάκελο

δύο μέτρα και κανείς να μην ξέρει τη 17 Νοέμβρη. Κάποιους δουλεύουν□

Μ. Δημητρίου: Εγώ δεν ξέρω αν είναι ένοχη. Εγώ λέω για το συγκεκριμένο πρόσωπο έτσι, τι προδιαγραφές έχει, έτσι; Δεν ξέρω□

Στ. Βορίνας: Εάν είναι έτσι όπως παρουσιάζεται, κάποιοι μας δουλεύουν και δουλεύουν και τον ελληνικό λαό. Ας δώσει λοιπόν τα στοιχεία. Όχι εσείς, εμείς κάνουμε τη δουλειά μας, δημοσιογράφοι είμαστε, το ρεπορτάζ κάνουμε. Λέω για εκείνους που λένε ότι έχουν στοιχεία, και εννοώ τις διωκτικές αρχές, να τα δώσουν λοιπόν, για να δούμε γιατί αφού την ξέρανε από το '95, την παρακολουθούσαν, δεν την πιάνανε αν είναι η κυρία αυτή.

Μ. Δημητρίου: Τη συγκεκριμένη κυρία εγώ από ό,τι έχω μάθει είναι ιδιαιτέρως ύποπτη αλλά αυτό είναι θέμα δικό τους. Υποθέτω ότι θα την ενοχοποιούν τώρα για όλα αυτά προηγουμένως που είπατε, έτσι, δηλαδή για την γιάφκα-γκαρσονιέρα και για στενές σχέσεις με τον μικρό τον Ξηρό κλπ.

' . Παυλόπουλος: Με το Βασίλη τον Ξηρό; Φαίνεται ότι είχε σχέσεις με τον Βασίλη τον Ξηρό...

Μ. Δημητρίου: Ναι, προσωπικού χαρακτήρα.

' . Παυλόπουλος: Και φαίνεται ότι, σύμφωνα με το ρεπορτάζ τουλάχιστον, ότι γενετικό υλικό της, έτσι δεν είναι, βρέθηκε σε μια από τις γιάφκες.

Μ. Δημητρίου: Εννοούμε υλικό ερωτικής συνεύρεσης, έτσι για να το καταλάβει ο κόσμος, γιατί αλλιώς δεν το καταλαβαίνει.

' . Παυλόπουλος: Ναι, αλλά εν πάση περιπτώσει, πολύτιμο υλικό που αποτελεί αδιάσειστο στοιχείο.

Μ. Δημητρίου: Ναι, έτσι λένε.

' . Παυλόπουλος: Επιβαρυντικό για κείνη. Βρέθηκε σύμφωνα με το ρεπορτάζ στη γιάφκα της Δαμάρεως.

Στ. Βορίνας: Πάντως 'κη, ανώτατη εισαγγελική πηγή, και πρέπει να το πούμε και αυτό, διαψεύδει ότι έχει βρεθεί οποιοδήποτε υλικό που ενοχοποιεί την κυρία για την οποία αναφερόμαστε δυο μέρες τώρα.

Μ. Δημητρίου: Αυτό είναι πολύ ευχάριστο.

' . Παυλόπουλος: Κάτι λειπει πάντως ο Στέλιος ο Βορίνας, κυρία

Βόζενμπεργκ. Κάποιοι δουλεύουν κάποιους, όλο αυτό το διάστημα ήξεραν, μπαινόβγαιναν, παρακολουθούσαν και κανείς δεν συνελάμβανε κανέναν...

" Εκπομπή "Ρεπό", ΕΤ-3, 15.09.02.

Δημοσιογράφος: Τελευταία ερώτηση Νίκο Κακαουνάκη. Είμαστε στον αστερισμό των γυναικών. Η κυρία Σωτηροπούλου τελικά προσωρινά ελεύθερη. Ποιες είναι οι τέσσερις γυναίκες και αυτή που αναφέρεται σήμερα στην πρωτοσέλιδη "Αυριανή" ως δημοσιογράφος; Ν. Κακαουνάκης: Η μία είναι η δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας που δεν έχω καμία όρεξη να αναφέρω το όνομα της.

Δημοσιογράφος: Όχι, βέβαια.

Ν. Κακαουνάκης: Η άλλη είναι η Ρομέρο που αναφέρω εγώ και που πιστεύω ότι και οι δυο θα πάρουνε την άγουσα.

Δημοσιογράφος: Και η κυρία Πινό;

Ν. Κακαουνάκης: Όχι, η Ρομέρο.

Δημοσιογράφος: Η κυρία Πινό;

Ν. Κακαουνάκης: Και η κυρία Πινό θα πάρει.

Δημοσιογράφος: Μάλιστα.

Ν. Κακαουνάκης: Τώρα, αν προκύψει πάλι διαφωνία εισαγγελέα-ανακριτή δεν μας πέφτει λόγος. Αυτό αφορά τις διωκτικές αρχές που προμηθέψανε τους δικαστικούς λειτουργούς με το υλικό που τους προμηθέψανε και αφορά και τον τρόπο που απομένει.

Δημοσιογράφος: Αυτό αφήνει μια υποψία για κάποιο παζάρι□".

Μετά την ενημέρωσή του επί του θέματος, το ΠΠΣ αποφάσισε ομόφωνα, στις 08.10.02, να ασκήσει πειθαρχικές διώξεις, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' και θ' του Καταστατικού και του άρθρου 1, παρ. β', ε' και στ' και του άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ, κατά των κάτωθι συναδέλφων:

Γιώργο Τσιρογιάννη: για τα δημοσιεύματα των φύλλων 14.09.02 και 15.09.02 της εφημερίδος "Αυριανή", τα οποία εμπλέκουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου με την τρομοκρατική οργάνωση 17N και τη φέρουν να "ετοιμάζει τις βαλίτσες της για Κορυδαλλό". Συγκεκριμένα, τα ανυπόγραφα δημοσιεύματα φωτογραφίζουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου και αναφέρουν ότι βρέθηκε γενετικό υλικό και αποτύπωμά της στη γιάφκα της οδού Δαμάρεως, ότι ήταν

δραστήριο στέλεχος τα τελευταία 10 χρόνια της 17N και τακτική πελάτισσα στη γιάφκα, ότι γίνεται χοντρό παζάρι για να μη συλληφθεί, ότι έχει ισχυρό δόντι στην αμερικανική πρεσβεία και ότι ασκούνται ισχυρές πιέσεις σε κυβέρνηση και δικαιοσύνη για να μην εκτελεστεί το ένταλμα σύλληψης.

Νίκο Κακαουνάκη: για το δημοσίευμα της εφημερίδος "Στο Καρφί" στο φύλλο της Κυριακής 15.09.02, σύμφωνα με το οποίο "δεν είναι αβάσιμη η φιλολογία περί ανεύρεσης γενετικού υλικού συναδέλφου γυναίκας δημοσιογράφου στις γιάφκες της 17N" καθώς και για τα όσα είπε στον Τ/Σ "Alter" στις 14.09.02 ότι "παρά τις πιέσεις που ασκούνται από μεγάλο δημοσιογραφικό συγκρότημα, η συνάδελφος θα συλληφθεί". Επίσης, για τις δηλώσεις του στον Τ/Σ "Alter" στις 15.09.02, σύμφωνα με τις οποίες στη γιάφκα της οδού Δαμάρεως, βρέθηκε γενετικό υλικό της συναδέλφου και ότι αυτή είχε ερωτικές σχέσεις με τον Βασ. Ξηρό.

Έκη Παυλόπουλο: για τα όσα είπε στο κεντρικό δελτίο του Τ/Σ "Alter" στις 14.09.02. Συγκεκριμένα, φωτογράφησε την συν. Ιωάννα Σωτήρχου λέγοντας ότι είναι δημοσιογράφος μεγάλου συγκροτήματος, συμφώνησε με όλα όσα έλεγαν οι φιλοξενούμενοί του, περί εμπλοκής της στη 17N, υπερθεματίζοντας μάλιστα και χαρακτηρίζοντας το υλικό που βρέθηκε στη γιάφκα ως αδιάσειστο στοιχείο, φιλοξένησε ανώνυμα ρεπορτάζ που αναφέρονταν με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς στη συν. και ζητούσε να πληροφορηθεί η κοινή γνώμη περί ποίας πρόκειται.

Μιχάλη Δημητρίου: για τις δηλώσεις του στον Τ/Σ "Alter" στις 14.09.02. Συγκεκριμένα, είπε ότι γνωρίζει την οικογένεια Σωτήρχου που ζει στην Εκάλη, ότι η δημοσιογράφος είναι γνωστή από το 1995, όταν καταδικάσθηκε για τη συμμετοχή της σε αναρχοαυτόνομες ομάδες, ότι διατηρούσε στενές σχέσεις με τον Βασ. Ξηρό, ότι στη γιάφκα βρέθηκε υλικό ερωτικής συνεύρεσης και ότι είναι ιδιαίτερος ύποπτη διότι η οικογένειά της διατηρεί σχέσεις με γνωστό εφοπλιστή.

Γιώργο Λιάγκα: για τα όσα είπε στον Τ/Σ "Star" στις 14.09.02. Συγκεκριμένα, έδειξε στο φακό άρθρο της συν. Ιωάννας Σωτήρχου, αναφέρθηκε σε σχέσεις της με δύο μέλη του ΕΛΑ, είπε ότι η σύλληψή της είναι θέμα ημερών παρά τη συγγενική της σχέση με

γνωστό αμερικανό διπλωμάτη, μίλησε για “παζάρι” από γνωστό εκδότη, είπε ότι έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων και μιλώντας στο τηλέφωνο με τον κ. Νικ. Γιαννόπουλο είπε χαρακτηριστικά “Βρέθηκε αποτύπωμα της φίλης σας στη γιάφκα. Έχετε συλληφθεί με αυτή την κυρία στην Ιορδανία”.

Πάυλο Δημητριάδη: για τα ανυπόγραφα δημοσιεύματα της εφημερίδος “Espresso” στις 16.09.02, τα οποία φωτογραφίζουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, την θέλουν “στα δίχτυα της αντιτρομοκρατικής”, αναφέρουν ότι βρέθηκε αποτύπωμά της στη γιάφκα και ερμηνεύουν τους λόγους για τους οποίους δεν πρόκειται να συλληφθεί η επώνυμη δημοσιογράφος (σχέσεις με ισχυρό διπλωμάτη των ΗΠΑ, προστασία ελλήνων παραγόντων κλπ).

Νίκο Καραγιαννίδη: για το δημοσίευμα της αθλητικής εφημερίδος “Ο Φίλαθλος” της 16.09.02. Συγκεκριμένα, στο δημοσίευμα αναφέρεται: “Αμ, το άλλο με την δημοσιογραφίνα, το όνομα της οποίας το τσούλησε η αστυνομία στην δημοσιογραφική πιάτσα, όμως δεν το γράφει κάποια εφημερίδα... Λέω γι’ αυτήν την δημοσιογραφίνα που είχε σεξουαλικό νταραβέρι μαζί της ο Σάββας Ξηρός, για τον οποίον, λέω εγώ, θα αποδειχθεί ότι ήταν κοκοράκι περιωπής για αρκετές κυρίες. Γιάφκα, σου λένε, το διαμέρισμα της Δαμάρεως, όμως και “ψιλομπουρδέλο” αφού ο Σάββας ξηγιόταν όχι μόνο με την δημοσιογραφίνα και κεράτωνε την φουκαριάρα την Αλίθια... Και να πλακώνει τα τηλέφωνα ο Τεγόπουλος στους άλλους εκδότες να το κάνουν χου χου το όνομα της δημοσιογραφίνας που είναι ανηψιά Αμερικάνου πρέσβη... Ποιο ΠΑΣΟΚ ότι είναι πίσω από τη 17N; Οι Αμερικάνοι είναι... Ο Χρυσοχοϊδης, βέβαια, δήλωσε ότι δεν καταζητείται καμία δημοσιογράφος, όμως τότε γιατί η μπατσία διαρρέει ότι στην “μπουρδελογιάφκα” της Δαμάρεως βρέθηκε και γενετήσιο υλικό, δηλαδή ζουμιά από υπερχειλισθέν προφυλακτικό;”.

Μανώλη Βασιλάκη: για το δημοσίευμα της εφημερίδος “Απογευματινή” της 12.09.02 που αναφέρεται στην “Αθώωση του Λεσπέρογλου”. Συγκεκριμένα, μιλάει για “πρωτοφανή δημοσιογραφική” αποστολή των απεσταλμένων Ιωάννας Σωτήρχου και Νικ. Γιαννόπουλου της εφημερίδος “Ελευθεροτυπία” στην Ιορδανία, με σκοπό “να ανακαλύψουν το μυστηριώδη Παλαιστίνιο Ναντίμ Ριζμάουι, ώστε να “καταθέσει” σ’αυτούς και όχι στην

ελληνική δικαιοσύνη για την αθωότητα του Λεσπέρογλου. Συνελήφθησαν όμως και απελάθηκαν. Το πρωτοσέλιδο της “Ε” κραύγαζε: “Η διεθνής των τρομολάγων χτύπησε δύο έλληνες δημοσιογράφους, ΤΡΟΜΟ-ΕΞΠΡΕΣ “για το καλό μας...”” (19.03.01). Υποτίθεται ότι συνελήφθησαν, τους φόρεσαν κουκούλες, βασανίστηκαν, απειλήθηκαν κλπ και εν συνεχεία απελάθηκαν...”. Και συνεχίζει το δημοσίευμα: “Έτσι, το Μάρτιο του 2001, στο μεικτό ορκωτό εφετείο ο Λεσπέρογλου κρίθηκε αθώος, με τις ψήφους των ενόρκων και αρνητικές των τακτικών δικαστών. Στο δικαστήριο η υπεράσπιση του Λεσπέρογλου εμφάνισε μια επιστολή κάποιου παλαιστίνιου Ναντίμ Ριζμάουι, “επικυρωμένη” πλέον, μετά τις καταγγελίες της “Ε”, για την περιπέτεια Σωτήρχου-Γιαννόπουλου στο Αμμάν, η οποία έλεγε ότι “στη συμπλοκή δεν συμμετείχε ο Λεσπέρογλου, αλλά Παλαιστίνιος που απλώς κατείχε την ταυτότητά του”.

Γιώργο Τράγκα: για τα ενυπόγραφα δημοσιεύματα της εφημερίδος “Η Χώρα” της 14.09.02 τα οποία φωτογραφίζουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου. Συγκεκριμένα, στα δημοσιεύματα αναφέρεται ότι βρέθηκε αποτύπωμα γυναίκας δημοσιογράφου στις γιάφκες της 17N, η δημοσιογράφος είχε συλληφθεί το `91 σε επεισόδιο με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου, ότι διατηρούσε δεσμό με τον Βασ. Ξηρό και πως βουίζει η Αθήνα για τις σχέσεις με γυναίκα πρώην υπουργού.

Οι εγκληθέντες ενημερώθηκαν για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης εναντίον τους και τους ζητήθηκε να ορίσουν έως τρεις μάρτυρες όπως δικαιούνται.

Ο συν. Γιώρ. Λιάγκας απέστειλε προς το ΠΠΣ το υπ’ αριθμ. πρωτ. 240/29.10.02 έγγραφο, το οποίο ανέφερε:

“Σε απάντηση της από 16.10.02 επιστολής σας, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι ουδέποτε είχα την πρόθεση να καταπατήσω τις αρχές της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Εξάλλου στο δελτίο της 14.09.02 ποτέ δεν ανέφερα το όνομα της κυρίας Σωτήρχου. Αναφέρθηκα σε δημοσίευμα εφημερίδας που έδινε σχετικές πληροφορίες. Όταν δε αναφέρθηκα σε άρθρο της κυρίας Σωτήρχου στο Internet και πάλι δεν ανέφερα το όνομά της, αλλά ούτε και

το έδειξα στην κάμερα. Το μακρινό πλάνο στο κείμενο αυτό, εξασφάλισε την διατήρηση της ανωνυμίας του συγγραφέα.

Σεβόμενος, ωστόσο, την απόφασή σας, είμαι στη διάθεσή σας για παροχή οποιασδήποτε εξήγησης. Στη διάθεσή σας είναι επίσης αντίγραφο του επίμαχου κεντρικού δελτίου του Star. Ως μάρτυρες στην υπόθεση αυτή παρακαλώ όπως κληθούν οι συνάδελφοι που γνωρίζουν το θέμα: Σταμάτης Μαλέλλης – διευθυντής ειδήσεων και ενημέρωσης Star, Θεόδωρος Μιχόπουλος – διευθυντής σύνταξης Star, Θέμης Μάλης – αρχισυντάκτης Star...”.

Ο συν. Μαν. Βασιλάκης απέστειλε προς το ΠΠΣ το υπ’ αριθμ. πρωτ. 241/29.10.02 έγγραφο, το οποίο ανέφερε τα εξής:

“Με το με αριθμ. 216/16.10.02 έγγραφό σας, μου γνωστοποιήσατε την άσκηση αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης εναντίον μου, για τους λόγους που σ’ αυτό και στο απόσπασμα πρακτικού της 69ης συνεδρίασης αναφέρονται, και με καλέσατε να ορίσω τρεις μάρτυρες, όπως δικαιούμαι, παραλείποντας να με καλέσετε να απολογηθώ -πράγμα απολύτως λογικό και αναμενόμενο από πλευράς σας, όπως παρακάτω αποδεικνύεται.

Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται να απολογηθώ ενώπιόν σας, όχι διότι καθ’ οιονδήποτε τρόπο περιφρονώ ή υποτιμώ το Συμβούλιό σας και πολύ περισσότερο την Ένωσή σας, αλλά για τον απλούστατο λόγο ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟ, ΔΟΚΙΜΟ Ή ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ και επομένως δεν έχετε ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ να ασκήσετε πειθαρχική δίωξη εναντίον μου. Εάν καθ’ οιονδήποτε τρόπο έθιξα ή έβλαψα την συνάδελφο κυρία Ιωάννα Σωτήρχου, δεν είστε εσείς αρμόδιοι να με ελέγξετε. Όπως το ΔΠΣ έχει “νομολογήσει”, (ιδ. απόφαση 61/5/26.09.02), “Δεδομένου ότι (η συν. Σωτήρχου), όπως προκύπτει από την συνεχή αρθρογραφία (της) στην εφημερίδα όπου εργάζεται, δεν αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα συνεπεία του οποίου αδυνατεί να προασπιστεί τον εαυτό (της), ενώ γνωρίζει άριστα την ΕΣΗΕΑ από την οποία ζήτησε (και έλαβε) ενεργό συμπαράσταση σε πρόβλημα που αντιμετώπισε, ... δεν υφίσταται λόγος ώστε το ΠΠΣ κατ’ οικονομίαν, να δεχθεί εκπροσώπησή (της)” από τους συναδέλφους Αφροδίτη Ξυπολιτίδου, Παν.Τσίρο, Αικ. Δουλγεράκη, Παν. Βενάρδο, Παν. Τερζή, Στέφ. Αναγνώστου, Ελ. Ανδριανού, Ιωάν. Αποστολόπουλο και Αρ. Καρρέρ. Εν τούτοις, σας υποβάλλω το

υπόμνημα αυτό, για τους παρακάτω λόγους:

A. Διότι σέβομαι την ιστορία και τους σκοπούς της ΕΣΗΕΑ σε σχέση με την προάσπιση της ελευθερίας του λόγου, αν και δεν είμαι μέλος της και αν και η παρούσα διοίκησή της αποδεικνύεται καθημερινά κατώτερη των περιστάσεων και απολύτως ανεπαρκής στην αντιμετώπιση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ελεύθερη έκφραση σήμερα.

B. Διότι, κατά παράβαση κάθε δημοσιογραφικής και δημοκρατικής ηθικής, η άσκηση τής εξ ορισμού απαράδεκτης πειθαρχικής δίωξης εναντίον μου, “διέρρευσε” στον Τύπο (ιδ. εφημερίδα “Το Ποντίκι” της 08.10.02), πριν ακόμη γνωστοποιηθεί σε μένα τον ίδιο, πράγμα που συνέβη οκτώ ημέρες αργότερα, στις 16.10.02. Ήδη, επομένως, υπέστην αδικαιολόγητη προσβολή της τιμής, της υπόληψης και της προσωπικότητάς μου, η οποία είναι αδύνατον να επανορθωθεί με την για δικονομικούς και όχι ουσιαστικούς λόγους απόρριψη της εναντίον μου κατηγορίας.

Γ. Διότι η εναντίον μου κατηγορία είναι πρωτοφανής, λογοκριτική, χαλκευμένη και ξένη προς κάθε δημοσιογραφικό ήθος, αλλά και την ίδια την λογική. Ειδικότερα:

1. Η “κατηγορία” σχετίζεται άμεσα, όπως από τα κοινοποιηθέντα έγγραφα, το παραπάνω δημοσίευμα της εφημερίδας “Το Ποντίκι”, αλλά και όσα είναι γνωστά σε όλους μας προκύπτει, με τα δημοσιεύματα τα οποία έφεραν την συνάδελφο κυρία Σωτήρχου, να εμπλέκεται σε απολύτως συγκεκριμένη υπόθεση, με απολύτως συγκεκριμένο τρόπο, και ειδικότερα στην υπό εξέλιξη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης της εγκληματικής τρομοκρατικής οργάνωσης 17N. Για την συγκεκριμένη υπόθεση, η ΕΣΗΕΑ εξέδωσε ανακοίνωση, στην οποία κατονόμαζε την εφημερίδα “Η Απογευματινή”, το ΜΟΝΟ μέσο στο οποίο αρθρογραφώ (αφού παρά την συμπάρασταση που έλαβα από την ΕΣΗΕΑ σε πρόβλημα που αντιμετώπισα στο παρελθόν, είχα επί τρία χρόνια αποκλεισθεί από όλα τα ΜΜΕ), ότι αναφέρθηκε στη συγκεκριμένη υπόθεση και ενέπλεξε την συνάδελφο στην υπόθεση της 17N! Όμως, η ίδια η ΕΣΗΕΑ, παραδέχθηκε σαφώς, ρητώς και κατηγορηματικώς, ότι η “Απογευματινή”, κατά κανένα τρόπο δεν αναφέρθηκε στην κυρία Σωτήρχου και στο συγκεκριμένο ζήτημα. Εάν δεν αναφέρθηκε η “Απογευματινή”, πώς είναι δυνατόν να αναφέρθηκα εγώ, που γράφω

μόνο στην “Απογευματινή”; Εκτός και εάν κάποιος κατασκεύασαν την κατηγορία εναντίον μου για να καλύψουν την απίστευτη επιπολαιότητα της ΕΣΗΕΑ, η οποία συκοφάντησε μια εφημερίδα, τροφοδότησε εναντίον της το μίσος και την βία και κατόπιν, αντί να ζητήσει ευθέως και εντίμως συγγνώμη, προσπάθησε (και προσπαθεί;) να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

2. Κατηγορούμαι επειδή σε κείμενό μου παρέθεσα ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΛΛΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ της “Α”! Όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αντίγραφα φύλλων της εφημερίδας “Η Απογευματινή” των 05.08.02 και 12.09.02, σε κείμενό μου της 12.09, παρέθεσα, κατά λέξη, και με ρητή αναφορά σ’ αυτό, απόσπασμα ΑΛΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ της “Α” και συγκεκριμένα του δημοσιεύματος της 05.08.02. Ρητώς ανέφερα στο δημοσίευσμά μου της 12.09 ότι: “Η “Απογευματινή”, ήδη από τις 05.08.02, αμέσως μετά την προφυλάκιση του Λεσπέρογλου, είχε πρώτη περιγράψει όλες τις μεθοδεύσεις του κινήματος συμπαράστασης:” και μετά την άνω κάτω στιγμή παρέθετα ένα εκτενές απόσπασμα από το δημοσίευμα της 05.08.02. Τόσον “ενδελεχής” ήταν η “έρευνα” του ΠΠΣ, ώστε δεν διάβασαν καν οι “αυτεπάγγελτοι” ολόκληρο το κείμενο για το οποίο με κατηγορούν και με διέσυραν αναπολόγητο στον Τύπο;

3. Το επίμαχο δημοσίευμα για το οποίο κατηγορούμαι, ΚΑΜΙΑ απολύτως σχέση δεν έχει με το ευρύτερο ζήτημα των δημοσιευμάτων εναντίον της συναδέλφου και αναφέρεται σε άλλη περίπτωση, παντελώς άσχετη με την 17N, και συγκεκριμένα στην δημοσιογραφική αποστολή του Ιανουαρίου 2001 στην Ιορδανία, προκειμένου να ερευνηθούν υπερασπιστικοί ισχυρισμοί του κ. Λεσπέρογλου και να προσκομιστούν στο δικαστήριο στοιχεία υπέρ της αθωότητάς του. Εκτός και εάν το ΠΠΣ αποφάσισε να εγκαλέσει όχι αυτούς οι οποίοι πράγματι μετέφεραν “πληροφορίες” για ανάμειξη της συναδέλφου στην 17N, αλλά οποιονδήποτε αναφέρθηκε οποτεδήποτε και για οποιονδήποτε λόγο στο όνομα της κας. Σωτήρχου. Τότε, όμως, πρέπει να δικαιολογηθεί γιατί εγώ είμαι ο ΜΟΝΟΣ που κατηγορείται για διαφορετικό δημοσίευμα από αυτά που αναφέρονται στη 17N, και γιατί δεν κατηγορείται ΚΑΝΕΝΑΣ άλλος για δημοσίευμα που αναφέρεται στην κα. Σωτήρχου σε σχέση με την υπόθεση Λεσπέρογλου.

4. Ανεξαρτήτως των παραπάνω πρωτοφανών πλημμελειών,

επιπολαιότητων, επιλεκτικών ευαισθησιών (αλλά και επιλεκτικών αντιπαθειών), αυτή καθαυτή η κατηγορία είναι παντελώς αστήρικτη και ανυπόστατη. Στο επίμαχο δημοσίευμα αναφέρονται απολύτως γνωστά και αναμφισβήτητα γεγονότα. Ούτε η ίδια η κα. Σωτήρχου, ούτε κανένας άλλος αμφισβήτησε ποτέ, ότι τα γεγονότα που περιγράφονται στο επίμαχο δημοσίευμα, συνέβησαν ΑΚΡΙΒΩΣ έτσι. Από κει και πέρα, αν αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα ο σχολιασμός των γεγονότων αυτών, ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν περιέχει χαρακτηρισμούς για το πρόσωπο της συναδέλφου, ούτε υπαινιγμούς για την νομιμότητα των ενεργειών της, τότε είναι περιττή οποιαδήποτε συζήτηση. Ποιός νόμος, ποιό Καταστατικό της ΕΣΗΕΑ και ποιός Κώδικας Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, απαγορεύει την απλή αναφορά του ονόματος συγκεκριμένης δημοσιογράφου, ή απαγορεύει να σχολιάζεται ένα γεγονός μεγάλου δημοσιογραφικού ενδιαφέροντος, όπως η εμφάνιση σε δικαστήριο, μετά από δημοσιογραφική έρευνα, έγγραφης δηλώσεως που απαλλάσσει κατηγορούμενο για κακουργηματική εγκληματική ενέργεια;

Επειδή δεν είμαι ούτε τακτικό, ούτε δόκιμο, ούτε αντεπιστέλλον μέλος της Ενώσεώς σας και επομένως δεν έχετε καμία πειθαρχική δικαιοδοσία για τις πράξεις μου.

Επειδή, εν τούτοις, δημοσιοποιήθηκε η εναντίον μου κατηγορία, γεγονός που οπωσδήποτε με θίγει και δημιουργεί εντυπώσεις εις βάρος μου οι οποίες δεν είναι δυνατόν να διασκεδαστούν με την απόρριψη για δικονομικούς λόγους, και χωρίς να εξεταστούν στην ουσία, των εναντίον μου κατηγοριών.

Επειδή επιφυλάσσομαι για την προσφυγή μου στα αρμόδια όργανα της ΕΣΗΕΑ και της Πολιτείας, αλλά και ενώπιον κάθε ενώσεως δημοσιογράφων, εθνικής ή υπερεθνικής και κάθε δικαστηρίου, για κάθε ενέργεια που έβλαψε την τιμή, την υπόληψη και την προσωπικότητά μου εν γένει, την επαγγελματική μου επάρκεια και αξιοπιστία και μου προκάλεσε ηθική ή άλλη βλάβη, εφόσον δεν αποκατασταθώ πλήρως, ανεπιφύλακτα και δημόσια.

Επειδή προφανείς δικονομικοί λόγοι σάς απαγορεύουν να ασχοληθείτε καθ' οιονδήποτε τρόπο με την ουσία των εις βάρος μου κατηγοριών, ενώ το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ως νόμιμος εκπρόσωπος της ΕΣΗΕΑ, η οποία είναι υπεύθυνη έναντι των τρίτων για τις

πράξεις του ΠΠΣ, είναι το μόνο αρμόδιο και ικανό όργανο να ελέγξει, εκτός οιασδήποτε πειθαρχικής δικαιοδοσίας, την δημοσιογραφική μου συμπεριφορά και να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την αποκατάστασή μου, περιλαμβανομένης της εγκλήσεως εναντίον όσων μελών της ΕΣΗΕΑ με έβλαψαν με τους παραπάνω αναφερόμενους τρόπους και υπό τις ιδιότητές τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους

Ζητώ:

Να παύσετε οριστικά κάθε εναντίον μου δίωξη.

Να διαβιβάσετε το υπόμνημά μου αυτό στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, μόνο αρμόδιο όργανο να αποφανθεί επί των εις βάρος μου κατηγοριών επί της ουσίας και μόνο αρμόδιο και ικανό να επανορθώσει την εις βάρος μου πρωτοφανή αδικία.

Συνημμένα καταθέτω 4 φωτοαντίγραφα των δημοσιευμάτων της "Α" 05.08.02 και του δικού μου 12.09.02...".

Το ΠΠΣ απάντησε στον συν. Μαν. Βασιλάκη με την εξής υπ' αριθμ. πρωτ. 252/31.10.02 απαντητική επιστολή:

"Σχετικά με το υπ' αριθμ. πρωτ. 241/29.10.02 υπόμνημά σας, σας ενημερώνουμε ότι το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο επιλαμβάνεται, κατά πάγια πρακτική, θεμάτων ή υποθέσεων που αφορούν σε παραβίαση της δεοντολογίας και από δημοσιογράφους μη μέλη της ΕΣΗΕΑ. Ως εκ τούτου, δεν ευσταθεί ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός σας. Σε τέτοιες περιπτώσεις μη μελών εκδίδονται αποφάσεις, χωρίς όμως να επιβάλλονται ποινές όταν κρίνεται βάσιμη η κατηγορία.

Για το λόγο αυτό, σας καλούμε να συμμετάσχετε στην διαδικασία ώστε να αναπτύξετε τις απόψεις σας, διαφορετικά η εκδίκαση της υπόθεσης θα γίνει ερήμην σας. Ως προς το χρόνο της απολογίας σας είναι στην διακριτική σας ευχέρεια να επιλέξετε αυτή να γίνει πριν ή μετά την εξέταση μαρτύρων που θα ορίσετε. Η ακολουθούμενη πρακτική, πάντως, είναι η απολογία να γίνεται στο τέλος ώστε ο εγκαλούμενος να έχει την δυνατότητα να ενημερωθεί προηγουμένως επί του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνει ο φάκελος της υπόθεσης, μεταξύ των οποίων είναι και οι μαρτυρικές καταθέσεις...".

Ο συν. Μιχ. Δημητρίου απέστειλε προς το ΠΠΣ το υπ' αριθμ. πρωτ. 265/05.11.02 έγγραφο, στο οποίο ανέφερε τα εξής:

“Με έκπληξη έλαβα γνώση της επιστολής της προέδρου από 16ης Οκτωβρίου και αποσπάσματος πρακτικού της απόφασής σας που με αφορά. Αντιλαμβάνομαι την ευαισθησία σας, αν και δεν τη συμμερίζομαι απολύτως ως προς το συγκεκριμένο θέμα. Επιπλέον διαμαρτύρομαι για όλα όσα αποδίδονται σε εμένα ανυπόστατα, φανταστικά και συκοφαντικά. Είναι προφανές ότι κάποιος θέλησε να χρησιμοποιήσει και να εκθέσει το Συμβούλιό σας. Συγκεκριμένα:

1. Ουδέποτε έκανα δηλώσεις στον Τ/Σ Alter το Σάββατο 14.09.02. Είμαι τακτικός συνεργάτης και σχολιαστής του σταθμού και άσκησα όπως και πριν και μετά δημοσιογραφικά καθήκοντα, ως σχολιαστής της επικαιρότητας. Αυτό όφειλε να το γνωρίζει ο πληροφοριοδότης σας, γιατί ο όρος “δηλώσεις” σηματοδοτεί με άλλο νόημα το όλο γεγονός.

2. Δεν αναφέρθηκα πουθενά και ουδέποτε στην οικογένεια Σωτήρχου και στην ίδια την αξιότιμη κ. Ιωάννα Σωτήρχου. Ο ισχυρισμός είναι ψευδής και δόλιος.

3. Δεν είπα ότι απλώς γνωρίζω την οικογένεια κάποιας δημοσιογράφου της οποίας το όνομα εφέρετο αναμειγμένο όχι μόνο σε δημοσιεύματα εκείνης της ημέρας αλλά και προηγούμενων. Είπα ότι εκτιμώ την οικογένειά της και εξήγησα γιατί.

4. Ουδέποτε είπα ότι η συγκεκριμένη δημοσιογράφος καταδικάστηκε το 1995 για συμμετοχή της σε αναρχοαυτόνομες ομάδες. Είπα ότι καταδικάστηκε και μάλιστα βαρύτατα για συμμετοχή σε επεισόδια και καταστροφές στο χώρο του Πολυτεχνείου. Βασίστηκα και μόνο σε δικαστικές αποφάσεις (δεν αναφέρθηκα αν και θα μπορούσα ούτε στο γεγονός τότε του καψίματος της ελληνικής σημαίας ούτε στο είδος των καταστροφών ούτε σε συγκεκριμένα δημοσιεύματα συναδέλφων ότι οι καταλήψεις και οι καταστροφές εκείνες είχαν σχέση με συγκεκριμένη τρομοκρατική οργάνωση. Τα είχα και τα έχω στη διάθεσή μου).

5. Δεν έκανα δηλώσεις ότι η συνάδελφος διατηρούσε στενές σχέσεις με τον Βασίλη Ξηρό, ότι στη γιάφκα βρέθηκε υλικό ερωτικής συνεύρεσης κλπ. Επανέλαβα όπως ήταν αναγκαίο για την ενημέρωση των τηλεθεατών και την περαιτέρω συζήτηση όσα ήδη είχαν δημοσιευθεί σχετικά. Πάντα ανώνυμα και πάντα λιγότερα για αυτές τις ερωτικές διαστάσεις του όλου θέματος. Οι

ερωτικές περιγραφές ήταν απείρως εντονότερες και κραυγαλέες σε συγκεκριμένες εφημερίδες. Τις παρέβλεψα τελείως, τις αγνόησα όπως και ο κεντρικός παρουσιαστής κ. ΄κης Παυλόπουλος.

6. Δεν είπα ούτε θα μπορούσα να πω ποτέ ότι η συνάδελφος είναι ιδιαιτέρως ύποπτη διότι η οικογένειά της διατηρεί σχέσεις με γνωστό εφοπλιστή. Πρώτον, γιατί δεν διατήρησε και ούτε διατηρεί ισότιμες σχέσεις τέτοιου είδους και το γνωρίζω καλά. Δεύτερον, διότι εκτιμώ τους γονείς και τον αδελφό της. Τρίτον, γιατί θεωρώ εχέγγυο αξίας και όχι υποψίας να διαθέτεις παρόμοιες κοινωνικές σχέσεις. Είναι προφανές και σε αυτή την περίπτωση ότι το Συμβούλιό σας παραπλανήθηκε είτε από συμπλεγματικούς και φαντασιόπληκτους είτε από κακοήθεις κύκλους.

Κατόπιν όλων αυτών δικαιούμαι να διαμαρτυρηθώ, να αξιώσω από γενναιόφρονες συναδέλφους αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστην (δεδομένου ότι η σχετική “είδηση” της πειθαρχικής δίωξης διοχετεύτηκε και δημοσιεύτηκε από ενδιαφερόμενους) και να σας διαβεβαιώσω ότι είμαι πάντοτε στη διάθεσή σας□”.

Δεδομένου ότι οι άλλοι εγκληθέντες συνάδελφοι δεν ανταποκρίθηκαν στη σχετική πρόσκληση, το ΠΠΣ κάλεσε τους προαναφερθέντες μάρτυρες των εγκαλουμένων.

” Μάρτυρες του εγκαλουμένου συν. Γ. Λιάγκα

Στις 12.11.02 προσήλθε ο συν. Θεόδ. Μιχόπουλος, ο οποίος κατέθεσε τα ακόλουθα:

“Έγινε συζήτηση στον αέρα μεταξύ του διευθυντή της “Αυριανής” κ. Γιώρ. Τσιρογιάννη και του παρουσιαστή Γιώρ. Λιάγκα, σχετικά με το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας “Αυριανή” ότι εμπλέκεται γυναίκα δημοσιογράφος μεγάλης απογευματινής εφημερίδας με την τρομοκρατία. Μάλιστα, ο συν. Λιάγκας δεν ανέφερε το όνομα της συν. Σωτήρχου, αλλά έδειχνε την “Αυριανή”. Σε παράλληλη τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τον κ. Νίκο Γιαννόπουλο, τον ρώτησε αν έχει συλληφθεί μαζί με τη δημοσιογράφο στο Σουδάν. Ο συν. Γιαννόπουλος αντέδρασε και η συζήτηση έκλεισε εκεί.

Το όνομα, απ’ όσο θυμάμαι, δεν ειπώθηκε στον αέρα από τον συν.

Λιάγκα, αλλά για κάποιους γνωρίζοντες η σύλληψη στο Σουδάν φωτογράφιζε την συνάδελφο Ιωάννα Σωτήρχου. Εκτιμώ ότι δεν το έκανε σκόπιμα και ούτε όσοι βρίσκονται στο κοντρόλ μπορούν να προλάβουν και να αντιδράσουν άμεσα σε κάποια συζήτηση, και μάλιστα σε υψηλούς τόνους. Επαναλαμβάνω πάντως και πάλι ότι ο συν. Λιάγκας δεν το έκανε εν είδη χαφιεδισμού.

Ερ.: Η επιλογή τού να παίξει το συγκεκριμένο θέμα έτσι όπως έπαιξε, παρουσιάζοντας το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας "Αυριανή", που φωτογράφιζε την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, τίνος ήταν;

Απ.: Όλες τις ειδήσεις, όπως και τη σειρά των ειδήσεων, τις αποφασίζει ο διευθυντής Σταμ. Μαλέλλης, ο οποίος βρισκόταν στο κοντρόλ. Βέβαια, δεν υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα να αντιδράσει άμεσα ο διευθυντής και μάλιστα όταν η συζήτηση έχει ξεφύγει από τα όρια(...)"

Ο συν. Γιώρ. Λιάγκας απέστειλε προς το ΠΠΣ το ακόλουθο υπ' αριθμ. πρωτ. 356/09.12.02 έγγραφο:

"Σχετικά με την υπόθεση της συν. Ιωάννας Σωτήρχου και της αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξής μου, επιθυμώ όπως εξεταστεί ως μάρτυρας η συν. Μάρθα Λογοθέτη, αρχισυντάκτρια του Star. Επίσης, ισχύει η κλήση ως μάρτυρα του συν. Θέμη Μάλη, αρχισυντάκτη του Star. Σας αποστέλλω δε την θέση του διευθυντή ειδήσεων και ενημέρωσης του Star συν. Σταμ. Μαλέλλη, ο οποίος αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη για τα όσα έγιναν στο επίμαχο κεντρικό δελτίο του Star(...)"

Στην επιστολή του, ο εγκαλούμενος συν. Γιώρ. Λιάγκας επεσύναπτε την ακόλουθη κατάθεση του συν. Στ. Μαλέλλη.

"Σχετικά με την έγκληση του συναδέλφου, παρουσιαστή ειδήσεων του Star Γιώργου Λιάγκα από το Συμβούλιό σας, για την υπόθεση εμπλοκής της Ιωάννας Σωτήρχου με την τρομοκρατική οργάνωση 17N έχω να δηλώσω, ότι ως διευθυντής ειδήσεων και ενημέρωσης του Star, έχω την πλήρη ευθύνη για την θεματολογία και το περιεχόμενο των δελτίων ειδήσεων του σταθμού. Ως εκ τούτου, ήταν δική μου επιλογή η παρουσίαση του θέματος της εφημερίδας "Αυριανή", για εμπλοκή "κάποιας" δημοσιογράφου -γιατί ουδέποτε αναφερθήκαμε ονομαστικά- με την οργάνωση 17N. Με δική μου ευθύνη δε, ο Γιώργος Λιάγκας ανέφερε τα όσα ανέφερε στην

συζήτηση που είχε στο επίμαχο δελτίο με τον κ. Νίκο Γιαννόπουλο. Κατόπιν τούτων, θεωρώ ότι ο συν. Γιώργος Λιάγκας δεν φέρει ουδεμία ευθύνη(...)"

Ο συν. Θέμης Μάλης δεν ανταποκρίθηκε στις επανειλημμένες κλήσεις του ΠΠΣ να καταθέσει υπέρ του εγκαλουμένου συν. Γιώρ. Λιάγκα. Στην θέση του προσήλθε στις 17.12.02 η ορισθείσα από τον εγκαλούμενο συν. Μάρθα Λογοθέτη, η οποία κατέθεσε τα εξής: "Εργάζομαι στο "Star" ως αρχισυντάκτης και είμαι υπεύθυνη για τις ενημερωτικές εκπομπές, κι όχι για τα δελτία ειδήσεων. Συνεργάζομαι με τον συν. Λιάγκα λόγω της εκπομπής που έχει και από την μέχρι τώρα συνεργασία μαζί του, θεωρώ ότι ουδέποτε είχε πρόθεση να βλάψει κάποιον, πόσο μάλλον μια συνάδελφο. Για ένα μέσο τηλεθεατή, ο οποίος δεν γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα, δεν νομίζω πως ήταν σαφές για ποιο πρόσωπο γινόταν λόγος(□)".

Βασιζόμενο στην μαρτυρική κατάθεση του συν. Σταμάτη Μαλέλλη αλλά και στα όσα ανέφερε στο υπ' αριθμ. πρωτ. 356/09.12.02 έγγραφό του ο εγκαλούμενος συν. Γ. Λιάγκας, το ΠΠΣ αποφάσισε στις 10.12.02 την επέκταση της πειθαρχικής δίωξης και εναντίον του συν. Σταμ. Μαλέλλη, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' και θ' του Καταστατικού και του άρθρου 1, παρ. β', ε', καθώς και στ' και του άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ. Συγκεκριμένα, επειδή ως διευθυντής Ειδήσεων και Ενημέρωσης του Τ/Σ Star, επέτρεψε στη διάρκεια του δελτίου ειδήσεων της 14.09.02, που παρουσίασε ο συν. Γεώρ. Λιάγκας, αναφορές εις βάρος της συν. Ιωάννας Σωτήρχου με αποδιδόμενη εμπλοκή της στην τρομοκρατική οργάνωση 17N. Μεταξύ των αναφορών αυτών, έγινε λόγος για σχέσεις της με δύο μέλη του ΕΛΑ, ελέχθη ότι η σύλληψή της είναι θέμα ημερών παρά τη συγγενική της σχέση με γνωστό αμερικανό διπλωμάτη, έγινε αναφορά σε "παζάρι από γνωστό εκδότη" και υποστηρίχθηκε ότι η συνάδελφος έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων.

Ο εγκαλούμενος ενημερώθηκε για την εναντίον του άσκηση πειθαρχικής δίωξης, προκειμένου να ορίσει έως τρεις μάρτυρες, όπως δικαιούται.

” Μάρτυρες του εγκαλουμένου συν. Παύλου Δημητριάδη.

Στις 19.11.02 προσήλθε ο συν. Ιωάν. Μηνδρινός και κατέθεσε τα ακόλουθα:

“Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο δημοσίευμα δεν φωτογραφίζει την συν. Ιωάννα Σωτήρχου.

Ερ.: Όταν το δημοσίευμα αναφέρει ότι έχει σχέση με υψηλόβαθμο αμερικανό διπλωμάτη και έχει συλληφθεί σε επεισόδια στα Εξάρχεια -δεν υπάρχει άλλη επώνυμη δημοσιογράφος που να έχει συλληφθεί στα Εξάρχεια- όλα αυτά δεν θεωρείτε ότι φωτογραφίζουν την συνάδελφο;

Απ.: Όσον αφορά τον αμερικανό διπλωμάτη, θεωρώ ότι δεν φωτογραφίζεται η δημοσιογράφος, γιατί ούτε το όνομα του διπλωμάτη αναφέρεται, ούτε η θέση του, ούτε αν υπηρέτησε στην Ελλάδα και πότε. Όσον αφορά τα επεισόδια στα Εξάρχεια, προσωπικά, δεν γνώριζα ότι η συγκεκριμένη συνάδελφος είχε συλληφθεί τότε.

Ερ.: Από πού είχατε την πληροφορία για την εμπλοκή της συναδέλφου;

Απ.: Όλες οι πληροφορίες οι σχετικές με την τρομοκρατία προέρχονταν από αστυνομικές πηγές(...)”.

Στις 10.12.02, προσήλθε συν. Μαν. Τσαλδάρης, ο οποίος κατέθεσε τα εξής:

“Για την συν. Σωτήρχου εγώ δεν είχα γράψει τίποτα. Αυτό που έχω να πω είναι ότι πολύ πριν αναφερθεί το όνομά της από τις πηγές, λεγόταν αρχικά ότι στην υπόθεση της 17N ήταν “μπλεγμένη” και μια δημοσιογράφος. Οι πληροφορίες μιλούσαν αόριστα και όταν συγκεκριμενοποιήθηκαν αναφέρονταν στο όνομα της συν. Σωτήρχου και σε άλλες πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας, όπως ότι είχε σχέσεις με τον Βασίλη Ξηρό, και ότι υπήρχαν πληροφορίες, τις οποίες είχα κι εγώ, ότι είχε βρεθεί δακτυλικό της αποτύπωμα σε γραφομηχανή στην γιάφκα.

Σε μια περίοδο που ακόμα και άλλος συνάδελφος φερόταν να έχει οδηγηθεί με κουκούλα και χειροπέδες στην ασφάλεια, είχε κυκλοφορήσει ανάμεσα στους αστυνομικούς συντάκτες και η σχέση της συν. Σωτήρχου με τον Βασίλη Ξηρό και κατ’ επέκταση με τρομοκρατικές οργανώσεις. Φαντάζομαι ότι αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει να ήταν σε γνώση και της συναδέλφου, η οποία δεν

έκανε καμία ενέργεια. Οι πληροφορίες αυτές υπήρξαν πολύ πιο μπροστά από τα δημοσιεύματα στα οποία, από ό,τι γνωρίζω, οι εφημερίδα μας ακολούθησε. Δεν γνωρίζω τίποτε άλλο(...)"

Στις 10.12.02 προσήλθε επίσης ο συν. Αντ. Σρόιτερ, ο οποίος κατέθεσε τα ακόλουθα:

"Θέλω να διευκρινίσω ότι το συγκεκριμένο δημοσίευμα έγινε αρκετές ημέρες μετά το ξέσπασμα της υπόθεσης που αφορούσε σε επικείμενη σύλληψη δημοσιογράφου. Οι πληροφορίες οι δικές μας ήταν ότι πράγματι δεν πρόκειται να γίνει σύλληψη κι ότι το όνομα της δημοσιογράφου δεν περιλαμβανόταν στα εντάλματα που επρόκειτο να εκδοθούν. Το δημοσίευμα ήρθε διευκρινιστικά για μια υπόθεση που απασχολούσε ήδη μεγάλη μερίδα των ΜΜΕ και για την οποία είχαν γίνει ήδη δηλώσεις σε τηλεοπτικά παράθυρα. Δεν αναφέρει το όνομα της δημοσιογράφου, δεν αναφέρει το μέσο στο οποίο εργάζεται, αλλά αναλύει τους λόγους για τους οποίους δεν επρόκειτο να υπάρξει σύλληψη(...)"

" Μάρτυρες του εγκαλουμένου συν. 'κη Παυλόπουλου.

Στις 26.11.02 προσήλθε ο συν. Φιλ. Φιλιππακόπουλος και κατέθεσε τα εξής:

"Καταρχήν θέλω να πω ότι έχω ένα "ηθικό" πρόβλημα, γιατί με την Ιωάννα Σωτήρχου ξεκινήσαμε μαζί την δημοσιογραφία. Έχουμε δουλέψει μαζί στο ελεύθερο ρεπορτάζ και ως εκ τούτου, δεν θα ερχόμουν να υπερασπιστώ οτιδήποτε κακόβουλο εναντίον της.

Από ό,τι είδα στα δελτία αυτών των ημερών, δεδομένο και σίγουρο είναι ότι δεν ειπώθηκε το όνομά της από τον 'κη Παυλόπουλο, σε όσα δελτία αναφέρονταν στο θέμα αυτό. Αυτά που είπε ο εγκαλούμενος είναι ακριβώς όσα έγραφαν και θα έλεγα και λιγότερα, τουλάχιστον τέσσερις ημερήσιες αθηναϊκές εφημερίδες εκείνη την περίοδο. Έγιναν λάθη, αλλά δεν έγιναν με καμία πρόθεση. Και για το συγκεκριμένο θέμα, αυτό που μπορώ να σας διαβεβαιώσω, γνωρίζοντας τον συν. Παυλόπουλο, είναι ότι δεν είχε καμία πρόθεση να θίξει την συνάδελφο, διότι αν πίστευα έστω και μια στο εκατομμύριο να είχε τέτοια πρόθεση, σας διαβεβαιώ ότι δεν θα ήμουν εδώ ως μάρτυρας υπεράσπισής του.

Ερ.: Αν ήσασταν εσείς στη θέση του συν. Παυλόπουλου, τί θα κάνατε;

Απ.: Το πιθανότερο είναι ότι δεν θα συμφωνούσα και θα διέκοπτα την συζήτηση καθώς δεν υπήρχαν στοιχεία, ούτε κάτι να φωτογραφίσουμε το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Ερ.: Είναι στην δικαιοδοσία του παρουσιαστή-δημοσιογράφου να σταματήσει την συζήτηση;

Απ.: Αναλόγως των συνθηκών(...)"

Στις 03.12.02 προσήλθε ο συν. Περ. Χαλάτσης και είπε τα εξής: "Ουδέποτε ο 'κης Παυλόπουλος ανέφερε το όνομα της συναδέλφου, ούτε την φωτογράφησε και μάλιστα μετά την ολοκλήρωση της πρότασής του δεν επανήλθε στο θέμα. Είμαι αναπληρωτής διευθυντής ειδήσεων στον σταθμό "Alter". Έχω γνώση των θεμάτων του δελτίου και του υλικού που χρησιμοποιείται, αλλά δεν μπορώ να προβλέψω την προβολή μιας εφημερίδας ή την εκφώνηση ενός ονόματος όταν αυτό προκύψει στην ροή της ζωντανής σύνδεσης.

Ερ.: Πόση ευθύνη έχει ο παρουσιαστής ενός δελτίου ειδήσεων, που είναι και δημοσιογράφος, για τα βίντεο που προβάλλονται στο δελτίο που παρουσιάζει και για τα όσα λέγονται στον αέρα;

Απ.: Για τα βίντεο δεν έχει καμία ευθύνη. Ευθύνη έχει μόνο για τα όσα λέει σε ζωντανή σύνδεση.

Ερ.: Για τα βίντεο που προβάλλονται κατά τη διάρκεια του δελτίου, ποιος έχει ευθύνη;

Απ.: Όλο το επιτελείο του σταθμού(...)"

Ο συν. 'κης Παυλόπουλος, σε τηλεφωνική επικοινωνία του με την γραμματεία του ΠΠΣ, παραιτήθηκε του δικαιώματός του στην εξέταση τρίτου μάρτυρα, δεδομένου ότι ο συν. Σωτήρης Ξενάκης, τον οποίο είχε ορίσει, δήλωσε ότι δεν γνωρίζει τίποτα για την υπόθεση, καθώς την περίοδο εκείνη απουσίαζε από τον σταθμό.

Ο συν. Ν. Κακαουνάκης, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 427/20.01.03 έγγραφό του, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να ορίσει μάρτυρες για την υπόθεση.

Οι συν. Γ. Τσιρογιάννης, Μιχ. Δημητρίου, Ν. Καραγιαννίδης, Γ. Τράγκας και Σταμ. Μαλέλλης δεν ανταποκρίθηκαν στις επανειλημμένες κλήσεις για τον ορισμό μαρτύρων παρά την επισήμανση του ΠΠΣ ότι θα θεωρηθεί πως παραιτούνται του δικαιώματος εξέτασης μαρτύρων για την εκδίκαση της υπόθεσης.

Στη συνέχεια το ΠΠΣ κάλεσε τους εγκαλουμένους προς απολογία.

Ο εγκαλούμενος κ. Μαν. Βασιλάκης απέστειλε προς την ΕΣΗΕΑ την κατωτέρω υπ' αριθμ. πρωτ. 385/16.12.02 εξώδικο δήλωση-πρόσκληση η οποία διαβιβάσθηκε από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ προς το ΠΠΣ προκειμένου να λάβει γνώση:

“Με το με αρ. πρωτ. 216/16.10.02 έγγραφο του ΠΠΣ της Ένωσής σας, μου γνωστοποιήθηκε ότι ασκήθηκε εναντίον μου δίωξη για παράβαση των άρθρων του Καταστατικού σας και κλήθηκα να προτείνω τρεις μάρτυρες υπεράσπισης. Ήδη, όμως, από την 08.10.02, κατά παράβαση κάθε δεοντολογίας, η εναντίον μου δίωξη είχε δημοσιοποιηθεί. Την δίωξή μου την είχα πληροφορηθεί από δημοσίευμα της εφημερίδας “Το Ποντίκι”, οκτώ ημέρες πριν λάβω οποιουδήποτε είδους ενημέρωση από το όργανό σας. Την 29.10.02 κατέθεσα στην Ένωσή σας (αρ. πρωτ. σας 241) έγγραφο υπόμνημά μου, το οποίο είχε κατά λέξη ως εξής:

(πρόκειται περί του προπαρατεθέντος υπομνήματος υπ' αριθμ. πρωτ. 241/29.10.02)

Αν και η Ένωσή σας, το τελευταίο ιδιαίτερα διάστημα, υποπίπτει συνεχώς σε ατοπήματα -για να χρησιμοποιήσω μια επιεική έκφραση- είχα την ελπίδα ότι το παραπάνω υπόμνημά μου θα επιλύσει το ζήτημα. Είχα την ελπίδα ότι αν λείπει η ικανότητα να αποφεύγονται τα λάθη (έστω και τα τόσο κραυγαλέα), δεν λείπει η γενναιότητα και το ήθος ώστε να διορθώνονται αυτά τα λάθη. Είχα την ελπίδα ότι πράγματι επρόκειτο περί λάθους. Και επιθυμούσα, όπως από το παραπάνω υπόμνημά μου προκύπτει σαφώς, η επίλυση του ζητήματος να παραμείνει εντός της δημοσιογραφικής οικογένειας και να αποδείξετε ότι πιστεύετε αυτά που συνεχώς διακηρύσσετε, περί δεοντολογίας, αυτορρύθμισης και άλλων μεγαλόστομων.

Η με αρ. πρωτ. 252/31.10.02 απάντηση της προέδρου του ΠΠΣ της Ένωσής σας, όμως, δεν άφησε κανένα περιθώριο καλόπιστου διαλόγου, καμία αμφιβολία για τους σκοπούς σας και, δυστυχώς, επιβεβαίωσε τις χειρότερες εκτιμήσεις για την Ένωσή σας. Το ΠΠΣ της Ένωσής σας λειτουργεί ως αυτόκλητο λαϊκό δικαστήριο και όχημα προώθησης προσωπικών απόψεων των μελών του και όχι ως νόμιμα συγκροτημένο όργανο σοβαρού σωματείου, παραβιάζοντας

κάθε έννοια νομιμότητας, δημοσιογραφικής δεοντολογίας και κοινής λογικής.

Προτίμησα να αγνοήσω το έγγραφο του ΠΠΣ της Ένωσής σας, υποθέτοντας ότι, μετά από αυτό, δεν υπήρχε χαμηλότερο επίπεδο στο οποίο να μπορεί να κινηθεί το όργανό σας, και έτσι θα έληγε το ζήτημα.

Όμως, αποδεικνύοντας ότι στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το καθήκον του δεν υπάρχει πάτος, το ΠΠΣ σας μου απέστειλε το με αρ. πρωτ. 325/27.11.02 έγγραφο, με το οποίο, όχι μόνο εμμένει στην εναντίον μου παράνομη, παράτυπη και εν τέλει φαιδρή δίωξη, αλλά ολοκληρώνοντας την αθλιότητα, μεταβάλλει την εναντίον μου “κατηγορία”: “Για εκδικαζόμενη από το ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ υπόθεση, που αφορά στην αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη εναντίον σας, για την εμπλοκή της συν. Ιωάννας Σωτήρχου με την τρομοκρατική οργάνωση 17N...”. Η τελείως ανεύθυνοι είναι οι παριστάνοντες το ΠΠΣ σας ή τελείως αδίστακτοι. Ολοκληρώνοντας την εναντίον μου οργανωμένη σκευωρία -και προσπαθώντας προφανώς να καλύψουν την άλλη μεγάλη αθλιότητα της Ένωσής σας, εναντίον της εφημερίδας “Απογευματινή”- ανακάλυψαν τώρα ότι εγώ ενέπλεξα την συν. (“συνάδελφο” ή “σύντροφο” εννοεί η κα. Ξυπολιτίδου;) Σωτήρχου με την 17N. Το κείμενό μου, για το οποίο με κατηγορείτε (χωρίς βεβαίως να έχετε κανένα δικαίωμα να με κατηγορείτε και χωρίς να υπάρχει τίποτε για το οποίο μπορεί να κατηγορήσει οποιοσδήποτε), αναφερόταν στην υπόθεση Λεσπέρογλου και στην αποστολή της κας Σωτήρχου (και του συν. της Ν. Γιαννόπουλου) στο εξωτερικό προκειμένου να εξασφαλίσουν αποδεικτικά στοιχεία της αθωότητας του κ. Λεσπέρογλου. Καμία σχέση δεν υπήρχε με την 17N. Εκτός αν εσείς στην ΕΣΗΕΑ γνωρίζετε κάτι παραπάνω από όλους εμάς τους υπολοίπους, συμπεριλαμβανομένου του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου που αθώωσε τον κ. Λεσπέρογλου. Από αυτά που εγώ γνωρίζω πάντως, η υπόθεση Λεσπέρογλου καμία σχέση δεν είχε με την 17N, ο δε κ. Λεσπέρογλου αθώωθηκε, αμετάκλητα πλέον, από την μόνη αρμόδια να αποφανθεί, την ελληνική δικαιοσύνη.

Η συμπεριφορά του ΠΠΣ σας, η οποία αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει καμιά ελπίδα να συμπεριφερθείτε στοιχειωδώς έντιμα και σοβαρά, με υποχρεώνει να ακολουθήσω άλλη οδό για την υπεράσπισή μου.

Ως τελευταία απόπειρα εξώδικης επίλυσης του ζητήματος,

Σας δηλώνω ότι:

Δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία, ούτε έχει υποστηριχθεί ποτέ από οποιονδήποτε το αντίθετο, ότι η πειθαρχική εξουσία του σωματείου ασκείται μόνο επί των τακτικών, και αν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο Καταστατικό του, και επί των δοκίμων, αντεπιτελλόντων και επιτίμων μελών του (ιδ. Σχετ. Τύσης: Νομικά Πρόσωπα, 1946, σσ. 108-109, 197-Τριανταφυλλόπουλος: Η εξουσία (□) προς επιβολήν ποινών (□), ΝοΒ 1958, σσ. 278 επ. – Βαμβέτσος: Επιβολή ποινών παρά των σωματείων, ΕΕΝ 1958, σσ. 190 επ. – Βλαστός: Σωματειακή Νομοθεσία και Νομολογία, Π. Σάκκουλα, Αθήνα 1991, παρ. 428- Κρητικός: Δίκαιο Σωματείων και συνδικαλιστικών οργανώσεων, σελ. 415 κ.ε.). Εξάλλου, δεν χρειάζεται να έχει κανείς ούτε καν στοιχειώδη νομική παιδεία για να αντιληφθεί το αυτονόητο αυτό γεγονός. Και εν πάση περιπτώσει, προκύπτει αμέσως από το ίδιο το Καταστατικό σας ότι καμία πειθαρχική εξουσία δεν έχετε σε μη μέλη του Σωματείου σας. Το Καταστατικό σας και ο Κώδικας Δεοντολογίας σας, αποτελούν μια απλή ιδιωτική συμφωνία όσων είναι μέλη της Ένωσής σας και προφανώς δεν δεσμεύουν με οποιονδήποτε τρόπο τους τρίτους, οι οποίοι είναι αδύνατο να την “παραβιάσουν”. Και μόνο η απαίτησή σας να υπακούσουν οι πάντες στην ιδιωτική συμφωνία σας και να αυτοαναγορεύεστε σε θεσμό υπερκείμενο των νόμων, του Συντάγματος, των διεθνών συμβάσεων και αυτής της ίδιας της λογικής, αποτελεί πλήρη απόδειξη ύπαρξης ναπολεόντειου συνδρόμου βαριάς μορφής. Όσο για το μνημειώδες “επιχείρημα” της Επιτρόπου του Εκτάκτου Δημοσιογραφοδικείου, ότι “αποτελεί πάγια πρακτική σας” να δικάζετε μη μέλη σας, δεν αποδεικνύει ότι η ενέργειά σας είναι νόμιμη, αλλά ότι παρανομείτε κατά πάγια πρακτική, πράγμα που οπωσδήποτε δεν αποτελεί τίτλο τιμής. Οποιαδήποτε απόφαση των οργάνων σας που αφορά την πειθαρχική δίωξη μη μελών σας, δεν αξίζει ούτε όσο το χαρτί στην οποία είναι γραμμένη και είναι νομίζω καλό να το συνειδητοποιήσετε εγκαίρως, πριν η Ένωσή σας γίνει αντικείμενο χλεύης και πηγή ανεκδότων.

Παρότι, όμως, οι αποφάσεις σας, οι οποίες με αφορούν, είναι απολύτως άκυρες και παράνομες, καθόλου δεν σημαίνει ότι δεν

είναι βλαπτικές για μένα. Η άσκηση κριτικής για τον τρόπο με τον οποίο ασκώ την δημοσιογραφία, εφόσον βέβαια δεν ασκείται κατά παράβαση των νόμων, είναι ανεκτή, ακόμη και αν είναι δυσμενής για μένα. Άλλωστε, σαφώς αναγνώρισα, με το παραπάνω υπόμνημά μου, το δικαίωμά σας να με κρίνετε. Η “παραπομπή” μου όμως σε πειθαρχικό όργανο, είναι τελείως διαφορετική υπόθεση. Με εμφανίζει να παραβιάζω συγκεκριμένους δεσμευτικούς για μένα κανόνες και να συμπεριφέρομαι κατά παράβαση συμφωνιών που έχω αποδεχθεί, πράγμα που είναι συκοφαντικό, δεδομένου ότι το Καταστατικό σας και ο Κώδικας Δεοντολογίας σας δεν με δεσμεύει με οποιονδήποτε τρόπο (και ασχέτως αν συμφωνώ με τις περισσότερες διατάξεις του Κώδικά σας – τις οποίες, όμως, εσείς φαίνεται να αγνοείτε τελείως). Η “απόφαση” πειθαρχικού σας οργάνου, δεν ισοδυναμεί με κριτική, ή με τοποθέτηση της Ένωσης απέναντί μου, ούτε μπορεί να εκληφθεί ως τέτοια και να είναι ως εκ τούτου ανεκτή, διότι μου στερεί στην πράξη οποιαδήποτε δυνατότητα άμυνας, αφού τις προσωπικές απόψεις των μελών σας ή την άποψη της Ένωσής σας, εντέχνως την περιβάλλετε με το ένδυμα μιας “πειθαρχικής διαδικασίας”, προσδίδοντάς της κύρος και εμφανίζοντάς με ως “κατηγορούμενο” ή “καταδικασμένο” που αντιδρά σε απόφαση πειθαρχικού οργάνου. Η βλάβη την οποία έχω ήδη υποστεί, επιτείνεται από το απαράδεκτο γεγονός της δημοσιοποίησης της εναντίον μου “δίωξης”, οκτώ ολόκληρες ημέρες πριν μου γνωστοποιηθεί επίσημα. Όλες οι παραπάνω παράνομες ενέργειες έχουν προσβάλλει ήδη την προσωπικότητά μου, μου προκάλεσαν ηθική και οικονομική βλάβη και μου δημιουργούν προβλήματα στην άσκηση του επαγγέλματός μου, ενώ η σαφής απειλή συνέχισης της εναντίον μου παράνομης δίωξης, η οποία θα με βλάψει ακόμη περισσότερο, μου προκαλεί εύλογη ανησυχία και φόβο.

Σας τονίζω ότι η Ένωσή σας ευθύνεται αστικά για όλες τις παράνομες πράξεις των οργάνων της και των προστηθέντων της, όπως παραπάνω περιγράφονται, και για τα αστικά και ποινικά αδικήματα τα οποία έχουν διαπραχθεί ή θα διαπραχθούν στο μέλλον, χωρίς να αποκλείεται και η ατομική ευθύνη όσων συμπράττουν στις παράνομες αυτές ενέργειες.

Για όλους αυτούς τους λόγους

Και με την ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου και ιδιαιτέρως του δικαιώματός μου να προσφύγω στην αστική και ποινική δικαιοσύνη εναντίον σας προκειμένου να αποζημιωθώ, καθώς και στα αρμόδια όργανά σας, ως τρίτος ο οποίος έχει έννομο συμφέρον, εναντίον των φυσικών προσώπων, μελών σας, τα οποία με την διαρκή παράνομη συμπεριφορά τους με βλάπτουν

Σας καλώ:

Να επανορθώσετε αμέσως, πλήρως και ανεπιφύλακτα δηλώνοντας δημοσίως και με αποτελεσματικό τρόπο ότι καμία νόμιμη πειθαρχική δίωξη δεν έχει ασκηθεί ποτέ εναντίον μου από την ΕΣΗΕΑ και κανένα πειθαρχικό αδίκημα δεν έχω διαπράξει.

Να απέχετε από κάθε παράνομη εις βάρος μου ενέργεια στο μέλλον.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς την Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, αντιγράφοντάς την ολόκληρη στην έκθεση επίδοσής του, προκειμένου αυτή να λάβει γνώση και να επέλθουν οι νόμιμες συνέπειες□”.

Στη συνέχεια, προσήλθε, στις 28.01.03, ο συν. Μιχ. Δημητρίου, προκειμένου να απολογηθεί. Στην απολογία του, ανέφερε τα εξής: “θεωρώ ότι αδικήθηκα από το Συμβούλιό σας διότι έγινε πλήρης παραποίηση, τόσο του συνόλου όσο και των λεπτομερειών της συζήτησης, επαναλαμβάνω της συζήτησης, όχι των δηλώσεων, στη συγκεκριμένη εκπομπή και στον συγκεκριμένο Τ/Σ, του οποίου είμαι τακτικός συνεργάτης και σχολιαστής.

Διαμαρτύρομαι για τον όλο τρόπο που συνετάγη το κατηγορητήριο, δεδομένου ότι ήταν διαρκής και έντονη η επιφύλαξή μου (“έτσι λένε, δεν ξέρω αν είναι ένοχη, έτσι έγραψαν”). Ήταν επισκόπηση όλης της εβδομάδας και δεν αναφέρθηκε το όνομα της συναδέλφου, ούτε της οικογένειάς της, στην οποία αναφέρθηκα τιμητικά και στην ίδια προσωπικά.

Σε δε προσθήκη του συν. Βορίνα, πρόσθεσα ότι θα είναι πολύ ευχάριστο να μην υπάρχουν καθόλου στοιχεία σε βάρος της. Ουδέποτε αναφέρθηκα προσωπικά σε τίποτα στην συνάδελφο και στην οικογένειά της(□)”.

Ο συν. Γεώρ. Λιάγκας προσήλθε στις 11.02.03 προκειμένου να

απολογηθεί και είπε:

“Το θέμα της συν. Σωτήρχου ήταν μια επιλογή στην θεματολογία της ημέρας, βάσει συγκεκριμένου δημοσιεύματος της εφημερίδος “Αυριανή”. Δεν αναφέραμε το όνομά της στον αέρα, ούτε σε κείμενό της στο Internet αναφέρθηκε το όνομά της, αλλά ούτε και στην συνομιλία που είχα με τον κ. Γιαννόπουλο του Δικτύου. Δεν γνώριζα την συν. Σωτήρχου και ό,τι είπα ήταν βάσει πληροφοριών, που μου μετέφερε ο διευθυντής του “Star” συν. Μαλέλλης. Όσον αφορά στο μερίδιο της ευθύνης που μου αναλογεί, εκτιμώ ότι προστάτευσα την ανωνυμία της συν. Σωτήρχου, δεδομένου ότι με τα στοιχεία που δημοσιοποιήσαμε εκείνη την ημέρα, δεν έγινε αντιληπτό στο ευρύ κοινό για ποιόν άνθρωπο επρόκειτο.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο απολογούμενος είπε: “Τις αμέσως επόμενες ημέρες συζητήθηκε στο κανάλι το κατά πόσο βλάψαμε με την προβολή του συγκεκριμένου θέματος τη συν. Σωτήρχου. Όσο με αφορά προσπάθησα να επικοινωνήσω μαζί της και να δώσω κάποιες εξηγήσεις, για την εμπλοκή μου ως παρουσιαστής στο συγκεκριμένο θέμα. Αυτό, όμως, δεν έγινε κατορθωτό. Σε συζήτηση δε που είχα με τους υπεύθυνους για το σχεδιασμό του δελτίου, με καθησύχασαν ότι δεν είχαμε βλάβει κάποιον συνάδελφο και τέλος-τέλος σε ό,τι με αφορά, δεν είχα εμπλοκή αφού δεν αποφασίζω εγώ για την θεματολογία του δελτίου.

Ερ.: Είπατε ότι το ρεπορτάζ είχε ως αφορμή το δημοσίευμα της “Αυριανής”. Το διασταυρώσατε με τους αρμόδιους συντάκτες του σταθμού, για να δείτε αν έχει κάποια βάση, ή έγινε αναπαραγωγή του δημοσιεύματος;

Απ.: Είναι μια διαδικασία που και αυτή αφορά στον σχεδιασμό του δελτίου, στον οποίο δεν έχω καμία αρμοδιότητα. Έχω, όμως, την αίσθηση, χωρίς αυτό να είναι απόλυτα βέβαιο, ότι η κύρια αφορμή για την προβολή του συγκεκριμένου θέματος, ήταν το δημοσίευμα της συγκεκριμένης εφημερίδας.

Απαντώντας σε άλλη ερώτηση ο απολογούμενος είπε: “Δεν γνώριζα για το δημοσίευμα της “Ελευθεροτυπίας”, που αφορούσε στην σύλληψη του κ. Γιαννόπουλου και της συν. Σωτήρχου στο εξωτερικό, και γι’ αυτό ακριβώς μετέφερα την πληροφορία που μου μετέφερε ο δ/ντής μου Στ. Μαλέλλης, για το συγκεκριμένο

περιστατικό. Αν γνώριζα την ύπαρξη του δημοσιεύματος, εκτιμώ ότι δεν θα μετέφερα αυτήν την πληροφορία(□)".

Ο Ν. Καραγιαννίδης απέστειλε προς το ΠΠΣ το ακόλουθο υπ' αριθμ. πρωτ. 482/12.02.03 έγγραφο:

"Σχετικά με την από 27.11.02 επιστολή σας, θεωρώ ότι δεν είστε το κατάλληλο όργανο για να αξιολογείτε τα γραπτά μου και πολύ περισσότερο να με κρίνετε πειθαρχικά. Οι λόγοι είναι οι ακόλουθοι:

1. Αν υποβάλλατε εαυτούς στον κόπο να ερευνήσετε τα αρχεία σας, εύκολα θα διαπιστώνατε ότι δεν είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ.

2. Δεν αναγνωρίζω σε κανέναν το δικαίωμα ν' αμφισβητεί την υπευθυνότητα οποιουδήποτε τολμά να σχολιάζει δημόσια την επικαιρότητα όταν αυτή τροφοδοτείται και διαμορφώνεται από εξουσιαστικές είτε δημοσιογραφικές πηγές και όχι από τον ίδιο(□)".

Ο συν. Παύλ. Δημητριάδης απέστειλε προς το ΠΠΣ το ακόλουθο υπ' αριθμ. πρωτ. 509/20.02.03 απολογητικό υπόμνημα:

"Σχετικά με την υπόθεση της δημοσιογράφου Σωτήρχου, για την οποία εγκαλούμαι, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής:

Η υπόθεση της εξάρθρωσης των τρομοκρατικών οργανώσεων 17N και ΕΛΑ, αποδείχθηκε σε ένα από τα μεγαλύτερα "σχολεία" για το σύνολο των μέσων ενημέρωσης, για δημοσιογράφους, επιτελικούς και διευθυντές. Κατά την κάλυψη του θέματος, προέκυψαν σημαντικές δημοσιογραφικές επιτυχίες, αλλά έγιναν και πολλά λάθη από τη μεγάλη πλειοψηφία των μέσων ενημέρωσης. Αν αναζητήσει κανείς το κυριότερο μάθημα που προκύπτει από την όλη υπόθεση για το δημοσιογραφικό κόσμο, είναι πως ακόμη και η πιο έγκυρη και αξιόπιστη πηγή μπορεί να σε "προδώσει", τις περισσότερες φορές όχι εσκεμμένα, όταν ο ρυθμός των πληροφοριών είναι καταγιστικός και ο χρόνος για διασταύρωση των στοιχείων ελάχιστος.

Στην περίπτωση για την οποία εγκαλούμαι, πιστεύω ότι η "Espresso" αντιμετώπισε το θέμα με ιδιαίτερη υπευθυνότητα. Ας δούμε πώς "προέκυψε" το θέμα και πώς εμείς το χειριστήκαμε:

Οι διαρροές από τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές για την ύπαρξη ευρημάτων (αποτυπώματα και γενετικό υλικό), που ενέπλεκαν μια γνωστή δημοσιογράφο με τα μέλη της 17N

ξεκίνησαν, σποραδικά στην αρχή, από τα τέλη του καλοκαιριού και ενώ οι συλλήψεις βρίσκονταν ακόμα σε εξέλιξη. Τότε, το σύνολο σχεδόν των μέσων ενημέρωσης, τις αγνόησε και το θέμα σχεδόν ξεχάσθηκε, καθώς οι έρευνες οδηγούσαν σε άλλες, σοβαρότερες κατευθύνσεις. Στα μέσα του φθινοπώρου όμως, οι ίδιες πηγές επανήλθαν, αυτή τη φορά με περισσή βεβαιότητα. Σύμφωνα με τα όσα άρχισαν να διαρρέονται συστηματικά και προς όλα τα μέσα ενημέρωσης, τα στοιχεία σε βάρος της δημοσιογράφου ήταν πλέον συντριπτικά και η σύλληψή της, θέμα εβδομάδων, αν όχι ημερών.

Η "Espresso", σε αντίθεση με το σύνολο σχεδόν των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών, αλλά και σε αντίθεση με τέσσερις τουλάχιστον εφημερίδες, επέλεξε να μην εμπλακεί στο όλο θέμα. Δεν έγραψε ούτε μια λέξη τις πρώτες ημέρες των διαρροών και δεν ακολούθησε το παιχνίδι της "γάτας με το ποντίκι", που άρχισε να παίζεται από τηλεοπτικούς σταθμούς σε βάρος της συναδέλφου, με την παρουσίαση κειμένων της, παλαιότερων δημοσιευμάτων, αλλά και με τη "φωτογράφησή" της, μέσω στοιχείων.

Σχεδόν μια εβδομάδα μετά και ενώ οι πηγές, αλλά και τα περισσότερα ραδιοτηλεοπτικά μέσα επέμεναν στα περί επικείμενης σύλληψης, δημοσιεύσαμε ρεπορτάζ που περιείχε τις δικές μας πληροφορίες, οι οποίες ανέφεραν ότι δεν επρόκειτο να υπάρξει καμία σύλληψη. Με τίτλο "γιατί δεν πρόκειται να συλληφθεί η επώνυμη δημοσιογράφος", παρουσιάσαμε τη θέση αστυνομικών και δικαστικών πηγών, πάνω σε ένα θέμα που είχε ήδη προκύψει και κατά κόρον συζητηθεί.

Στο ρεπορτάζ, δεν αναφερόταν φυσικά το όνομα, ή τα αρχικά της δημοσιογράφου, δεν αναφερόταν το μέσο όπου εργάζεται, ούτε καν το είδος του (έντυπο, ή ηλεκτρονικό). Δεν αναφερόταν ακόμη, κανένα στοιχείο για την ταυτότητά της, ή την ηλικία της. Αναφερόταν μονάχα η επαγγελματική της ιδιότητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι στα ΜΜΕ σήμερα, εργάζονται περισσότερες από 2000 γυναίκες, μέλη ή όχι των επαγγελματικών ενώσεων.

Σε ότι αφορά την εφημερίδα "Espresso" λοιπόν, το δημοσίευμα είχε στόχο διευκρινιστικό και μόνο, πάνω σε μια υπόθεση που είχε συζητηθεί και αναλυθεί σε δημοσιεύματα και δεκάδες

τηλεοπτικά παράθυρα. Δεν υπήρχε απολύτως καμία διάθεση “αποκάλυψης” ενός θέματος, ή έκθεσης ενός προσώπου(□)”.

Ο συν. ΄κης Παυλόπουλος απέστειλε προς το ΠΠΣ το ακόλουθο υπ’ αριθμ. πρωτ. 518/24.02.03 απολογητικό υπόμνημα:

“Ζητώ κατ’ αρχήν συγγνώμη από την πρόεδρο και τα μέλη του ΠΠΣ για τη μη φυσική παρουσία μου ενώπιον του Συμβουλίου, προκειμένου να απολογηθώ για την υπόθεση για την οποία εγκαλούμαι. Οι λόγοι που δεν μου επιτρέπουν να παραστώ στη συνεδρίαση αφορούν αποκλειστικά στις ώρες εργασίας μου και παρακαλώ θερμά να μην ερμηνευθεί η στάση μου ως έλλειψη σεβασμού προς τα μέλη του ΠΠΣ, τα οποία σέβομαι και τιμώ. Για την αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη του ΠΠΣ εναντίον μου, σχετικά με την εμπλοκή του ονόματος της συν. Ιωάννας Σωτήρχου στην υπόθεση της τρομοκρατικής οργάνωσης 17N, έχω να καταθέσω τα παρακάτω:

Θεωρώ ότι η συν. Ιωάννα Σωτήρχου είναι μια αξιόλογη δημοσιογράφος, η οποία υπηρετεί το δημοσιογραφικό λειτούργημα με συνέπεια, σεβόμενη τους κανόνες δεοντολογίας. Οφείλω να ξεκαθαρίσω ότι δεν είχα και δεν έχω κανένα λόγο ούτε βέβαια και πληροφορία που θα ήταν ικανά να με ωθήσουν στην εμπλοκή του ονόματος της συν. Σωτήρχου στην υπόθεση της τρομοκρατικής οργάνωσης 17N. Και εξ όσων θυμάμαι, διότι έχει περάσει αρκετός καιρός, ουδέποτε υποστήριξα από το κεντρικό δελτίο ειδήσεων του “Alter” ότι “η συν. Ιωάννα Σωτήρχου έχει σχέση με την τρομοκρατία”. Εκείνες τις ημέρες υπήρχαν πολλά δημοσιεύματα σε απογευματινές εφημερίδες που έκαναν λόγο για την πιθανή εμπλοκή μιας δημοσιογράφου στην υπόθεση της τρομοκρατίας. Κάποια μάλιστα από αυτά τα δημοσιεύματα, υποστήριζαν ότι η εν λόγω δημοσιογράφος, το όνομα της οποίας -πάλι απ’ όσο θυμάμαι- δεν ανέφεραν, είναι πιθανό να είχε φιλική σχέση με έναν από τους αδελφούς Ξηρούς.

Δέχομαι ότι μερίδα αυτών των δημοσιευμάτων αναμεταδόθηκαν από το δελτίο ειδήσεων, όχι όμως ως πληροφορίες του “Alter” αλλά με τον ίδιο τρόπο και για τον ίδιο λόγο που αναμεταδίδαμε όλα τα δημοσιεύματα και τα ρεπορτάζ των εφημερίδων που αφορούσαν στην υπόθεση της εξάρθρωσης της τρομοκρατικής οργάνωσης 17N, φιλοξενώντας μάλιστα τις περισσότερες φορές και τους

συναδέλφους που υπέγραφαν αυτά τα ρεπορτάζ. Ουδέποτε θυμάμαι, και έχω την αίσθηση ότι σε αυτό μπορώ να είμαι κατηγορηματικός, να κατονόμασα τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου ως μέλος ή έστω ως σχετιζόμενη με την υπόθεση της τρομοκρατίας. Και αυτό, επαναλαμβάνω και υπογραμμίζω, γιατί δεν είχα κανένα λόγο και κυρίως καμιά πληροφορία για να το πράξω. Έχω δηλώσει ξανά ενώπιον του Συμβουλίου ότι οι αρχές μου και η αντίληψή μου περί της δεοντολογίας, δεν μου επιτρέπουν και πάντως δεν καθιστούν για μένα εύκολη υπόθεση τη σπίλωση ανθρώπων, πολύ δεν περισσότερο συναδέλφων. Ίσως να αποτελεί απόδειξη των λεγομένων μου ότι τα δεκατέσσερα συναπτά έτη που είμαι μέλος της δημοσιογραφικής οικογένειας, φρόντισα να μην δώσω την παραμικρή αφορμή προκειμένου να ενεργοποιηθεί εναντίον μου το ΠΠΣ. Και είμαι αποφασισμένος να διατηρήσω αυτές τις αρχές ή αν θέλετε επαγγελματική στάση, αναλλοίωτες. Δεν είμαι από τους “κυνηγούς” της εύκολης τηλεθέασης ή του εντυπωσιασμού, αδιαφορώντας για το κόστος και τις συνέπειες. Παρακαλώ λοιπόν να αποδεχθείτε τη γραπτή απολογία μου ως ειλικρινή, χωρίς διάθεση υπεκφυγών ή απόκρυψης των αληθινών περιστατικών που αφορούν στην υπόθεση(□)”.

Παρά τις επανειλημμένες κλήσεις του ΠΠΣ, οι υπόλοιποι εγκαλούμενοι δεν προσήλθαν να απολογηθούν, ούτε και απέστειλαν έγγραφο απολογητικό υπόμνημα. Κατόπιν αυτού, το ΠΠΣ δεν είχε άλλη επιλογή παρά να τους κρίνει αναπολόγητους, ενώ για τους εγκαλούμενους Μ. Βασιλάκη και Ν. Καραγιαννίδη αποφασίσθηκε να εκληφθούν ως απολογίες τα έγγραφα υπ’ αριθμ. πρωτ. 241/29.10.02 και υπ’ αριθμ. πρωτ. 482/12.02.03 που απέστειλαν αντιστοίχως στο Συμβούλιο.

Στη συνεδρίασή του της 08.04.2003, το ΠΠΣ μελέτησε διεξοδικά όλα τα στοιχεία του φακέλου, τα δημοσιεύματα, την απομαγνητοφώνηση των επίμαχων δελτίων ειδήσεων και εκπομπών, τις μαρτυρικές καταθέσεις και τις απολογίες των εγκαλουμένων και κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

ο Για μία ακόμη φορά στην υπόθεση της τρομοκρατίας, οι κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας αλλά και ηθικής παραβιάσθηκαν

κατάφωρα από μερίδα ΜΜΕ.

ο Για μία ακόμη φορά, φήμες και πληροφορίες οι οποίες “διέρρεαν” από αδιευκρίνιστες πηγές και σκοτεινούς κύκλους δημοσιεύθηκαν χωρίς προηγούμενη διασταύρωση.

ο Για μία ακόμη φορά τον χορό της σεναριολογίας έσυραν κατά πρώτο και κύριο λόγο κάποια έντυπα ΜΜΕ, ενώ τα ηλεκτρονικά μέσα ακολούθησαν, συνήθως διανθίζοντας το “παραμύθι”.

ο Για μία ακόμη φορά ένας άνθρωπος διεσύρθη χωρίς κανέναν δισταγμό. Το γεγονός ότι η Ιωάννα Σωτήρχου δεν κατονομάσθηκε, δεν απαλλάσσει κανέναν από τις ευθύνες του – η συναδέλφος φωτογραφήθηκε με τον πιο σαφή τρόπο και διαπομπεύθηκε μέσα στον επαγγελματικό της χώρο και όχι μόνο.

ο Για μία ακόμη φορά, μερίδα ΜΜΕ ακολούθησε την “χρυσή συνταγή” της δημοσιογραφίας: “Αίμα και σπέρμα”.

Κατόπιν αυτών το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ αποφάσισε για τους εγκαλούμενους:

ο Μανώλης Βασιλάκης

Δεν αποδεικνύεται ότι ο εγκαλούμενος αναπαρήγαγε τις φήμες περί εμπλοκής της συναδέλφου στην υπόθεση της 17N καθώς το δημοσίευσμά του στην εφημερίδα “Απογευματινή” προηγείται κατά δύο ημέρες (12.09.02) των υπολοίπων και αν και ειρωνικό – “όπου έφθασε η χάρη της Ιωάννας Σωτήρχου”, “πρωτοφανής δημοσιογραφική επιχείρηση”, “υποτίθεται ότι συνελήφθησαν, βασανίσθηκαν, απειλήθηκαν” κ.ά. – αναφέρεται στην υπόθεση Λεσπέρογλου και όχι στην 17N.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ αποφάσισε να σταθεί υπεράνω των κατηγοριών που εκτόξευσε ο κ. Βασιλάκης εναντίον των μελών του Πειθαρχικού και του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ και των σκαιότατων επιθέσεων που δέχθηκε η πρόεδρος από τον εγκαλούμενο και έκρινε παμψηφεί ότι ο κ. Μανώλης Βασιλάκης δεν είναι πειθαρχικά ελεγκτέος.

ο Παύλος Δημητριάδης

Το ΠΠΣ θεωρεί υπεύθυνο τον συναδέλφο-διευθυντή σύνταξης της εφημερίδας Espresso, για τα ανυπόγραφα δημοσιεύματα της εφημερίδος στις 16.09.02, τα οποία αν και δεν αναφέρουν το όνομα της συναδέλφου Ιωάννας Σωτήρχου, την φωτογραφίζουν, την

φέρουν “στα δίκτυα της αντιτρομοκρατικής”, τονίζουν ότι βρέθηκε αποτύπωμά της στη γιάφκα και επιχειρούν να ερμηνεύσουν τους λόγους για τους οποίους δεν πρόκειται να συλληφθεί (σχέσεις με ισχυρό διπλωμάτη των ΗΠΑ, προστασία ελλήνων παραγόντων κλπ).

Κατόπιν αυτών, ο συν. Παύλος Δημητριάδης κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της προσωρινής διαγραφής 6 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας, με το ελαφρυντικό ότι το δημοσίευμα της Espresso ακολουθεί με καθυστέρηση δύο ημερών τον σάλο που είχαν προκαλέσει άλλα δημοσιεύματα και δελτία ειδήσεων.

ο Μιχάλης Δημητρίου

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι ο εγκαλούμενος, στο δελτίο ειδήσεων του Τ/Σ Alter στις 14.09.02, περιγράφει το προφίλ της συναδέλφου Ιωάννας Σωτήρχου χωρίς να αναφέρει το όνομά της -και δίνει πληροφορίες σχετικά με το πρόσωπό της- μιλάει για την οικογένειά της, λέει πού κατοικεί, από πότε είναι γνωστή στις διωκτικές αρχές, πότε και γιατί καταδικάσθηκε κ.ά. χωρίς εν τούτοις να προβαίνει σε απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς.

Κατόπιν αυτών, ο συν. Μιχάλης Δημητρίου κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Τα δύο μέλη που μειοψήφησαν επί της ποινής -και οι οποίοι ήταν οι μόνοι που έκριναν τον συν. Μ. Δημητρίου έχοντας παρακολουθήσει “ζωντανή” την συζήτηση στον Τ/Σ Alter και όχι από την απομαγνητοφώνηση του δελτίου- θεωρούν ότι οι αναφορές του εγκαλουμένου ήταν απαξιωτικές για την συν. Ιωάννα Σωτήρχου και το ύφος του προσβλητικό προς το πρόσωπό της. Επίσης, ιδιαιτέρως επιβαρυντικά στοιχεία κρίνονται ο κομπασμός του εγκαλουμένου ότι γνωρίζει “και από χθες και από προχθές το όνομα αλλά δεν το λέει”, οι αναφορές του στις “στενές σχέσεις” της συναδέλφου με τον Βασίλη Ξηρό και οι διευκρινίσεις του σχετικά με το γενετικό υλικό που βρέθηκε στη γιάφκα: “Εννοούμε

υλικό ερωτικής συνεύρεσης, έτσι για να το καταλάβει ο κόσμος, γιατί αλλιώς δεν το καταλαβαίνει". Επιπροσθέτως, στο υπ. αρ. πρωτ. 265/05.11.02 υπόμνημά του αλλά και στην απολογία του ενώπιον του Πειθαρχικού, ο εγκαλούμενος διαμαρτύρεται χαρακτηρίζοντας τα όσα του αποδίδονται ότι είπε ως "ανυπόστατα, φανταστικά και συκοφαντικά", ενώ από την απομαγνητοφώνηση του συγκεκριμένου δελτίου ειδήσεων αποδεικνύεται ότι πράγματι είπε όσα τελικώς αρνείται. Κατόπιν αυτών, η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της προσωρινής διαγραφής 1 έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

ο Νίκος Κακαουνάκης

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι το δημοσίευμα της εφημερίδος "Στο Καρφί" στις 15.09.02 το οποίο φέρει την υπογραφή του εγκαλουμένου, καθώς και οι αναφορές του στον Τ/Σ Alter στις 14.09.02 και στον Τ/Σ ET3 στις 15.09.02, φωτογραφίζουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου. Αν και ο εγκαλούμενος δεν αναφέρει το όνομα της συναδέλφου -"δεν έχω καμία όρεξη να αναφέρω το όνομά της"- γράφει ότι εργάζεται σε (μεγάλη) εφημερίδα, ότι είχε συλληφθεί παλαιότερα για συμμετοχή της σε κατάληψη του Πολυτεχνείου, λέει ότι είναι δημοσιογράφος μεγάλου συγκροτήματος και αργότερα κατανομάζει και την εφημερίδα στην οποία εργάζεται η συνάδελφος. Επίσης, δεν παραλείπει να αναφερθεί στις στενές σχέσεις της συναδέλφου με τον Βασίλη ή Σάββα Ξηρό και να αναρωτηθεί αν όλα αυτά έγιναν "εν αγνοία της τρομοκρατικής του δραστηριότητας(;)". Τέλος, ο εγκαλούμενος ζητεί μετ' επιτάσεως όλες αυτές οι γυναίκες της 17N "να βγούνε έξω, όχι να στιγματισθούν, να φωτογραφηθούν όμως, να ξέρει η κοινή γνώμη ότι αυτή ήταν να φανερωθούν, να βγούνε, να φωτογραφηθούν"

Κατόπιν αυτών, ο συν. Νίκος Κακαουνάκης κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 4 έναντι 1 η ποινή της προσωρινής διαγραφής 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

ο Νίκος Καραγιαννίδης

Είναι γεγονός ότι, όπως αναφέρει και ο εγκαλούμενος στο υπ' αριθμ. πρωτ. 482/12.02.03, το ΠΠΣ δεν είναι το κατάλληλο

όργανο για να κρίνει τέτοιου είδους γραπτά, είναι όμως αρμόδιο να κρίνει τον εγκαλούμενο.

Κατόπιν αυτού, ο κ. Νίκος Καραγιαννίδης κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο, αλλά δεν είναι δυνατόν να του επιβληθεί ποινή διότι είναι ήδη οριστικά διαγεγραμμένος από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ με παλαιότερη τελεσίδικη απόφαση των Πειθαρχικών Συμβουλίων.

ο Γεώργιος Λιάγκας

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι στο δελτίο ειδήσεων του Τ/Σ Star στις 14.09.02, του οποίου ο εγκαλούμενος ήταν παρουσιαστής, η συν. Ιωάννα Σωτήρχου φωτογραφήθηκε καθώς παρουσιάσθηκε στον φακό ενυπόγραφο άρθρο της και σε τηλεφωνική συνομιλία με τον κ. Νικ. Γιαννόπουλο, ο εγκαλούμενος είπε χαρακτηριστικά: “Βρέθηκε αποτύπωμα της φίλης σας στη γιάφκα. Έχετε συλληφθεί με αυτή την κυρία στην Ιορδανία”. Επίσης, ο εγκαλούμενος αναφέρθηκε σε σχέσεις της συναδέλφου με δύο μέλη του ΕΛΑ, είπε ότι η σύλληψή της είναι θέμα ημερών παρά τη συγγενική της σχέση με γνωστό αμερικανό διπλωμάτη, μίλησε για “παζάρι” από γνωστό εκδότη και είπε ότι η συνάδελφος έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων. Παρά ταύτα, το ΠΠΣ αναγνωρίζει στον εγκαλούμενο το ελαφρυντικό που καταθέτουν οι μάρτυρές του και ο ίδιος επικαλείται, ότι δεν είναι αυτός υπεύθυνος για τα όσα λέει στον τηλεοπτικό αέρα.

Κατόπιν αυτών, ο συν. Γιώργος Λιάγκας κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της προσωρινής διαγραφής 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

ο Σταμάτης Μαλέλλης

Ο εγκαλούμενος -διευθυντής ειδήσεων και ενημέρωσης του Τ/Σ Star- ανέλαβε πλήρως την ευθύνη για τα όσα ειπώθηκαν στο δελτίο ειδήσεων του καναλιού στις 14.09.02 και τα οποία όχι μόνο φωτογράφιζαν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, αλλά και έπλητταν την τιμή και την υπόληψή της.

Συγκεκριμένα, όπως ο ίδιος ο εγκαλούμενος αναφέρει, ήταν δική του επιλογή η παρουσίαση στον φακό άρθρου της συναδέλφου και

ήταν ο ίδιος που κατηύθυνε από το κοντρόλ τον παρουσιαστή του δελτίου να πει ότι βρέθηκε αποτύπωμά της στη γιάφκα, ότι έχει συλληφθεί στην Ιορδανία, ότι έχει σχέσεις με δύο μέλη του ΕΛΑ, ότι η σύλληψή της είναι θέμα ημερών παρά τη συγγενική της σχέση με γνωστό αμερικανό διπλωμάτη, ότι “γίνεται παζάρι” από γνωστό εκδότη και ότι η συνάδελφος έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων.

Κατόπιν αυτών ο συν. Σταμάτης Μαλέλλης κρίνεται παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της προσωρινής διαγραφής 1 έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Ένα μέλος πρότεινε την ποινή της προσωρινής διαγραφής 3 μηνών και ένα μέλος πρότεινε την ποινή της προσωρινής διαγραφής 6 μηνών.

ο 'κης Παυλόπουλος

Το ΠΠΣ επείσθη από τα επιχειρήματα του εγκαλουμένου ότι δεν είχε σκοπό να εμπλέξει την συνάδελφο Ιωάννα Σωτήρχου με την οργάνωση 17N και θεωρεί ότι τα όσα είπε ο συνάδελφος στο κεντρικό δελτίο του Τ/Σ Alter στις 14.09.02, συνομιλώντας με τους συν. Ν. Κακαουνάκη, Μιχ. Δημητρίου -επίσης εγκαλουμένους για τη συζήτηση αυτή- και Στ. Βορίνα, δεν συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα, καθώς ο παρουσιαστής δεν φέρει ευθύνη για όλα όσα λένε οι προσκεκλημένοι του στον τηλεοπτικό αέρα.

Κατόπιν αυτών κρίνεται με ψήφους 4 έναντι 1 ότι ο συν. 'κης Παυλόπουλος δεν είναι πειθαρχικά ελεγκτέος.

Το μέλος που μειοψήφησε θεωρεί ότι ο εγκαλούμενος όχι μόνο συμφώνησε με όλα όσα έλεγαν οι φιλοξενούμενοί του περί εμπλοκής της συναδέλφου Ιωάννας Σωτήρχου με τη 17N και επικείμενης σύλληψής της, αλλά υπερθεμάτισε χαρακτηρίζοντας το γενετικό υλικό που βρέθηκε στη γιάφκα ως αδιάσειστο και επιβαρυντικό στοιχείο. Επίσης η μειοψηφία θεωρεί ότι χαρακτηρισμοί του τύπου “περιβόητη” δεν αρμόζουν σε συνάδελφο που, όπως αναφέρει ο ίδιος στην απολογία του, οι αρχές και η αντίληψή του περί της δεοντολογίας δεν του επιτρέπουν τη σπίλωση ανθρώπων, πολύ δεν περισσότερο συναδέλφων. Όσον αφορά στην απόδειξη των αρχών αυτών που επικαλείται ο εγκαλούμενος - “ότι τα δεκατέσσερα συναπτά έτη που είμαι μέλος της

δημοσιογραφικής οικογένειας, φρόντισα να μην δώσω την παραμικρή αφορμή προκειμένου να ενεργοποιηθεί εναντίον μου το ΠΠΣ. Και είμαι αποφασισμένος να διατηρήσω αυτές τις αρχές αναλλοίωτες”- δεν μπορούμε παρά να θυμίσουμε στον εγκαλούμενο τις δύο πρόσφατες αποφάσεις του ΠΠΣ με τις οποίες κρίθηκε πειθαρχικά ελεγκτέος για παρόμοιους λόγους και να ελπίζουμε ότι δεν θα εμμείνει στην απόφασή του να διατηρήσει τις αρχές του αναλλοίωτες.

ο Γεώργιος Τράγκας

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι το δημοσίευμα της εφημερίδος “Η Χώρα” στο φύλλο της 14.09.02 το οποίο υπογράφει ο εγκαλούμενος, φωτογραφίζει την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, καθώς αναφέρεται σε γυναίκα δημοσιογράφο που είχε συλληφθεί σε επεισόδια με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου, ενώ συγχρόνως τη διασύρει καθώς αναφέρει ότι βρέθηκε αποτύπωμά της στις γιάφκες της 17N, ότι διατηρούσε δεσμό με τον Βασ. Ξηρό, ότι οι δημόσιες κοινές εμφανίσεις τους ήταν συχνές και ότι συμμετείχαν μαζί σε διαδηλώσεις.

Κατόπιν αυτών, ο συν. Γιώργος Τράγκας κρίνεται με ψήφους 4 έναντι 1 πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλεται με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της προσωρινής διαγραφής 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Ένα μέλος πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας και ένα μέλος πρότεινε την ποινή της απλής επίπληξης.

ο Γεώργιος Τσιρογιάννης

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι η εφημερίδα “Αυριανή” -και κατ’ επέκτασιν ο διευθυντής της κ. Γιώργος Τσιρογιάννης- με τα ανυπόγραφα δημοσιεύματα των φύλλων της 14ης και 15ης Σεπτεμβρίου 2002, ήταν εκείνη που πρωτοστάτησε στην εν λόγω σεναριολογία, φωτογραφίζοντας, διασύροντας και διαπομπεύοντας την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, εμπλέκοντάς την με την τρομοκρατία και με την οργάνωση 17N και μιλώντας για επικείμενη σύλληψή της. Συγκεκριμένα, τα δημοσιεύματα φέρουν την συν. Ιωάννα Σωτήρχου να ετοιμάζει τις βαλίτσες της για Κορυδαλλό, αναφέρουν ότι βρέθηκε αποτύπωμά της στη γιάφκα της οδού Δαμάρεως, ότι ήταν δραστήριο στέλεχος τα τελευταία 10 χρόνια της 17N και τακτική

πελάτισσα στη γιάφκα, ότι γίνεται χοντρό παζάρι για να μη συλληφθεί, ότι έχει ισχυρό δόντι στην αμερικανική πρεσβεία και ότι ασκούνται ισχυρές πιέσεις σε κυβέρνηση και δικαιοσύνη για να μην εκτελεστεί το ένταλμα σύλληψης.

Κατόπιν αυτών, ο κ. Γιώργος Τσιρογιάννης κρίνεται παμφηφεί πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο, αλλά δεν είναι δυνατόν να του επιβληθεί ποινή διότι είναι ήδη διαγεγραμμένος οριστικά από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ με παλαιότερη τελεσίδικη απόφαση των Πειθαρχικών Συμβουλίων.

Καθώς, κατά το Καταστατικό, εφεσιβάλλονται μόνον οι αποφάσεις με τις οποίες επιβάλλεται ποινή διαγραφής, η απόφαση 9/2003 του ΠΠΣ τελεσιδίκησε ως προς τους Μαν. Βασιλάκη, Μιχ. Δημητρίου, Νικ. Καραγιαννίδη, 'κη Παυλόπουλο και Γ. Τσιρογιάννη. Οι πέντε τιμωρηθέντες με ποινή διαγραφής κατέθεσαν όλοι εμπροθέσμως έφεση στο ΠΠΣ.

Ο συν. Γιώρ. Λιάγκας υποστήριξε, στην υπ' αρ. πρωτ. 717/13.05.03 έφεσή του:

“Σήμερα ενημερώθηκα επισήμως για την ποινή της προσωρινής μου διαγραφής 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ που μου επιβλήθηκε από το Συμβούλιό σας.

Εμμένω στις θέσεις ότι κατά τη διάρκεια του δελτίου του “Star” στις 14.09.02 το οποίο παρουσίαζα, από όσα ελέχθησαν δεν “φωτογραφήθηκε” η συνάδελφος κυρία Σωτήρχου. Όπως δε σας είπα και κατά τη διάρκεια της απολογίας μου, δεν είχα την ευθύνη των όσων μεταδόθηκαν.

Ως εκ τούτου, υποβάλλω έφεση κατά της απόφασης υπ' αριθμ. 9/2003, στο κομμάτι που με αφορά και ζητώ την επιείκειά σας, παρακαλώντας όπως επανακριθεί η υπόθεση από το ΔΠΣ, δεδομένου ότι -όπως σας έχω δηλώσει- σε καμία περίπτωση δεν είχα σκοπό να βλάψω τον οποιονδήποτε, πόσο μάλλον κάποια συνάδελφο”.

Ο συν. Παύλος Δημητριάδης, στην υπ' αρ. πρωτ. 732/20.05.03 έφεσή του ανέφερε:

“Υποβάλλω έφεση κατά της υπ' αριθμ. 9/2003 απόφασης του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ που αφορά στην αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη για το “θέμα Ιωάννα Σωτήρχου”.

Καταθέτω το παρακάτω υπόμνημα:

Η απόφαση του ΠΠΣ σε ό,τι αφορά τουλάχιστον το πρόσωπό μου είναι απαράδεκτη, άδικη, παράλογη και βάνουσα προσβλητική στο πρόσωπό μου.

Κυριολεκτικά προβληματισμένος αλλά και αγανακτισμένος για τον παραλογισμό, την “μεθοδολογία” και το “σκεπτικό” που ακολουθήθηκε, δηλώνω ότι επιφυλάσσομαι για προσφυγή σε οποιοδήποτε αρμόδιο συνδικαλιστικό όργανο, στη Διεθνή Ένωση Δημοσιογράφων, καθώς επίσης της πολιτείας και της Δικαιοσύνης κατά όλων των υπευθύνων.

Θεωρώ ότι η απόφαση αυτή βλάπτει την τιμή, την επαγγελματική μου υπόσταση και επάρκεια και μου προκάλεσε τεράστια ηθική βλάβη καθώς δεν τηρήθηκαν οι βασικοί κανόνες δικαιοσύνης και ισονομίας.

Επειδή είμαι αποφασισμένος να υπερασπιστώ τον εαυτό μου και θέλω να πιστεύω στην αδέκαστη και μη μεροληπτική κρίση του ΔΠΣ υποβάλλω την ένστασή μου κατά της απόφασης την οποία και χωρίζω σε δύο μέρη. Στο τυπικό μέρος που χαρακτηρίζεται ως κλασσική υπόθεση κακοδικίας και στην ουσία της υπόθεσης.

Στην αυτεπάγγελτη δίωξη του Πειθαρχικού που δεν γνωρίζω κάτω από ποιες διεργασίες και σκέψεις υιοθετήθηκε είμαι ο μοναδικός διευθυντής σύνταξης που ελέγχθηκε αλλά και καταδικάστηκε. Σ’ όλες τις άλλες εφημερίδες κρίθηκαν και ελέχθησαν οι διευθυντές και σ’ ορισμένες ούτε καν αυτοί παρά ο συντάκτης του δημοσιεύματος.

Το ΠΠΣ προφανώς θα ήθελε να επιδείξει “έργο” και επειδή με κανένα τρόπο δεν θα μπορούσε να τιμωρήσει τον διευθυντή της εφημερίδας που όμως δεν είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ (και έχει την τελική ευθύνη για οποιοδήποτε δημοσίευμα) επέλεξε εμένα.

Το γεγονός ότι η Espresso ακολούθησε όλων των άλλων δημοσιευμάτων και των δελτίων ειδήσεων με καθυστέρηση τουλάχιστον δύο ημερών (το σημείο αυτό τονίστηκε από τη μειοψηφία που πρότεινε την ποινή της απλής επίπληξης), τιμωρήθηκα από το ΠΠΣ, προσωπικά εγώ, με ποινή μεγαλύτερη όλων των άλλων συναδέλφων. Αρκεί να ρίξετε μια και μόνο ματιά στην απόφαση για να βγάλετε τα όποια συμπεράσματα. Ερωτώ εάν είναι λοιπόν παράλογο να υπονοήσω ότι τα μέλη του ΠΠΣ δεν έχουν απλώς το ελάχιστο κριτήριο δικαίου, αλλά εξυπηρετούν άλλους

στόχους και ψυχωτικές καταστάσεις, τρέφοντας κάποια περίεργα συναισθήματα προς το πρόσωπό μου και κυρίως προς την εφημερίδα την οποία εργάζομαι.

Επί της ουσίας του θέματος, θεωρώ ότι η κατηγορία εναντίον μου είναι παντελώς αστήριχτη και ανυπόστατη.

– Δεν βλάψαμε στο ελάχιστο την κυρία Σωτήρχου και ούτε είχαμε ποτέ δόλο να κάνουμε κάτι τέτοιο.

– Με κανένα τρόπο στο ρεπορτάζ που δημοσιεύσαμε υπό τον τίτλο “γιατί δεν πρόκειται να συλληφθεί η επώνυμη δημοσιογράφος” δεν “φωτογραφίζεται” η κυρία Σωτήρχου. Στο ένα και μοναδικό ρεπορτάζ δεν αναφερόταν το όνομα ή τα αρχικά της ή η ηλικία της.

– Πριν από το δικό μας δημοσίευμα είχε προηγηθεί καταιγισμός άλλων και το θέμα κυριαρχούσε στην επικαιρότητα μέσω των δελτίων ειδήσεων της τηλεόρασης ενώ σχετικά είχε ερωτηθεί και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (μήπως λοιπόν θα έπρεπε να λογοδοτήσει κι αυτός που έκανε τη δουλειά του και έκανε τη σχετική ερώτηση στο press room;).

Στην απόφαση του ΠΠΣ αναφέρεται η απομαγνητοφώνηση όσων ειπώθηκαν από την τηλεόραση για την κυρία Σωτήρχου. Συνάδελφοι εξέφραζαν την πεποίθησή τους ότι είναι ένοχη, και ανέφεραν την εφημερίδα στην οποία εργάζεται -Ελευθεροτυπία. Υπήρξαν όμως και εφημερίδες που δημοσίευσαν πολύ πριν από εμάς στοιχεία που την “φωτογράφιζαν”. Συγκεκριμένα έγραψαν ποιο ρεπορτάζ κάλυπτε και ότι είχε συλληφθεί στο παρελθόν κ.ά. Η εφημερίδα στην οποία εργάζομαι και δεν είμαι ο αποκλειστικός υπεύθυνος όσων δημοσιεύει δεν ανέφερε τίποτα από όλα αυτά κι εγώ προσωπικά δεν είχα την πρόθεση να την βλάψω και δεν είμαι καν σε θέση να γνωρίζω τι ακριβώς συνέβη με την υπόθεσή της.

Σε ό,τι έχει σχέση με το σκεπτικό της απόφασης που με θεωρεί υπεύθυνο γιατί επιχειρήθηκε, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά να ερμηνευτούν “οι λόγοι για τους οποίους δεν πρόκειται να συλληφθεί (σχέσεις με ισχυρό διπλωμάτη των ΗΠΑ, προστασία ελλήνων παραγόντων), θα σταθώ ιδιαίτερα στην ερώτηση που έγινε στον αρχισυντάκτη της εφημερίδας και μάρτυρά μου στην συγκεκριμένη υπόθεση στο ΠΠΣ κ. Ι. Μηνδρινό.

– Ερώτηση: Όταν το δημοσίευμα αναφέρει ότι έχει σχέση με

υψηλόβαθμο αμερικανό διπλωμάτη και έχει συλληφθεί για επεισόδια στα Εξάρχεια -δεν υπάρχει άλλη επώνυμη δημοσιογράφος που έχει συλληφθεί στα Εξάρχεια- όλα αυτά δεν θεωρείτε ότι φωτογραφίζουν τη συνάδελφο;

– Απάντηση: Όσον αφορά τον αμερικανό διπλωμάτη θεωρώ ότι δεν φωτογραφίζεται η δημοσιογράφος, γιατί ούτε το όνομα του διπλωμάτη αναφέρεται, ούτε η θέση του, ούτε εάν υπηρέτησε στην Ελλάδα και πότε. Όσον αφορά τα επεισόδια στα Εξάρχεια προσωπικά δεν γνώριζα ότι η συγκεκριμένη συνάδελφος είχε συλληφθεί ποτέ.

Θα παρακαλούσα τα μέλη του ΔΠΣ να διαβάσουν με προσοχή το κείμενο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα, κάτι που πιστεύω δεν έκαναν στο βαθμό που θα έπρεπε τα μέλη του Πρωτοβαθμίου.

– Ποιο κείμενο γράφει ότι συνελήφθη η δημοσιογράφος και το ανεύθυνο μέλος του ΠΠΣ προβάλλει την παραπάνω ερώτηση στον κ. Μηνδρινό;

– Με ποιο τρόπο “φωτογραφίζεται” η κυρία Σωτήρχου;

Θα μπορούσα να προσθέσω μια σειρά ακόμα από επιχειρήματα αλλά κλείνω με το ερώτημα ποιο Κώδικα Δεοντολογίας παραβιάσαμε στην συγκεκριμένη υπόθεση; Προς διευκόλυνση του έργου του ΔΠΣ και πιστεύοντας στην κρίση του είμαι πρόθυμος να καταθέσω αυτοπροσώπως στην συγκεκριμένη ημερομηνία εξέτασης της έφεσής μου”.

Στην υπ’ αρ. πρωτ. 737/21.05.03 έφεσή του, ο συν. Γεώρ. Τράγκας ανέφερε:

“Στις 19.05.03 μου κοινοποιήθηκε με την με αριθμό πρωτ. 687/07.05.03 επιστολή της η υπ’ αριθμ. 9/2003 απόφαση του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ. Με την απόφαση αυτή κρίθηκα με ψήφους 4 έναντι 1 πειθαρχικά ελεγκτέος και μου επιβλήθηκε με ψήφους 3 έναντι 2 η ποινή της προσωρινής διαγραφής τριών (3) μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Ο λόγος ήταν διότι “Το ΠΠΣ θεωρεί ότι το δημοσίευμα της εφημερίδος “Η Χώρα” στο φύλλο της 14.09.02, το οποίο υπογράφει ο εγκαλούμενος, φωτογραφίζει τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου, καθώς αναφέρεται σε γυναίκα δημοσιογράφο που είχε συλληφθεί σε επεισόδια με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου, ενώ συγχρόνως τη διασύρει καθώς αναφέρει ότι βρέθηκε αποτύπωμά της

σε γιάφκες της 17N, ότι διατηρούσε δεσμό με τον Βασ. Ξηρό, ότι οι δημόσιες κοινές εμφανίσεις τους ήταν συχνές και ότι συμμετείχαν μαζί σε διαδηλώσεις”.

Την ως άνω υπ’ αριθμ. 9/2003 απόφαση του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ εφεσιβάλλω ενώπιον του Συμβουλίου σας και ζητώ την εξαφάνισή της και την απαλλαγή μου από κάθε σχετική έγκληση-κατηγορία, για τους παρακάτω βάσιμους λόγους:

Στο ίδιο το σκεπτικό της εφεσιβαλλομένης απόφασης αναφέρεται εκτενώς το επίμαχο δημοσίευμα, που οδήγησε στην κατά πλειοψηφία επιβολή σε εμένα πειθαρχικής ποινής. Συγκεκριμένα, αναφέρεται επί λέξει:

“Πρωτοσέλιδος τίτλος: Ντοκουμένο-Αποτυπώματα γυναίκας δημοσιογράφου στις γιάφκες της 17N. Υπότιτλοι: Είχε συλληφθεί το ’91 σε επεισόδια με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου. -Είχε δεσμό με τον Βασίλη Ξηρό. -Αρνείται ότι γνώριζε περισσότερα. -Επίσκεψη μυστήριο Σύρου στον Κορυδαλλό (φωτογραφία Β. Ξηρού). Στις εσωτερικές σελίδες: Κεντρικός τίτλος: Γυναίκα δημοσιογράφος σε γιάφκα της 17N. Υπότιτλοι: Ανέπαφη και πάντα επικίνδυνη η ηγεσία της τρομοκρατικής οργάνωσης φαίνεται να ετοιμάζει νέα χτυπήματα. -Βουίζει η Αθήνα για τις σχέσεις της με γυναίκα πρώην Υπουργού, ενώ λέγεται ότι οι δημόσιες εμφανίσεις της με τον Βασίλη Ξηρό ήταν συχνές και μάλιστα συμμετείχαν μαζί και σε διαδηλώσεις. Δημοσιεύονται επίσης μια φωτογραφία του Βασίλη Ξηρού και μια από κάποια διαδήλωση με λεζάντα: Η γυναίκα αυτή που είχε σχέσεις με τον Βασίλη Ξηρό είναι περίπου 32 ετών και κατά το παρελθόν συμμετείχε σε επεισόδια στο Πολυτεχνείο, όπου είχε συλληφθεί. Επίσης πρωτοστατούσε σε διαδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης”.

Από τις παραπάνω φράσεις του επίμαχου (και “επιλήψιμου” κατά την εφεσιβαλλομένη απόφαση) δημοσιεύματος ευχερέστατα συνάγεται ότι είναι παντελώς αβάσιμη και εσφαλμένη η κρίση του ΠΠΣ ότι, δήθεν, το συγκεκριμένο δημοσίευμα “φωτογραφίζει την συν. Ιωάννα Σωτήρχου”.

Πράγματι, ουδεμία αναφορά, ούτε ευθεία, ούτε έστω υπαινικτική, δεν γίνεται με το συγκεκριμένο δημοσίευμα στη συν. Ιωάννα Σωτήρχου, έτσι ώστε να “φωτογραφίζεται”. Όχι μόνο ο μέσος

αναγνώστης της εφημερίδας αλλά ούτε και γνωστοί της συγκεκριμένης δημοσιογράφου δεν θα ήταν δυνατόν να συναγάγουν ότι σε αυτήν αναφέρεται το επίμαχο δημοσίευμα.

Οι αναφορές του επίμαχου δημοσιεύματος είναι τόσο αόριστες και απρόσωπες, ώστε να είναι αδύνατον να ταυτισθούν με ή έστω να παραπέμψουν σε συγκεκριμένο πρόσωπο. Συγκεκριμένα, στο δημοσίευμα γίνεται απλή αναφορά σε “γυναίκα δημοσιογράφο”, η οποία “είχε συλληφθεί το '91 σε επεισόδια με μολότοφ στην επέτειο του Πολυτεχνείου”, η οποία “είναι περίπου 32 ετών” και η οποία πρωτοστατούσε σε διαδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης”.

Με τα ανωτέρω στοιχεία είναι αδύνατη η ταυτοποίηση συγκεκριμένου προσώπου, έστω και στο πλαίσιο του κύκλου των γνωστών της. Ουδεμία αναφορά γίνεται ούτε σε στοιχεία της ταυτότητας της “γυναίκας δημοσιογράφου” (πχ μικρό της όνομα, υποκοριστικό όνομα, οικογενειακή κατάσταση, ύψος, χρώμα μαλλιών κλπ) ούτε στο μέσο ενημέρωσης που εργάζεται, ούτε στη δημοσιογραφική της διαδρομή, ούτε στο είδος του ρεπορτάζ που επιδίδεται, ούτε σε δημοσιογραφικές της διακρίσεις.

Κατά συνέπεια, αποκλείεται να αναγνωρίσει ο οιοσδήποτε στο πρόσωπο της συν. Ιωάννας Σωτήρχου τη “γυναίκα δημοσιογράφο” του επίμαχου δημοσιεύματος.

Άλλωστε, και η ίδια η συν. Ιωάννα Σωτήρχου δεν αισθάνθηκε να θίγεται από το συγκεκριμένο δημοσίευμα, καθόσον δεν απευθύνθηκε σε εμένα ή αλλού (στις αρμόδιες Αρχές) ζητώντας αποκατάσταση του ονόματος και της υπόληψής της ούτε διαμαρτυρήθηκε με κάποιο άλλο τρόπο για το επίμαχο δημοσίευμα. Σε κάθε περίπτωση, σκοπός του δημοσιεύματος δεν ήταν να θίξει έστω και υπαινικτικώς την τιμή και την υπόληψη της συγκεκριμένης συναδέλφου, την οποία προσωπικώς υπολήπτομαι απεριορίστως και θεωρώ ότι δεν έχει ουδεμία σχέση με την υπόθεση της 17N. Σκοπός του δημοσιεύματος ήταν να παρουσιάσει ένα εντυπωσιακό στοιχείο της έρευνας για την υπόθεση της 17N, όπως αυτό αποκαλύφθηκε μέσω διαρροών από επίσημα χείλη στο πλαίσιο του αστυνομικού ρεπορτάζ.

Κατόπιν των ανωτέρω είναι προφανής η εσφαλμένη κρίση της υπ' αριθμ. 9/2003 απόφασης του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ κατά το μέτρο που με

αφορά.

Επειδή η έφεσή μου είναι βάσιμη. Για τους λόγους αυτούς ζητώ την εξαφάνιση της υπ' αριθμ. 9/2003 απόφασης του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ και την απαλλαγή μου από κάθε σχετική έγκληση-κατηγορία”.

Στην υπ' αρ. πρωτ. 738/22.05.03 έφεσή του, ο συν. Νικ. Κακαουνάκης αναφέρει:

“Όπως προκύπτει από το παραπεμπτικό, η πληροφορία για τη συν. κυρία Σωτήρχου, δεν κατασκευάστηκε στο Καρφί, ούτε την ανακαλύψαμε μόνο εμείς. Κυκλοφόρησε σε όλα τα ΜΜΕ και το καθένα τοποθετήθηκε ανάλογα.

Δεν γνωρίζω ούτε και με ενδιαφέρει το κέντρο από το οποίο βγήκε αυτή η πληροφορία. Προφανέστατα, βγήκε από την αστυνομία. Όπως διαπιστώσατε, είμαι ο μόνος που δεν ανέφερα ονοματεπώνυμο. Σας παραπέμπω στη σελίδα 3 της υπ' αριθμ. 9/2003 απόφασής σας.

Τώρα, για τη συζήτηση στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΑΛΤΕΡ στις 14.09.02, όπως επίσης μπορείτε να δείτε, μίλησα για τις γυναίκες που, σύμφωνα με πληροφορίες του ρεπορτάζ, είχανε κάποια σχέση με τη τρομοκρατία. Πάντα σύμφωνα με το κλίμα της εποχής. Και πάλι δεν αναφέρθηκα στην κυρία Σωτήρχου. Σας παραπέμπω πάλι στη σελίδα 4 της απόφασής σας.

Και την επόμενη ημέρα στην εκπομπή Ρεπό της ΕΤ-3, όταν πάλι ρωτήθηκα για γυναίκες, δεν ανέφερα το όνομα της κυρίας Σωτήρχου. Είμαι ο μόνος που δεν αναφέρθηκα στο όνομα, όπως έκαναν άλλοι παραπεμπόμενοι. Και όμως κρίθηκα ένοχος. Λυπάμαι ειλικρινά που συνάδελφοι τόσο εύκολα ποινικοποιούν το ρεπορτάζ.

Και μπορεί να βολεύει μερικούς στις προσφυγές που κάνουν στα αστικά δικαστήρια. Αλλά είναι καταστροφή για τη δημοσιογραφία. Και ερωτώ: Αν οι άλλοι δεν είχαν αναφερθεί στο όνομα της κυρίας Σωτήρχου, θα μπορούσε αναγνώστης ή τηλεθεατής να πει ότι φωτογραφίζεται η εν λόγω κυρία από εμένα; Και επειδή εκείνοι την πατήσανε, πρέπει να τιμωρηθώ εγώ;”.

Ολιγόλογη έφεση (υπ' αρ. πρωτ. 742) κατέθεσε στις 27.05.03 ο συν. Σταμ. Μαλέλλης.

Στις 05.06.03 προσήλθε ενώπιον του ΔΠΣ ο συν. Πάυλ. Δημητριάδης για να υποστηρίξει την έφεσή του. Μεταξύ άλλων, είπε:

“Η δίωξη εναντίον μου είναι αυτεπάγγελτη, χωρίς όμως εγώ να είμαι ο κύριος υπεύθυνος των δημοσιευμάτων της εφημερίδας Espresso και χωρίς η κυρία Σωτήρχου να έχει αναφέρει το όνομά μου, βρέθηκα κατηγορούμενος την στιγμή που δεν είμαι ο διευθυντής της εφημερίδας. Δεν παίρνω την τελική απόφαση ως προς το τι θα δημοσιευθεί και είμαι ο μοναδικός διευθυντής σύνταξης από όλα τα μέσα που ενεπλάκησαν στην υπόθεση. (□)

Πριν μπω στην ουσία της υπόθεσης, έχω να αναφέρω κάτι υπό μορφή ερωτήματος. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει την “πολιτική”, την στάση, που ακολούθησε η εφημερίδα και προέβη στο συγκεκριμένο δημοσίευμα, ή την ικανότητα των συντακτών της; Εάν κρίνει το πρώτο, δεν είμαι ο υπεύθυνος καθότι δεν είμαι αρμόδιος να αποφασίσω τι θα δημοσιευτεί καθώς υπάρχει διευθυντής στην εφημερίδα στην οποία εργάζομαι. Εάν συμβαίνει το δεύτερο, πρόκειται περί δημοσιογραφικού ατοπήματος-λάκκου. Τα πράγματα είναι διαφορετικά. Όμως, περί ποιου λάθους μιλάμε; Η Espresso έγραψε για το συγκεκριμένο θέμα με καθυστέρηση τριών ημερών. Είχαν προηγηθεί δημοσιεύματα άλλων εφημερίδων και εκτενείς αναφορές στα δελτία ειδήσεων τηλεοπτικών σταθμών. Είχε γίνει συγκεκριμένη ερώτηση στον κυβερνητικό εκπρόσωπο, αλλά μέσα είχαν “φωτογραφίσει” σε μεγάλο βαθμό την συνάδελο και το γεγονός αποτελούσε κοινό μυστικό.

Η εφημερίδα στην οποία εργάζομαι πιστεύω ότι δεν έβλαψε στο ελάχιστο την κυρία Σωτήρχου και ούτε είχε δόλο να κάνει κάτι τέτοιο. Με κανένα τρόπο στο ρεπορτάζ που δημοσιεύσαμε με τίτλο “Γιατί δεν πρόκειται να συλληφθεί επώνυμη δημοσιογράφος”, δεν “φωτογραφίσαμε” την συνάδελο και δεν αναφέραμε το όνομά της, ούτε τα αρχικά της, ούτε την εφημερίδα στην οποία εργάζεται, ούτε το ρεπορτάζ το οποίο κάλυπτε, ούτε την ηλικία της, ούτε κάποιο άλλο στοιχείο που θα την “πρόδιδε”.

Αυτή την στάση κράτησε η εφημερίδα, αν και είχαν προηγηθεί δημοσιεύματα που ανέφεραν πολλά από τα παραπάνω στοιχεία και “φωτογράφιζαν” εν μέρει την συνάδελο. Θεωρώ ότι η απόφαση του ΠΠΣ είναι τουλάχιστον απαράδεκτη, παράλογη και προσβλητική για

το πρόσωπό μου, καθώς δεν βασίστηκε ούτε καν πάνω σε πραγματικά δεδομένα. Εμείς ποτέ δεν γράψαμε ότι η κυρία Σωτήρχου είχε συλληφθεί. Κι όμως υπήρξε συνάδελφος από το ΠΠΣ που υπέβαλε ερώτηση σε μάρτυρα (αναφέρεται στην απόφαση), ότι “όταν το δημοσίευμα αναφέρει ότι έχει σχέση με υψηλόβαθμο αμερικανό διπλωμάτη και έχει συλληφθεί για επεισόδια στα Εξάρχεια -δεν υπάρχει άλλη επώνυμη δημοσιογράφος που έχει συλληφθεί στα Εξάρχεια- όλα αυτά δεν θεωρείτε ότι “φωτογραφίζουν” τη συνάδελφο;”

Ερ.: Όταν στο δημοσίευμα αναφέρεται ότι η δημοσιογράφος αυτή έχει απασχολήσει με συμμετοχή σε επεισόδια στα Εξάρχεια, δεν “φωτογραφίζεται” τελικά η συνάδελφος;

Απ.: Σαφώς και δεν “φωτογραφίζεται”. Το έχει απασχολήσει από το έχει συλληφθεί απέχει κατά πολύ. Το έχει απασχολήσει είναι μια γενική έννοια. Μπορεί να έχει απασχολήσει κάποιους, ένα τμήμα ασφαλείας ύστερα από καταγγελία, και ποτέ να μην έχει γίνει σύλληψη ή προσαγωγή ή έστω προσαγωγή. Το έχει απασχολήσει μπορεί να σημαίνει ότι έγινε γνωστή η όποια συμμετοχή της σε επεισόδια και απλώς κάποιος από την Ελληνική Αστυνομία μπήκε στον κόπο να κάνει τις απαραίτητες συστάσεις, είτε στους γονείς της είτε σε οποιονδήποτε άλλο. Και εν πάση περιπτώσει αυτό δεν “φωτογραφίζει” με κανένα τρόπο την συνάδελφο, αφού η κοινή γνώμη δεν γνώριζε αυτό το περιστατικό, για το οποίο τόσο βάση δόθηκε και την στιγμή που προηγήθηκαν πολλά δημοσιεύματα που ανέφεραν ουσιαστικά σημεία που την “φωτογραφίζουν”.

Το όλο ρεπορτάζ δεν βγήκε από το μυαλό μας. Ήταν ένα θέμα που απασχολούσε τον Τύπο, απασχολούσε την κοινή γνώμη, απασχόλησε την ίδια την κυβέρνηση (έστω και μόνο στο press-room). Εμείς δεν κάναμε ένα ρεπορτάζ επ’ αυτού αλλά δώσαμε μια συνέχεια ακριβώς πάνω σ’ αυτό που αναφέρεται στον τίτλο. Στο ίδιο δημοσίευμα δεν την χαρακτηρίζουμε ένοχη για οτιδήποτε.

Ερ.: Είπατε ότι δεν είμαι υπεύθυνος για ότι δημοσιεύεται στην εφημερίδα αφού υπάρχει διευθυντής. Συνεπώς, ο διευθυντής σύνταξης στην Espresso ποιες αρμοδιότητες έχει;

Απ.: Ο διευθυντής σύνταξης της Espresso έχει τις ίδιες αρμοδιότητες που έχουν όλοι οι διευθυντές σύνταξης σε όλες τις

εφημερίδες. Η τελική απόφαση δεν ανήκει στον διευθυντή σύνταξης, αλλά στον διευθυντή της εφημερίδας. Είναι απορίας άξιον γιατί βρέθηκα -αυτεπάγγελτα μάλιστα- κατηγορούμενος. Είμαι ο μοναδικός διευθυντής σύνταξης που εγκλήθηκε.

Ερ.: Όταν ένα θέμα δεν είναι πρωτογενές ή είναι επίφοβο για μηνύσεις, ή όταν δεν έχουμε στοιχεία συγκεκριμένα και ως εκ τούτου, δεν μπαίνει υπογραφή, ποιος γράφει το κείμενο;

Απ.: Θα μπορούσε να το γράφει οποιοσδήποτε. Στην προκειμένη περίπτωση ήταν πρόταση του υπευθύνου του ελεύθερου ρεπορτάζ, την οποία δέχθηκε ο διευθυντής κ. Ιωάν. Λάβδας. Το κείμενο το έγραψε, σε συνεργασία με το αστυνομικό ρεπορτάζ, ο υπεύθυνος του ελεύθερου ρεπορτάζ.

Ερ.: Κατά πόσον είναι αξιόπιστες και έγκυρες πηγές οι οποίες διαρρέουν “πληροφορίες” διατηρώντας την ανωνυμία τους;

Απ.: Το δημοσίευμα της Espresso δεν ήταν πρωτογενές. Προηγήθηκαν σωρεία άλλων. Οι δημοσιογραφικές πηγές που αναφέρονται σε τέτοιου είδους θέματα, ποτέ δεν μιλάνε επίσημα. Και ο ίδιος ο αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας και ο ίδιος ο υπουργός Δημόσιας Τάξης να ήταν. Έτσι δουλεύει το αστυνομικό ρεπορτάζ. Αυτές είναι δημοσιογραφικές πηγές παγκοσμίως. Σε εμάς εναπόκειται να τις χαρακτηρίσουμε αξιόπιστες ή όχι. Πώς να τις χαρακτηρίσεις αναξιόπιστες εάν δεν σε έχουν προδώσει στο παρελθόν”.

Ο εφεισιβάλλων όρισε επίσης ως μάρτυρές του τους Ηλία Παπανικολόπουλο, Πάνο Σόμπολο και Μαν. Τσαλδάρη.

Στις 05.06.03 προσήλθε ενώπιον του ΔΠΣ ο συν. Γιώρ. Λιάγκας ο οποίος, υποστηρίζοντας την έφεσή του, είπε μεταξύ άλλων:

“Έκανα την έφεση, θεωρώντας άδικη την απόφαση του ΠΠΣ, δεδομένου ότι όπως υποστήριξα και εγγράφως και προφορικώς, δεν είχα ουδεμία πρόθεση να πλήξω οποιονδήποτε, πόσο μάλλον την συν. Ιωάννα Σωτήρχου.

Στο επίμαχο δελτίο ουδέποτε ανεφέρθη το όνομα της κυρίας Σωτήρχου, παρά μόνο δημοσίευμα της εφημερίδας “Αυριανή”, στο οποίο αναφερόταν η “δράση” μιας δημοσιογράφου μεγάλης απογευματινής εφημερίδας. Σε ό,τι αφορά την συνομιλία με τον κ. Γιαννόπουλο, επικεφαλής του “Δικτύου” και την αναφορά που έκανα στον τηλεοπτικό αέρα για σύλληψη του ιδίου με κάποια

κυρία στην Ιορδανία, όπως έχει καταθέσει και ο διευθυντής ειδήσεων κ. Σταμ. Μαλέλλης εγγράφως, έχει την πλήρη ευθύνη για την συνομιλία αυτή, δεδομένου ότι δεν γνώριζα εκ των προτέρων το περιστατικό αυτό. Μου μεταφέρθηκε από το ακουστικό κατά τη διάρκεια του δελτίου. Ως εκ τούτου, δεδομένης της έλλειψης πρόθεσης να προκαλέσω το οποιοδήποτε κακό στον οποιονδήποτε, πόσο μάλλον σε κάποιον συνάδελφο, ζητώ από εσάς την επιείκειά σας.

Ερ.: Για τους αναγνώστες της “Ελευθεροτυπίας” είχε “φωτογραφηθεί”;

Απ.: Όχι, δεν θεωρώ ότι αυτό ήταν είδος “φωτογράφισης”. Ουδείς αναγνώρισε, παρακολουθώντας το δελτίο, σε ποιο δημοσιογράφο αναφερόμαστε.

Ερ.: Ο κ. Γιαννόπουλος ως τι είχε συμμετάσχει στο επίμαχο δελτίο, αφού όπως υποστηρίζετε, ούτε από την συζήτηση μαζί του προέκυψε “φωτογράφιση” της κυρίας Σωτήρχου;

Απ.: Πέρυσι το καλοκαίρι, κατά τη διάρκεια των ημερών “εξάρθρωσης της τρομοκρατίας”, ο κ. Γιαννόπουλος του “Δικτύου” αποτελούσε έναν περιζήτητο για όλα τα κανάλια καλεσμένο, δεδομένου των θέσεων του “Δικτύου” για την ιστορία αυτή. Ως εκ τούτου, ο κ. Γιαννόπουλος δεν εκλήθη να μιλήσει μόνο για το συγκεκριμένο θέμα, αλλά γενικότερα. Σε καμία περίπτωση δεν εκλήθη ο κ. Γιαννόπουλος με σκοπό να βοηθήσει την “φωτογράφιση” οποιουδήποτε στην ιστορία αυτή.

Ερ.: Με δεδομένη και την τιμητική ανάληψη ευθύνης από τον Σταμ. Μαλέλλη και εφόσον όπως υποστηρίζετε είσαστε παρουσιαστής του δελτίου και δεν φέρετε ουσιαστική ευθύνη για τα όσα γίνονται στο δελτίο που παρουσιάζετε, σε συνδυασμό με την έκκληση για επιείκεια του ΔΠΣ, είναι ορθό να υποστηρίξουμε ότι αποδέχεστε ευθύνη εξ αμελείας για ό,τι έγινε;

Απ.: Όπως έχω τονίσει δεν γνώριζα την επίμαχη ιστορία της σύλληψης στην Ιορδανία. Μου μετεφέρθη από τον διευθυντή μου την ώρα της συζήτησης με τον κ. Γιαννόπουλο και δεν είχα τον χρόνο να επεξεργασθώ αν η μετάδοση της πληροφορίας αυτής θα ήταν ικανή για να φωτογραφίσει τον οποιονδήποτε. Πάντως, επαναλαμβάνω και πάλι ότι καθ’ όλη τη διάρκεια της συζήτησης ουδεμία πρόθεση είχα για κάτι τέτοιο.

Ερ.: Δεν σας ενοχλεί να χρησιμοποιείτε ως δίαυλος από τον οποιονδήποτε διευθυντή. Δεν αντιλαμβάνεσθε ότι σε κρίσιμα θέματα μπορείτε να εμπλακείτε και σε σοβαρότερες υποθέσεις;

Απ.: Κατά τη διάρκεια του δελτίου όλοι οι παρουσιαστές έχουν έναν άνθρωπο στο κοντρόλ, ο οποίος λειτουργεί υποβοηθητικά δίνοντας πληροφορίες ή προτείνοντας ερωτήσεις στον παρουσιαστή. Από εκεί και πέρα είναι βέβαια στην διακριτική ευχέρεια του δημοσιογράφου-παραρσιαστή, για το ποιο μέρος των πληροφοριών αυτών θα αξιοποιήσει”.

Ο εφεσιβάλλων όρισε επίσης ως μάρτυρές του τους συν. Θεόδ. Μιχόπουλο και Μάρθα Λογοθέτη.

Στη συνέχεια το ΔΠΣ κάλεσε την συν. Ιωάννα Σωτήρχου, η οποία απέστειλε το εξής υπ’ αριθμ. πρωτ. 630/09.07.03 υπόμνημα:

“Είναι σε όλους γνωστά τα γεγονότα του περσινού καλοκαιριού και ο αντίκτυπος που είχαν στο επάγγελμά μας. Ο τρόπος με τον οποίο καλύφθηκε δημοσιογραφικά η εξάρθρωση της οργάνωσης 17N, είχε πολλές παράπλευρες απώλειες, με κυριότερη την αξιοπιστία της δημοσιογραφίας, στην απαξίωση της οποίας συντέλεσαν κυρίως τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα χωρίς να λείπουν και ορισμένα έντυπα.

Μερικοί από τους πρωταγωνιστές στην χωρίς αιδώ και αρχές -πόσο μάλλον δεοντολογική ευαισθησία- διασπορά των ανεξακρίβωτων “πληροφοριών” τους, οι οποίοι μετέτρεψαν το επάγγελμά μας σε συνώνυμο της χαφιεδολογίας με αποτέλεσμα να συκοφαντηθούν άνθρωποι, να σπιλωθούν υπολήψεις και να βιαστούν προσωπικότητες με ό,τι κόστος αυτό συνεπάγεται σε όλο τον κύκλο της κοινωνικής και προσωπικής τους ζωής -δυστυχώς ανάμεσά τους κι εγώ- βρίσκονται υπό την κρίση σας.

Σε μία κρίσιμη για όλη την δημοσιογραφική οικογένεια συγκυρία, απομένει σε σας, τους εκλεγμένους, να καταδείξετε και με την απόφασή σας αυτή, τι ακριβώς εξυπηρετεί η δημοσιογραφία: την ελευθερία του λόγου ή τον ευτελισμό της.

Αν η δημοσιογραφία είναι η ψυχή της δημοκρατίας, αν οφείλουμε να έχουμε το θάρρος της γνώμης μας και συνάμα της αυτοκριτικής, τότε είναι χρέος μας όχι μόνο να διαφυλάξουμε τις αρχές μας αλλά και να τις προάγουμε.

Όλα τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία της απαξίωσης του

επαγγέλματός μας και της σε βάρος μου κακοήθειας βρίσκονται ήδη στα χέρια σας. Αναμένω τη δίκαιη κρίση σας”.

Προσελθών ενώπιον του ΔΠΣ στις 10.09.03 για να αναπτύξει την έφεσή του, ο συν. Νικ. Κακαουνάκης υποστήριξε τα εξής:

“Επαναλαμβάνω όσα είχα καταθέσει στο απολογητικό μου υπόμνημα στο ΠΠΣ και στην από 26.05.03 επιστολή μου. Θέλω να σημειώσω ότι τα περί συλλήψεως της κυρίας Σωτήρχου σε γεγονότα του Πολυτεχνείου, δεν εγνώριζα. Δεν επιθυμώ να ορίσω μάρτυρες υπέρρασπισης”.

Τέλος, ο συν. Σταμ. Μαλέλλης προσήλθε ενώπιον του ΔΠΣ στις 10.09.03 για να αναπτύξει την έφεσή του και είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

“Δεν υπήρχε καμία πρόθεση να ονοματίσουμε ή να “φωτογραφίσουμε” την συνάδελφο Σωτήρχου, αλλά το όλο θέμα οφείλεται σε παρεξήγηση που έγινε κατά τη διάρκεια ζωντανής επικοινωνίας με τον κ. Ν. Γιαννόπουλο και τον παρουσιαστή Γ. Λιάγκα.

Στην παρουσίαση του ρεπορτάζ ήμασταν πάρα πολύ προσεκτικοί και ούτε αναφέραμε, ούτε “φωτογραφίσαμε” την συν. Σωτήρχου”.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο εφεσιβάλλων είπε: “Δεν κατέθεσα ποτέ στο ΠΠΣ. Αρνήθηκα την διαδικασία γιατί το κάλεσμα έγινε με σταλινικές μεθόδους. Δηλαδή, πρώτα δημοσιεύθηκε στον Τύπο η πρόθεση να κληθώ και κατόπιν διασύρθηκα από τον Τύπο, με ευθύνη του ΠΠΣ.

Για ό,τι βγαίνει από τον αέρα του Star για τις ειδήσεις, έχω την αποκλειστική ευθύνη. Ως εκ τούτου, δεν έχει καμία ευθύνη ο συν. Λιάγκας, ο οποίος καθημερινά λοιδωρείται από τις εφημερίδες χωρίς καμία παρέμβαση από την ΕΣΗΕΑ. Το όνομα της κυρίας Σωτήρχου αναφέρθηκε πρώτα από τον συναγωνιστή της κ. Γιαννόπουλο και μετά το επανέλαβε ο συν. Λιάγκας. Δεν είχε πρόθεση, ούτε ο ίδιος να θίξω την κυρία Σωτήρχου. Ήταν μια κακή στιγμή. Αναλαμβάνω την ευθύνη, αλλά δεν πιστεύω ότι είναι επιλήψιμο, με τον τρόπο που έγινε η αναφορά του ονόματός της. Δεν είχα καμία πρόθεση ή κανένα σκοπό να αναφέρω το όνομα της συναδέλφου. Νομίζω ότι στα 22 χρόνια που ασκώ το λειτούργημα του δημοσιογράφου, είμαι πάρα πολύ προσεκτικός με τους

συναδέλφους. Αναφέρω ως παράδειγμα, τον τρόπο που είχαμε παρουσιάσει το θέμα όταν είχε συλληφθεί η κυρία Σωτήρχου στην Ιορδανία. Τότε, είχαμε καλέσει την κυρία Σωτήρχου, η οποία εμφανίσθηκε ζωντανά στο δελτίο του Star.

Αναγνωρίζω ότι κακώς έβγαλα τον κ. Γιαννόπουλο, με αποτέλεσμα να μη μπορώ να προβλέψω ότι θα λεχθεί το όνομα της κυρίας Σωτήρχου.

Ερ.: Είπατε ότι δεν έπρεπε να “φωτογραφηθεί” η κυρία Σωτήρχου, αλλά δεν αναφέρθηκε το όνομά της από το Star. Έχετε υπόψη σας την νομολογία του Αρείου Πάγου στην περίπτωση του συν. Γιώρ. Βότση με μηνυόμενο τον Στ. Ψυχάρη, όπου θεωρείται ότι η “φωτογράφιση” ενός προσώπου ισοδυναμεί με την αναφορά του ονόματός του;

Απ.: Σε πρόσφατη νομολογία του, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι κάθε δημοσιογράφος του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης μπορεί να αναφέρει όσα γράφονται στον Τύπο, επικαλούμενος την πηγή του. Η απόφαση αυτή αφορούσε δημοσιογράφο του Λουξεμβούργου. Η υπόθεση της κυρίας Σωτήρχου δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την υπόθεση Βότση, για τον απλό λόγο ότι τα σχόλια του “Βήματος” ήταν πρωτογενή. Πιστεύω, δηλαδή, ότι επειδή λειτουργεί σε διαφόρους χώρους για αυτό εδόθη διάσταση στο θέμα. Άλλωστε, πολλοί δημοσιογράφοι ήταν θύματα ξυλοδαρμού παρομοίων οργανώσεων.

Ερ.: Είπατε ότι το Star δεν ενέπλεξε την κυρία Σωτήρχου με την τρομοκρατία. Αυτό δεν έρχεται σε αντίφαση με την αναφορά που έγινε, ότι έχει σχέσεις με μέλη του ΕΛΑ, ότι γίνεται παζάρι με εκδότη, ότι ην υπερασπίζεται συγγενής της αμερικανός διπλωμάτης κι ότι έχει μπει σε πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων;

Απ.: Όχι, δεν υπάρχει καμία αντίφαση, γιατί εμείς αναφερόμαστε σε συγκεκριμένο δημοσίευμα, το οποίο δεν υιοθετούσαμε και το οποίο ανέφερε ότι η κυρία Σωτήρχου είχε ερωτικές σχέσεις με τον Βασ. Ξηρό κι ότι είχε μπει σε πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων. Δεν υπήρχε αναφορά στον ΕΛΑ ούτε στο δημοσίευμα ούτε στο ρεπορτάζ το δικό μας για τον απλό λόγο ότι ο ΕΛΑ είναι τελείως διαφορετική οργάνωση από την 17N”.

Ο Γ. Τράγκας καίτοι εκλήθη να υποστηρίξει προφορικώς ή

εγγράφως την έφεσή του, δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση του ΔΠΣ, ούτε και παρέπεμψε σε προηγούμενο υπόμνημά του.

Στη συνέχεια, εκλήθησαν οι μάρτυρες που προτάθηκαν από τους εφεσιβάλλοντες:

ο Μάρτυρες Γ. Λιάγκα

Στις 15.10.03 προσήλθε η συν. Μάρθα Λογοθέτου, η οποία κατέθεσε τα εξής:

“Είμαι διευθύντρια σύνταξης στον Τ/Σ Star για τις ενημερωτικές εκπομπές. Ως τηλεθεάτρια παρακολούθησα το συγκεκριμένο θέμα στο δελτίο και η εντύπωσή μου είναι ότι όποιος δεν γνώριζε πρόσωπα και πράγματα δεν θα αντιλαμβανόταν την ταυτότητα του προσώπου στο οποίο αναφερόταν. Την συγκεκριμένη περίοδο, εξάλλου, υπήρχε μια γενικότερη υπερβολή στον τρόπο που χειρίζονταν τα Μέσα το θέμα της 17N. Στο πλαίσιο της συνεργασίας μας την τηλεοπτική περίοδο που πέρασε, η εντύπωση που μου άφησε ο συν. Λιάγκας είναι ότι ενίοτε ενεργεί παρορμητικά, αλλά δεν θα έβλαπτε από πρόθεση κανέναν, ιδιαιτέρως συνάδελφο.

Ερ.: Είπατε ότι ο μέσος τηλεθεατής δεν αντελήφθη περί τίνος προσώπου επρόκειτο. Ως δημοσιογράφος η κυρία Σωτήρχου έχει, όπως είναι φυσικό, ένα ευρύ περίγυρο, κοινωνικό και επαγγελματικό. Για αυτό τον περίγυρο δεν ίσχυσε η “φωτογράφισή” της;

Απ.: Κατ’ αρχήν ο κ. Λιάγκας δεν παρουσίαζε δικές του απόψεις, αλλά ένα άρθρο συγκεκριμένης εφημερίδας, μαζί με τον άνθρωπο που το συνέταξε. Για τις απόψεις και τις εντυπώσεις των προσώπων που με ρωτάτε, δεν μπορώ να εκφέρω απόψη.

Ερ.: Είπατε ότι εκείνη την περίοδο είχε παρατηρηθεί μια τάση υπερβολής από πολλούς δημοσιογράφους. Πιστεύετε ότι αυτή η διαπίστωση μπορεί να αποτελέσει ελαφρυντικό για οποιονδήποτε από τους κρινόμενους και εν προκειμένω για τον κ. Λιάγκα;

Απ.: Εγώ καταθέτω τις απόψεις μου. Επί της ουσίας θα κρίνετε εσείς”.

Στις 13.11.03 προσήλθε ο συν. Θεόδ. Μιχόπουλος, ο οποίος κατέθεσε μεταξύ άλλων τα εξής:

“Αν θυμάμαι καλά, αυτό είναι αναπαραγωγή δημοσιεύματος, χωρίς όμως να κατανομάζει την κυρία Σωτήρχου. Μίλαγε για δημοσιογράφο που συνελήφθη μάλλον στην Ιορδανία, μαζί με φίλο της. Από το δελτίο του Star έγινε αναπαραγωγή σε βίντεο, χωρίς να γίνεται αναφορά σε βίντεο. Έγινε συζήτηση σε “παράθυρα”, στην οποία παρενέβη ο κ. Γιαννόπουλος, ο οποίος και ανέφερε το όνομα -πολύ σωστά για μένα- για να μη μένουν σκιές και διευκρίνισε γιατί είχαν συλληφθεί στην Ιορδανία. Προφανώς στην συζήτηση επάνω ο συν. Λιάγκας είπε όσα είπε, δηλαδή ακούστηκαν πράγματα που δεν έπρεπε να ειπωθούν γιατί δεν ήταν τεκμηριωμένα και βασίζονταν σε δημοσιεύματα. Ο συν. Λιάγκας είναι παρορμητικός, είναι “φρέσκος” στο γυαλί και μπορεί να έπεσε σε λάθη. Εκτιμώ ότι δεν το έκανε σκόπιμα.

Ερ.: Η αναπαραγωγή κάποιου ρεπορτάζ από εφημερίδα ή άλλο Μέσο, αποτελεί δικαιολογία αν το περιεχόμενο του ρεπορτάζ είναι συκοφαντικό και θίγει πρόσωπα;

Απ.: Στο ρεπορτάζ δεν θίχτηκε κανένα πρόσωπο. Το όνομα της συναδέλφου αναφέρθηκε από τον κ. Γιαννόπουλο κι αν υπήρξαν προβλήματα, υπήρξαν στη διάρκεια διαλόγου “ζωντανού”. Και μάλιστα με άτομο το οποίο εμπλεκόταν, δηλαδή όχι ερήμην των ενδιαφερομένων.

Ερ.: Είπατε ότι ο συν. Λιάγκας δεν έχει αρκετή εμπειρία. Μήπως γνωρίζετε από πότε παρουσιάζει δελτία ειδήσεων ο συν. Λιάγκας και πότε, κατά την άποψή σας, θεωρείται έμπειρος;

Απ.: Πού να ξέρω εγώ πότε θα γίνει έμπειρος ο συν. Λιάγκας. Γνώρισα τον Λιάγκα στο Star, ο οποίος ήρθε μετά την άφιξή μου, περίπου 3 μήνες. Δεν τον είχα δει ποτέ στη ζωή μου στο γυαλί.

Ερ.: Είπατε νωρίτερα ότι υπήρξε παρέμβαση τηλεφωνική Γιαννόπουλου. Γνωρίζετε εάν ο κ. Γιαννόπουλος παρενέβη αυτοβούλως ή είχε κληθεί από το κανάλι;

Απ.: Δεν το ξέρω αυτό.

Ερ.: Η “φωτογράφιση” ενός προσώπου δεν αποτελεί, κατά την άποψή σας, πειθαρχικό αδίκημα;

Απ.: Εκτιμώ ότι η παρουσία του κ. Γιαννόπουλου και μόνο είχε αποκαλύψει το ποια είναι η φίλη για την οποία γινόταν συζήτηση, το όνομα της οποίας είπε αμέσως μετά ο ίδιος ο Γιαννόπουλος. Θεωρώ, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει πειθαρχικό

παράπτωμα.

Ερ.: Είναι ή δεν είναι αντιδεοντολογικό να αναπαράγεται και μάλιστα από μια “κίτρινη” εφημερίδα, μια τέτοια είδηση, η οποία είναι γενικόλογη και υπαινιχτική;

Απ.: Θεωρητικά και γενικά είναι. Στο συγκεκριμένο είναι, ανεξάρτητα από την εφημερίδα. Στο συγκεκριμένο δεν το κρύβω ότι υπήρξε η τρέλα της εποχής και του ανταγωνισμού για τις εξελίξεις σχετικά με την 17N.

Ερ.: Παρουσιάσθηκε αύξηση στις μετρήσεις της τηλεθέασης με την αναπαραγωγή της συγκεκριμένης αυτής “είδησης”;

Απ.: Δεν θυμάμαι το συγκεκριμένο. Γενικά, όμως, υπήρχε αύξηση της τηλεθέασης.

Ερ.: Δεν θα έπρεπε να αναζητηθεί η συν. Σωτήρχου;

Απ.: Αναζητήθηκε, αν θυμάμαι καλά, και δεν ευρέθη.

Ερ.: Η μέθοδος της “φωτογράφισης” δεν είναι επικίνδυνη για την ηθική υπόσταση ή ακόμα και για την ζωή του προσώπου που εκτίθεται, έστω και πλαγίως;

Απ.: Δεν νομίζω ότι έχουμε φθάσει σ’ αυτά τα επίπεδα και το πρόσωπο για το οποίο μιλάμε, είναι γνωστό σε ελάχιστους, σε πολύ μικρούς κύκλους και εξάλλου το όνομά της αποκαλύφθηκε”.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο μάρτυρας είπε: “θεωρώ ότι δεν υπήρξε “φωτογράφιση” και το όνομά της έγινε γνωστό την ώρα της συζήτησης”.

ο Μάρτυρες Π. Δημητριάδη

Στις 15.10.03 προσήλθε ο συν. Μαν. Τσαλδάρης, ο οποίος, αφού επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της κατάθεσής του στο ΠΠΣ, απάντησε σε ερωτήσεις:

Ερ.: Πέραν των αρμοδίων κατά τομείς ρεπόρτερς, παρενεβλήθησαν στα ρεπορτάζ για την τρομοκρατία άλλοι άσχετοι με τους τομείς τους σχετικούς με το αντικείμενο του δημοσιογράφου;

Απ.: Κάτι τέτοιο υπέπεσε στην αντίληψή μου και από συζητήσεις με άλλους συναδέλφους του αστυνομικού ρεπορτάζ, έμαθα ότι κάτι ανάλογο είχε συμβεί και σε άλλα μέσα ενημέρωσης, χωρίς εντούτοις εγώ να έχω ιδίαν γνώση.

Ερ.: Για το συγκεκριμένο θέμα, ξέρετε από πού δόθηκαν οι σχετικές πληροφορίες;

Απ.: Κάποιες πληροφορίες προέρχονταν από αστυνομικές και από πολιτικές πηγές. Εγώ γνωρίζω τις αστυνομικές πηγές.

Ερ.: Ειδικά η εφημερίδα σας, η Espresso, είχε “στενή” πληροφόρηση από συγκεκριμένες πηγές;

Απ.: Ένα μέρος από αυτές ερχόντουσαν από συγκεκριμένες πηγές πληροφόρησης.

Ερ.: Ακόμη κι αν ίσχυε η πληροφορία της σχέσης της συναδέλφου με τον Βασ. Ξηρό, σήμαινε ότι είχε σχέση και με την τρομοκρατία;

Απ.: Όχι, αλλά σε συνδυασμό με αυτό που διέρρευε, ότι υπήρχε και δακτυλικό αποτύπωμα γυναίκας δημοσιογράφου στη “γιάφκα της Δαμάρεως” και παρενθετικά αναφέρω ότι τότε οι πηγές μιλούσαν για δύο δημοσιογράφους γυναίκες, από τις οποίες τελικά η μία αποκλείστηκε γιατί δεν “ταυτοποιήθηκε” δακτυλικό της αποτύπωμα με αυτό που βρέθηκε, με αποτέλεσμα να μείνει τελικά η μία.

Ερ.: Βρίσκετε ότι με ό,τι δημοσιεύθηκε “φωτογραφήθηκε” η συνάδελφος;

Απ.: Δεν θυμάμαι ολόκληρο το κείμενο και δεν μπορώ να εκφέρω άποψη.

Ερ.: Εκτός από το όνομα που “διέρρεαν” οι υπηρεσίες (δηλ. της κυρίας Σωτήρχου), τα υπόλοιπα στοιχεία που γράφονταν και ακούγονταν σε ρεπορτάζ που την αφορούσαν, προέρχονταν κι αυτά από διαρροές ή ήταν αποτέλεσμα προσωπικής έρευνας των συναδέλφων που χειρίζονταν την υπόθεση;

Απ.: Εξ όσων γνωρίζω από το αστυνομικό ρεπορτάζ, εκτός από την διαρροή του ονόματός της, οι πηγές δεν αναφέρονταν σε άλλα στοιχεία. Εικάζω ότι τα επιπλέον στοιχεία γράφονταν έπειτα από έρευνα των συναδέλφων.

Ερ.: Ποιος ήταν ο ρόλος των προϊσταμένων των ρεπόρτερ εκείνη την περίοδο και συγκεκριμένα του συν. Π. Δημητριάδη από τον οποίο έχετε προταθεί ως μάρτυρας;

Απ.: Ο διευθυντής της εφημερίδας μας είχε μια γενική ενημέρωση για το τι βγαίνει από τα ρεπορτάζ και έδινε γενικές κατευθύνσεις. Εάν γνώριζε σε πλήρη έκταση το κείμενο το οποίο συντασσόταν, δεν το γνωρίζω.

Ερ.: Είπατε ότι, όπως όλα τα μέσα ενημέρωσης, είχατε πηγές αστυνομικές και πολιτικές. Γιατί όλες αυτές οι πληροφορίες, τα

σχετικά δημοσιεύματα, εμφανίζονται μετά δύο ημέρες στην εφημερίδα σας;

Απ.: Δεν μπορώ να γνωρίζω με ποια κριτήρια αποφασίσθηκε να δημοσιευθούν δύο ημέρες μετά.

Ερ.: Μήπως τα σχετικά δημοσιεύματα σε άλλες εφημερίδες και ηλεκτρονικά μέσα, σας έδιναν κάποια σιγουριά για αυτά που γράψατε μετά δύο ημέρες;

Απ.: Απάντησα ήδη ότι δεν γνωρίζω τους λόγους. Υποθέτω, όμως, ότι έγινε για να παρακολουθήσουν το θέμα από κοντά”.

Στις 15.10.03 προσήλθε ο συν. Ηλίας Παπανικολόπουλος, ο οποίος κατέθεσε τα εξής:

“Η συντακτική ομάδα της εφημερίδας είχε την διαβεβαίωση από τον εκδότη της εφημερίδας Ιωάν. Λάβδα ότι το δημοσίευμα δεν αναφερόταν στην υπόθεση της κυρίας Ιωάννας Σωτήρχου, το όνομα της οποίας είχε γίνει γνωστό από προηγούμενο ρεπορτάζ που είχε δημοσιευθεί σε εφημερίδες, αλλά και από ερώτηση που είχε τεθεί στο press-room.

Την ευθύνη για την δημοσίευση του ρεπορτάζ και την τελική εντολή δίνει ο εκδότης της εφημερίδας Ι. Λάβδας. Σημειωτέον ότι τον περασμένο Αύγουστο μοναδική πηγή πληροφόρησης για την υπόθεση της τρομοκρατίας και για τα πρόσωπα που εμπλέκονταν ή μη στη 17N, προέρχονταν από την Αστυνομία και από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία. Επομένως, η διασταύρωση της είδησης γινόταν από αυτές τις πηγές.

Ερ.: Το ρεπορτάζ το έκανε ο εκδότης κ. Λάβδας;

Απ.: Αξιολογήθηκαν οι πληροφορίες και έδωσε την εντολή για να γραφτεί και να δημοσιευθεί το ρεπορτάζ.

Ερ.: Εσείς ως δημοσιογράφος, ξέρετε από ρεπορτάζ. Αρκεστήκατε στην διαβεβαίωση του εκδότη ότι δεν αφορά το συγκεκριμένο πρόσωπο;

Απ.: Οι πληροφορίες που υπήρχαν από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία και τις οποίες ανέλαβαν να διασταυρώσουν οι δημοσιογράφοι του αστυνομικού ρεπορτάζ, έκαναν λόγο για την ύπαρξη ενός προσώπου το οποίο έγινε θέμα και δημοσιεύθηκε.

Ερ.: Με βάση όσα δημοσιεύθηκαν, βρίσκετε ότι “φωτογραφίζεται” η κυρία Σωτήρχου;

Απ.: Πιστεύω ότι δεν “φωτογραφίζεται” η κυρία Σωτήρχου. Δεν αναφέρεται ούτε όνομα ούτε κάποιο άλλο στοιχείο που να παραπέμπει στην συγκεκριμένη συνάδελφο”.

Ο συν. Παν. Σόμπολος απέστειλε προς το ΔΠΣ το υπ’ αριθμ. πρωτ. 700/18.12.03 έγγραφο, στο οποίο ανέφερε τα ακόλουθα:

“Κατ’ αρχήν θα ήθελα να σας ζητήσω συγγνώμη επειδή δεν μπορώ να παραστώ στο Συμβούλιό σας και αναγκάζομαι να σας τα υποβάλλω εγγράφως. Αυτές τις ημέρες υπάρχει πληθώρα γεγονότων και συμβάντων και οι υποχρεώσεις είναι λίαν αυξημένες.

Με τον Πάυλο Δημητριάδη έχω συνεργασθεί πολλές φορές στα ρεπορτάζ που καλύπταμε μαζί για αρκετά χρόνια, δεδομένου ότι είναι άνθρωπος που υπηρέτησε την δημοσιογραφία κάνοντας ρεπορτάζ στο δρόμο, στον τόπο των γεγονότων, μέχρι τη μέρα που ανέλαβε διευθυντής σύνταξης στην εφημερίδα που εργάζεται.

Έρχομαι τώρα στο επίμαχο θέμα για το οποίο κατηγορείται. Απ’ ό,τι είμαι σε θέση να γνωρίζω, δεν ανέφερε σε κάποια από τα δημοσιεύματα η εφημερίδα το όνομα της συναδέλφου μας. Δεν έγραψε ούτε αρχικά του ονοματεπωνύμου της, ούτε ηλικία και ούτε δημοσίευσε κάποια φωτογραφία της.

Έχω τη γνώμη ότι το κλίμα της συγκεκριμένης περιόδου ήταν τέτοιο που αν θα θέλαμε να είμαστε σωστοί και δίκαιοι, θα έπρεπε όλοι οι διευθυντές και οι υπεύθυνοι και οι ρεπόρτερς που χειρισθήκαμε θέματα τρομοκρατίας στις εφημερίδες, τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς να βρισκόμαστε κατηγορούμενοι ενώπιόν σας.

Νομίζω ότι το Συμβούλιό σας θα πρέπει να ιδεί το θέμα του συναδέλφου Παύλου Δημητριάδη με ένα πνεύμα επιείκειας”.

ο Μάρτυρας Σταμ. Μαλέλλη

Ο συν. Θεόδ. Μιχόπουλος κατέθεσε στις 13.11.03 τα εξής:

“Παραπέμπω στα όσα έχω καταθέσει για τον συν. Λιάγκα στην ίδια υπόθεση. Πιθανόν στο παρελθόν να έγιναν κάποιες υπερβολές, για τις οποίες ανέλαβε την ευθύνη ο Στ. Μαλέλλης. Σήμερα είναι τελείως διαφορετικά τα πράγματα και να μη διωχθεί πειθαρχικά”.

Μετά την ολοκλήρωση των μαρτυρικών καταθέσεων, το ΔΠΣ κάλεσε τους εφεσιβάλλοντες να ενημερωθούν επί του περιεχομένου του

πειθαρχικού φακέλλου και να απολογηθούν.

Στις 27.11.03 προσήλθε προς απολογία ο συν. Γ. Λιάγκας, ο οποίος είπε τα εξής:

“Υπήρχε τη συγκεκριμένη ημέρα ένα δημοσίευμα της εφημερίδας “Αυριανή”, που έκανε λόγο για μια δημοσιογράφο μεγάλης εφημερίδας, το όνομα της οποίας εμπλέκεται στην υπόθεση της τρομοκρατίας στην χώρα μας.

Αποφασίσθηκε το συγκεκριμένο ρεπορτάζ να γίνει τηλεοπτικό ρεπορτάζ στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων -το οποίο παρουσιάζα- χωρίς βέβαια σε καμία περίπτωση να αναφερθεί όνομα ή να “φωτογραφηθεί” πρόσωπο. Έτσι ακριβώς κι έγινε. Βέβαια, κατά τη διάρκεια του δελτίου υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία με τον κ. Νικ. Γιαννόπουλο του “Δικτύου”, με τον οποίο είχα ένα διάλογο για το κατά πόσο γνώριζε κάτι για το συγκεκριμένο δημοσίευμα.

Στη διάρκεια της συζήτησης, έδειξα ένα κείμενο από την ιστοσελίδα Indymedia, τον οποίο ανήκε στην κυρία Σωτήρχου, χωρίς ποτέ βέβαια να αναφέρω το όνομά της, ούτε να δείξω την υπογραφή στο κείμενο. Επίσης, αναφέρθηκα και στην υπόθεση σύλληψης του (□) του κ. Γιαννόπουλου, με την συγκεκριμένη κυρία, σε χώρα του εξωτερικού. Αυτό είναι ένα στοιχείο που το γνώριζα και μου μετεφέρθη ως πληροφορία από τον γενικό διευθυντή ενημέρωσης κ. Στ. Μαλέλλη, ο οποίος ήταν στο κοντρόλ.

Σε καμία περίπτωση, τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε προσχεδιασμένα ή σκοπίμως. Σκοπός ο δικός μας δεν ήταν να “φωτογραφίσουμε” τον οποιοδήποτε, πόσο μάλλον μια συνάδελφο. Έχω δε την αίσθηση από συζητήσεις που είχα με κόσμο εκείνο το βράδυ και τις επόμενες ημέρες, ότι ουδείς αναγνώρισε το όνομα της συναδέλφου. Παρά μόνο όσοι παροικούντες την Ιερουσαλήμ, ούτως ή άλλως γνώριζαν σε ποιόν αναφέρεται το συγκεκριμένο δημοσίευμα.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο απολογούμενος είπε: “Υπάρχουν δύο σημεία αναφοράς στο δελτίο ειδήσεων του συγκεκριμένου θέματος. Όσον αφορά το ρεπορτάζ που παρουσιάσθηκε, δεν φέρω ουδεμία ευθύνη γιατί αποτελεί καθ’ ολοκληρία απόφαση άλλων στελεχών του δελτίου ειδήσεων του σταθμού. Να τονίσω δε ότι

ουδέποτε έχω σχολιάσει ρεπορτάζ κατά τη διάρκεια δελτίου ειδήσεων.

Στο δεύτερο σημείο αναφοράς που είναι η συζήτηση με τον κ. Γιαννόπουλο, όπως προείπα και επιμένω σ' αυτό, εκτιμώ ότι τα στοιχεία αναφοράς δεν ήταν τέτοια που να κάνουν το τηλεοπτικό κοινό να αντιληφθεί για ποιόν μιλάμε. Συγκεκριμένα δε, για την αναφορά του περιστατικού σύλληψης της κυρίας Σωτήρχου και του κ. Γιαννόπουλου στην Ιορδανία, μου μετεφέρθη κατά τη διάρκεια του δελτίου – είναι κάτι το οποίο δεν γνώριζα ούτε εγώ. Η συνομιλία με τον κ. Γιαννόπουλο δεν ήταν προκαθορισμένη ώστε να έχω κάποια προετοιμασία. Δεν θεώρησα ότι η αναφορά αυτή θα ήταν επιβαρυντική. Σε κάθε περίπτωση, όμως, επαναλαμβάνω ότι ουδεμία πρόθεση υπήρχε και από τη μεριά του σταθμού και από τη δική μου, να θίξω έναν άνθρωπο που ούτε καν γνώριζα. Γιατί, άλλωστε, να το πράξω;

Ερ.: Η επανάληψη δημοσιεύματος, το οποίο κρίνεται λάθος ή συκοφαντικό, αναιρεί το παράπτωμα, αν έχει γίνει;

Απ.: Είναι καθημερινή πρακτική των δελτίων ειδήσεων όλων των σταθμών να παίρνουν πληροφορίες από τον ημερήσιο Τύπο και τον περιοδικό Τύπο, προκειμένου να πάρουν στοιχεία και να παράξουν ρεπορτάζ. Καθημερινά τουλάχιστον ένα 20-30% των ρεπορτάζ των δελτίων ειδήσεων, προέρχεται από δημοσιεύματα. Και εξ όσων γνωρίζω, κάτι τέτοιο δεν απαγορεύεται. Δεν ήμουν, λοιπόν, εγώ αυτός που θα έκρινα, εκ της θέσεώς μου, εάν θα έπρεπε να αναπαραχθεί και τηλεοπτικώς το ρεπορτάζ της συγκεκριμένης εφημερίδας.

Ερ.: Και μόνο το γεγονός ότι η κυρία αυτή συνελήφθη στην Ιορδανία, όπως είπατε στο δελτίο ειδήσεων, δεν “φωτογραφίζει” την συνάδελφο, μια και μόνο αυτή έχει συλληφθεί με τον κ. Γιαννόπουλο στην Ιορδανία;

Απ.: Ήταν μια πληροφορία που δεν την γνώριζα καν εγώ, πόσο μάλλον ο πολύς κόσμος. Όπως δε προείπα, μιλώντας με δεκάδες άτομα τις επόμενες ημέρες, ουδείς είχε αναγνωρίσει τη συνάδελφο. Και εν πάση περιπτώσει, αν κάποιος που ήδη γνώριζαν, αντιλήφθηκαν για ποιόν άνθρωπο μιλούμε, ας δεχθώ ότι ήταν ένα λάθος της στιγμής δικό μου, το οποίο βέβαια για πολλοστή φορά πρέπει να ξαναπώ, ότι ούτε σκοπίμως ούτε από

πρόθεση έγινε.

Ερ.: Τις ερωτήσεις που σας υποβάλλει ο διευθυντής ειδήσεων και ενημέρωσης, έχετε τη δυνατότητα να μη τις κάνετε, εάν κρίνετε ότι για οποιοδήποτε λόγο δεν πρέπει να γίνουν;

Απ.: Σαφώς και έχω τη δυνατότητα, αν κρίνω ότι για οποιοδήποτε λόγο δεν πρέπει να βγει μια ερώτηση που μου μεταφέρεται. Συνήθως, όμως, αυτές οι ερωτήσεις είναι υποβοηθητικές ή συμπληρωματικές και σαφώς υπάρχει μια συνεργασία σ' αυτό το επίπεδο του παρουσιαστή με τον διευθυντή ειδήσεων. Δεν θα μπορούσε ένας παρουσιαστής να αρνείται συστηματικά τη μεταφορά ερωτημάτων που διατυπώνονται.

Ερ.: Για όποιον ενδεχομένως δεν είχε αντιληφθεί ότι το ρεπορτάζ της "Αυριανής" αφορούσε στη συν. Σωτήρχου, πιστεύετε ότι η επισήμανση της σύλληψης με τον Ν. Γιαννόπουλο στην Ιορδανία, δεν την "φωτογράφιζε" πλέον πιστά;

Απ.: Θα επαναλάβω ότι αντιλήφθηκαν το όνομα που αφορούσε το δημοσίευμα μόνο όσοι ήδη γνώριζαν σε ποιόν αναφέρεται το δημοσίευμα αυτό. Η αναφορά του περιστατικού της σύλληψης εκτιμώ ότι δεν διεύρυνε τον αριθμό των ανθρώπων που κατάλαβαν σε ποιόν αναφερόμασταν.

Ερ.: Οι "καραμπόλες" -ο ένας παράγει και ο άλλοι αναπαράγουν- δημιουργούν τελικά ειδησεογραφία;

Απ.: Ένα δελτίο ειδήσεων που περιλαμβάνει τις πραγματικές ειδήσεις της ημέρας, δεν θα μπορούσε να υπερβεί τη χρονική διάρκεια των είκοσι λεπτών ημερησίως. Όταν η απόφαση των ανταγωνιστικών τηλεοπτικών σταθμών είναι να γεμίσουν το πρόγραμμά τους με δώρα δελτία ειδήσεων, μοιραία η αναζήτηση ρεπορτάζ γίνεται και μέσω άλλων πηγών, εφημερίδων, περιοδικών, καταγγελιών κλπ.

Ερ.: Ερευνήσατε, πέρα από όσα διαβάσατε ή σας είπαν; Επίσης, γιατί δεν ακολουθήσατε την καθιερωμένη πλέον τακτική: ρωτάμε τη γειτόνισσα ή τον συνάδελφο; Γιατί τελικά δεν ρωτήσατε τον κ. Φυντανίδη;

Απ.: Δεν το γνωρίζω γιατί δεν φέρω καμία ευθύνη για το σχεδιασμό των ρεπορτάζ. 'ρα και του συγκεκριμένου".

Ο συν. Ν. Κακαουνάκης απέστειλε προς το ΔΠΣ το εξής υπ' αριθμ. πρωτ. 680/02.12.03 υπόμνημα:

“Δεν μπορούσα να έρθω την 27η Νοεμβρίου, γιατί εκείνη την ώρα είχα εκπομπή. Αν θεωρούσα σοβαρή την υπόθεση, θα ζητούσα κάποια αναβολή ή δεν θα έκανα εκπομπή. Θα σας παρακαλούσα θερμά να δείτε το θέμα αυτό με προσοχή. Όπως θα έχετε διαπιστώσει, ουδέποτε αναφέρθηκα στην κ. Σωτήρχου ή υιοθέτησα τα όσα κυκλοφορούσαν οι αστυνομικές πηγές”.

Στις 04.12.03 προσήλθε ο συν. Γ. Τράγκας, ο οποίος είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

““Η Χώρα” είχε μια πληροφορία (όπως όλες οι εφημερίδες και τα κανάλια), από τις αστυνομικές πηγές που διοχέτευαν το ρεπορτάζ για τις έρευνες γύρω από την τρομοκρατία, ότι βρέθηκε αποτύπωμα γυναικός δημοσιογράφου, που είχε φιλική σχέση με τον Βασ. Ξηρό σε μια γιάφκα. Η πληροφορία αυτή δόθηκε από σχεδόν όλα τα δελτία ειδήσεων των ηλεκτρονικών μέσων, ενθυμούμαι μάλιστα ότι έγινε πολύς λόγος στα παράθυρα του “Alter”.

Εμείς δημοσιεύσαμε την πληροφορία χωρίς να αναφέρουμε όνομα και χωρίς να “φωτογραφίσουμε” κανένα συγκεκριμένο άτομο, ούτε με ηλικία, ούτε με επαγγελματικό χώρο, ούτε με ιδιότητα, ούτε με συνδικαλιστική ιδιότητα. Πέραν αυτού, πώς ήταν δυνατόν να γνωρίζουμε εμείς ότι συνελήφθη προ ετών από την Αστυνομία, εάν αυτό δεν εδίδετο από την Αστυνομία, ή δεν λεγόταν στα κανάλια. Εμείς μάθαμε ότι πρόκειται για την αγαπητή συνάδελφο από ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της και από δεύτερη ανακοίνωση που δόθηκε μέσω της ΕΣΗΕΑ. Το δικό μας αναγνωστικό κοινό δεν έμαθε ποτέ από εμάς στοιχεία της συναδέλφου. Εγώ, προσωπικά, γνωρίζοντας την πορεία της κυρίας στον επαγγελματικό μας χώρο, ειλικρινά σέβομαι και υπολήπτομαι την προσωπικότητά της. Κανείς από το επιτελείο της εφημερίδας μου, τους διευθυντές, δεν φέρει ευθύνη διότι εγώ την συγκεκριμένη περίοδο, μετείχαν όλων των συσκέψεων. (□)

Όλες οι πληροφορίες που εδίδοντο από αστυνομικές πηγές είδαν το φως της δημοσιότητας. Η υπόθεση είχε τεράστιο ενδιαφέρον και μη ξεχνάτε ότι παραβιάστηκε ποικιλοτρόπως η ανακριτική διαδικασία με την προδημοσίευση των απολογιών των κατηγορουμένων στην εφημερίδα “Τα Νέα”. Ασκήθηκε δίωξη κατά παντός υπευθύνου και υπήρξαν τίτλοι “οι αδελφοί Ξηροί προσεγγίστηκαν από τον κ. Λεσπέρογλου”, ο οποίος δικαζόταν τις

ίδιες ημέρες, ο οποίος αθώθηκε. Διεύρθη πλήρως με τις προδημοσιεύσεις του συνόλου του Τύπου, λόγω του τεράστιου ενδιαφέροντος που είχε η υπόθεση.

Επίσης, σας αναφέρω τις πληροφορίες περί Βασ. Βασιλικού ότι ήταν δήθεν κειμενογράφος της οργάνωσης για τον οποίο έκανα εγώ σειρά δημοσιευμάτων ότι είναι ντροπή να έρπει σε όλες τις ταβέρνες της Ελλάδος και στα καφενεία ότι είναι ο συγγραφέας του “Ζ” και να μη βγαίνει επισήμως μια Αρχή να διαψεύδει την εμπλοκή του.

Ερ.: Ο ρεπόρτερ Γ. Τράγκας μπορεί να μην γνώριζε το γεγονός της σύλληψης της συν. Σωτήρχου στα επεισόδια του Πολυτεχνείου το 1991;

Απ.: Το γεγονός ότι βούιζε η Αθήνα είναι αυταπόδεικτο από την περιγραφή που μου γίνεται στο ερώτημα του περιεχομένου των εφημερίδων “Απογευματινή”, “Αυριανή”, καθώς και από όλα τα κανάλια στα παράθυρα. Όπως, επίσης, στοιχειοθετείται πλήρως η διοχέτευση της πληροφορίας από τις αστυνομικές πηγές, λόγω της ταυτόχρονης λήψης των συναδέλφων του αστυνομικού και ελεύθερου ρεπορτάζ, από το σύνολο των εφημερίδων που μου αναφέρατε. Οι επίσημες αρχές διοχέτευαν μετ’ επιτάσεως την εμπλοκή γυναικός δημοσιογράφου στις έρευνες με την συνοδεία στοιχείων περί επεισοδίων στο παρελθόν της. Όσον αφορά το κείμενο το δικό μου, είναι γεγονός ότι ήμουν αποδοχέας πολλών πληροφοριών κατά τη σύσκεψη.

Ερ.: Το γεγονός ότι στο δημοσιογραφικό περιβάλλον ξέραμε από τα δημοσιεύματα ποια ήταν αυτή, δεν ήταν “φωτογράφιση”;

Απ.: Εμείς μάθαμε για την κυρία Σωτήρχου όταν η ίδια γνωστοποίησε δημόσια την αντίδρασή της. Φυσικά, μετά τη λήψη της πληροφορίας και λόγω της εκρηκτικότητας της υπόθεσης, δεν γνωρίζαμε αν θα υπάρξει εξέλιξη, δηλαδή σύλληψη ή προσαγωγή και δεν ήταν δυνατόν όταν ολόκληρη η Ελλάς ασχολείτο με ποιοι μετείχαν των εγκλημάτων τους, να απαλείψουμε ή να λογοκρίνουμε πληροφορίες που προέρχονταν από την Αστυνομία.

Είναι κραυγαλέο παράδειγμα είναι το γεγονός ότι οι συλλήψεις των κυρίων Τσιγαρίδα, Κανά και άλλων, διοχετεύθηκαν 24ώρες πριν συμβούν και το γεγονός που ακολούθησε καλύφθηκε από το σύνολο των καναλιών που προσήλθαν στον τόπο σύλληψης πριν από

την Αστυνομία, σε απευθείας μετάδοση.

Ερ.: Γιατί δεν αναφέρατε πουθενά στο δημοσίευμα “σύμφωνα με πληροφορίες από τις διωκτικές αρχές”;

Απ.: Στη “Χώρα”, σε όλα τα δημοσιεύματα κάναμε επίκληση των διωκτικών αρχών. Σε πολλά μάλιστα όπως της πρώτης προανακριτικής του Ξηρού, εγώ για να στοιχειοθετήσω την ακρίβεια, δημοσίευσα τα έγγραφα.

Ερ.: Κάνατε μετά κάποια επανόρθωση ως προς το θέμα της Σωτήρχου;

Απ.: Δεν ενθυμούμαι πραγματικά αν αυτό συνέβη. Πάντως, θυμάμαι ότι εγώ είπα στη σύσκεψη ότι εφόσον εμείς δεν δημοσιεύσαμε το όνομα και δεν φωτογραφίσαμε την συνάδελφο, καλό θα ήταν να μη γνωστοποιήσουμε τα στοιχεία της στο δικό μας αναγνωστικό κοινό. Έχω, όμως, την αίσθηση ότι το έβαλαν, χωρίς να είμαι βέβαιος.

Ερ.: Είπατε νωρίτερα ότι το επίμαχο ρεπορτάζ δεν το υπογράφετε.

Απ.: Το υπογράφω αλλά δεν το ενθυμούμαι.

Ερ.: Είπατε νωρίτερα ότι δεν γράψατε ηλικία;

Απ.: Από την λανθασμένη ηλικία είναι αυτονόητο ότι δεν γνωρίζω το πραγματικό πρόσωπο που αναφέρεται.

Ερ.: Είπατε ότι οι πληροφορίες προέρχονταν από Αρχές και ότι καμία από αυτές δεν αποτελούσε προϊόν ανεξάρτητου ρεπορτάζ της εφημερίδας. Η πληροφορία για σχέσεις με σύζυγο υπουργού, δόθηκε από τις Αρχές;

Απ.: Από τις Αρχές δόθηκε, αλλά αναφέρθηκε και στα κανάλια.

Ερ.: Γιατί η πληροφορία αυτή δεν υπάρχει στην μόνη άλλη εφημερίδα που δημοσίευσε ταυτόχρονα το θέμα, δηλαδή την “Αυριανή”;

Απ.: Δεν το γνωρίζω για την “Αυριανή”, αλλά ήταν δεδομένη η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των καναλιών και των εφημερίδων εκείνη την περίοδο.

Δεν έχει γίνει αναφορά από τις Αρχές μόνο για μια γυναίκα. Είναι τρανταχτά τα παραδείγματα της κυρίας Ρομέρο, η οποία δεν συνελήφθη αλλά αναφέρθηκε το όνομά της, τα αποτυπώματά της, όπως και η προσέλευσή της στο Παγκράτι σε κατάσταση νεωτερισμών, της κυρίας Πειϊνό, πλήθος αναφορών, την οποία

ταύτιζαν και με την περίφημη “’ννα” της 17N. Οι καθηγήτριες, οι κυρίες, οι οικολόγοι στην Αίγινα, οι οποίες πέρασαν όχι σαν πληροφορία στην τηλεόραση. Οι καθηγητές Πανεπιστημίων, ο κ Σπαρπαλέζος και πλήθος άλλων καθηγητών και προσωπικοτήτων, οι οποίοι εκτός του ότι εγράφησαν σε εφημερίδες και σε κανάλια, συνελήφθησαν και κατά τη διάρκεια ταξιδιών τους και αφέθηκαν ελεύθεροι. Για όλους αυτούς, οι ίδιες πηγές έδιναν πληροφορίες στις εφημερίδες.

Ερ.: Το ότι το καλοκαίρι του 2002 αποτελεί μια από τις μελανότερες σελίδες της ελληνικής δημοσιογραφίας και υπήρξαν ουκ ολίγες περιπτώσεις “φωτογράφισης” πολιτών, οι οποίοι ενδεχομένως δεν προσέφυγαν όλοι σε όργανα, καθιστά την κάθε τέτοια περίπτωση “φωτογράφισης” δεοντολογικά ορθή;

Απ.: Έχω την αίσθηση ότι ήταν το μεγαλύτερο γεγονός της μεταπολιτευτικής περιόδου και ότι στη προσπάθεια του συνόλου του δημοσιογραφικού κόσμου να ενημερώσει ότι το δυνατόν καλύτερα την κοινή γνώμη, έγιναν λάθη και διαπράχθηκαν αντιδεοντολογικές ενέργειες για τις οποίες, όμως, όπως πιστεύω, τη μεγαλύτερη ευθύνη έχουν εκείνοι οι οποίοι είτε για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, είτε εντυπωσιασμού της κοινωνίας μας, είτε για απόκρυψη ουσιωδών στοιχείων της όλης υπόθεσης, διοχέτευαν πληροφορίες στα μέσα ενημέρωσης, ρυθμίζοντας την εικόνα που ήθελαν καθημερινά στην πορεία των ερευνών.

Το μέγεθος του γεγονότος και το πρωτοφανές ενδιαφέρον που προκαλούσε, καθιστούσε σχεδόν ανθρωπίνως και δημοσιογραφικά αδύνατο τον απόλυτο έλεγχο για την διασταύρωση των πληροφοριών. Θέλω να σας αναφέρω ότι μέσα σε 24 ώρες, άναυδη η κοινή γνώμη παρακολουθούσε αλλεπάλληλες συλλήψεις με αερογέφυρες στρατιωτικών αεροσκαφών, ενώ ταυτόχρονα οι συνάδελφοι στην κυριολεξία άκουγαν από επίσημα χείλη, ολόκληρες ιστορίες με λεπτομέρειες για τους συλληφθέντες ή τους φίλους τους ή τους γνωστούς τους.

Τρανταχτό παράδειγμα ο συλληφθείς Παπαναστασίου στη Θεσσαλονίκη, για τον οποίο μέχρι αυτή την στιγμή που καταθέτω και εξ όσων γνωρίζω, δεν υπάρχει ίχνος επιβαρυντικού στοιχείου στη δικογραφία.

Ερ.: Είπατε νωρίτερα ότι “δεν μπορώ να κάνω λογοκρισία στις αστυνομικές πηγές”. Είπατε, ακόμη, πως “όταν μου φέρνουν μια είδηση, τεκμηριώνω ότι προέρχεται από αστυνομική ή πολιτική πηγή”. Επαρκεί αυτή η τεκμηρίωση για να δημοσιευθεί μια είδηση, χωρίς προηγούμενη διασταύρωσή της, με οποιονδήποτε άλλον τρόπο;

Απ.: Στη συγκεκριμένη υπόθεση οι δημοσιογράφοι ήταν υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουν την ροή πληροφοριών από τις Αρχές, δεδομένου ότι προανήγγειλαν τις συλλήψεις. Δεύτερον, με ειδικό εκπρόσωπο Τύπου -για πρώτη φορά στα ελληνικά αστυνομικά χρονικά- ανήγγειλαν και πιστοποιούσαν ευρήματα και κυρίως ερχόταν η πολιτική ηγεσία δια των υπουργών Τύπου και Δημόσιας Τάξης, όπως και του ιδίου του πρωθυπουργού και διαβεβαίωνε τους δημοσιογράφους ότι η όλη έρευνα γίνεται με απόλυτη διασφάλιση των συνταγματικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων των υπόπτων ή και προσαγομένων.

Πώς να διασταυρώσεις περισσότερο πληροφορία όταν η προσέλευση και η σύλληψη του κ. Κουφοντίνα ήταν γνωστή ώρες πριν την άφιξή του στο Μέγαρο της Ασφάλειας, όταν η παράδοσή του ανακοινώθηκε από συνάδελφο μέρες πριν και ανήμερα της συλλήψεώς του την προανήγγειλε η έγκριτη εφημερίδα “Το Βήμα”;

Ερ.: Είπατε ότι τα τελευταία χρόνια οι νεαροί δημοσιογράφοι αποδέχονται υπερβολικά εύκολα τις πληροφορίες που τους έρχονται. Αυτό οφείλεται σε μετεξέλιξη του DNA στις νεώτερες γενιές ή ευθύνονται οι παλαιότεροι που κατά τεκμήριο είναι προϊστάμενοί τους και τους ωθούν προς αυτή την κατεύθυνση;

Απ.: Είναι πολλά τα αίτια. Πρώτον, η εύκολη άνοδος του ονόματος στα ηλεκτρονικά μέσα σε συνδυασμό με αδυσώπητο ανταγωνισμό. Δεύτερον, κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει σύγκριση καμία στο μεράκι που είχαν οι παλαιότερες γενιές με αυτό των νεοεισερχομένων. Τρίτον, δουλεύουν πολύ από τα γραφεία. Δεν έχουν επαφή με τις πηγές και το πεζοδρόμιο και ακούνε και βλέπουν τις ειδήσεις από τα ηλεκτρονικά.

Ερ.: Ήταν λάθος, γκάφα ή σκοτεινή ιστορία, η υπόθεση Σωτήρχου;

Απ.: Αν καθίσεις να διαβάσεις όλες τις πληροφορίες που έδωσε η Αστυνομία και οι πολιτικές πηγές στη διάρκεια του καλοκαιριού 2002, θα διαπιστώσεις μια λίστα υποθέσεων που αφορούν

ανθρώπους.

Π.χ. στα έγγραφα της Στάζι που δημοσιεύθηκαν σε όλες τις εφημερίδες, περιλαμβάνεται οικογένεια μεταναστών στην οποία την πολυκατοικία προσήλθε κατηγορούμενος για τρομοκρατικές ενέργειες. Το όνομα των μελών της οικογένειας κατεγράφη στα επίσημα έγγραφα της Στάζι και η οικογένεια ανέγνωσε το όνομά της στη λίστα υπόπτων σε Αθηναϊκή εφημερίδα. Πιστεύω ότι μέσα στο παιχνίδι των πληροφοριών και των “πιέσεων” διοχετεύονταν και ονόματα ή “φωτογραφίζονταν” κάποια άτομα”.

Ο εφεσιβάλλων συν. Σταμ. Μαλέλλης, απέστειλε προς το ΔΠΣ το εξής υπ’ αριθμ. πρωτ. 688/10.12.03 υπόμνημα:

“Ουδέποτε παραβιάσαμε τη δημοσιογραφική δεοντολογία. Η εφημερίδα “Αυριανή” ανέφερε σε πρωτοσέλιδο άρθρο της ότι η συνάδελφος Ιωάννα Σωτήρχου είχε σχέση με τρομοκράτη και ότι αποτύπωμά της βρέθηκε στη γιάφκα της οδού Δαμάρεως. Αναπαράγαμε το ρεπορτάζ αναφέροντας την πηγή, χωρίς σε καμία περίπτωση να αναφέρουμε το όνομα της συναδέλφου. Ούτε καν τη “φωτογραφήσαμε”, αφού δεν είναι επώνυμη δημοσιογράφος.

Λίγο αργότερα βγάλαμε στο τηλέφωνο τον συν. Γιαννόπουλο που μαζί της είχε συλληφθεί στην Ιορδανία, ο οποίος είπε κατηγορηματικά ότι η σύλληψή του εκεί δεν είχε καμία σχέση με τρομοκρατία. Νομίζω ότι από τη συγκεκριμένη εκπομπή δεν προέκυψε το παραμικρό κατά της συναδέλφου.

Πιστεύω ότι η έγκληση που έχει κάνει εναντίον μου στα Πειθαρχικά Όργανα έχει σχέση με την αγωγή που έχει κάνει εναντίον μου στα Αστικά δικαστήρια. Η κυρία Σωτήρχου επιδιώκει την οικονομική μου εξόντωση προς ιδίον όφελος αφού εάν γίνει δεκτή η έγκλησή της στο Πειθαρχικό σας θα το χρησιμοποιήσει στο Αστικό δικαστήριο με αποτέλεσμα να την αποζημιώσω με 400.000 ευρώ. Η έγκλησή της εναντίον μου είναι παντελώς αβάσιμη και τα κίνητρά της νομίζω ότι είναι εμφανή”.

Ο εφεσιβάλλων συν. Π. Δημητριάδης, απέστειλε προς το ΔΠΣ το εξής υπ’ αριθμ. πρωτ. 704/08.01.04 υπόμνημα:

“Σχετικά με την έφεσή μου κατά της υπ’ αριθμ. 9/2003 απόφασης του ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ που αφορά στην αυτεπάγγελτη δίωξη για το “θέμα Ιωάννα Σωτήρχου”, έχω ήδη απολογηθεί αυτοπροσώπως στο ΔΠΣ. Επίσης, έχω καταθέσει μαζί με την έφεσή μου και ένα

σχετικό υπόμνημα που περιλαμβάνει τις θέσεις μου.

Δεν έχω να προσθέσω σχετικά με τις κατηγορίες που μου αποδίδονται περισσότερα πράγματα και σας καλώ να ανατρέξετε στις θέσεις που έχω εκφράσει γραπτώς και προφορικώς. Θυμίζω απλώς ότι για το θέμα Σωτήρχου είχε ερωτηθεί και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και ότι με το δημοσίευμά μας πιστεύω ότι η συνάδελφος δεν βλάφτηκε επ ουδενί. Δεν θα μπορούσε εξάλλου να συμβεί κάτι τέτοιο αφού όχι μόνο δεν αναφέραμε το όνομά της, αλλά ούτε καν τη “φωτογραφίζαμε”.

Μετά την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο συνήλθε στις 5 Φεβρουαρίου 2004 για να αποφασίσει επί της υποθέσεως.

Υστερα από ενδελεχή μελέτη όλων των στοιχείων του πειθαρχικού φακέλλου, το ΔΠΣ έκρινε ομόφωνα ότι θα μπορούσε να επαναλάβει, λέξη προς λέξη σχεδόν, το σκεπτικό στο οποίο κατέληξε η προηγούμενη σύνθεσή του κρίνοντας μια άλλη υπόθεση της ίδιας - αλήστου μνήμης- περιόδου της τρομολαγνείας. Συγκεκριμένα, στην απόφαση 3/2003 σχετικά με το διασυρμό πανεπιστημιακής καθηγήτριας, αναφέρεται μεταξύ άλλων: “το ΔΠΣ έκρινε ότι με την επίμαχη εκπομπή του Τ/Σ □ εθίγη βαρύτατα η προσωπικότητα και η αξιοπρέπεια της κυρίας □, η οποία χάρη σε κάποιες “διαρροές” διασύρθηκε στο πανελλήνιο ως δήθεν έχουσα σχέση με τη 17N και ως προσαγομένη ή και συλληφθείσα από την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, γεγονότα τα οποία μηδεμία σχέση είχαν με την πραγματικότητα.

“Το ΔΠΣ θεωρεί ότι τα όσα ειπώθηκαν και έγιναν στο βραδινό δελτίο ειδήσεων της 20.07.02 αποτελούν δυστυχώς ένα μόνο κρούσμα του ανθρωποφαγικού “κυνηγιού μαγισσών” που μετά την έκρηξη της 29.06.02 στον Πειραιά εξαπολύθηκε από πολλά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Πρόκειται για μια περίοδο που θα παραμείνει στην Ιστορία ως μια από τις μελανότερες της ελληνικής δημοσιογραφίας: πολλά ΜΜΕ -κυρίως τηλεοράσεις, αλλά και εφημερίδες- “διακρίθηκαν” σ’ ένα πρωτοφανές ως τότε όργιο παραβίασης των νόμων και της δεοντολογίας, με την καταϊγιστική εξαπόλυση κατηγοριών κατά πολιτών, τη σύνθλιψη προσωπικοτήτων,

την ηθική εξόντωση δικαίων και αδίκων, τη διαπόμπευση κάθε ατόμου που (είτε λόγω λάθους των διωκτικών αρχών, είτε λόγω κατευθυνόμενης -με άγνωστους σκοπούς- “διαρροής”) είχε την ατυχία να χαρακτηριστεί “τρομοκράτης” ή ακόμη και να εκφράσει απόψεις που απέκλιναν κάποιας αποδεκτής (άγνωστο από ποια κέντρα) γραμμής. Για μια περίοδο κατά την οποία προσφέρθηκαν κατά κόρον μέχρις εξουθενώσεως των τηλεθεατών τα νέα “φρούτα” της τηλεοπτικής “δημοκρατίας”, από τα αντιαισθητικώς πολυπληθή “παράθυρα” έως τους διαγκωνισμούς επικράτησης του ισχυρότερου φωνασκούντος στις “συζητήσεις”, περνώντας από τη μεταβάπτιση σε “ειδικούς περί τα τρομοκρατικά” και σε “προστάτες της δημοκρατίας” ακόμη και ατόμων που είχαν υπηρετήσει πιστά την επταετή κατάλυση της Δημοκρατίας, ή που έως πρόσφατα προωθούσαν την ημεδαπή εκδοχή του ναζισμού. Για μια περίοδο όπου τη θέση της νηφάλιας δημοσιογραφικής έρευνας, της αμερόληπτης αναζήτησης της αλήθειας και του -έστω και οξέος- σχολιασμού είχαν πάρει οι κραυγές και οι αντεγκλήσεις, η αναπαραγωγή ύποπτων “διαρροών”, ο εντυπωσιασμός του φθηνότερου λαϊκισμού, η δημιουργία “ειδήσεων” εκ του μη όντος -ασχέτως των επιπτώσεών τους-, το πλέον απάνθρωπο κυνήγι τηλεθέασης και αναγνωστών, η εξυπηρέτηση εκδοτικών και πολιτικών συμφερόντων που τεκμηρίωσε, για μια ακόμη φορά, τους κινδύνους από τη διαπλοκή των νεμομένων την τέταρτη εξουσία με άλλα κέντρα αποφάσεων.

“Το ΔΠΣ αδυνατεί να εξακριβώσει μετά πάσης βεβαιότητας εάν η κυρία □ υπήρξε θύμα -ίσως το επιφανέστερο, λόγω ιδιότητας- του ανταγωνισμού μεταξύ ΜΜΕ για μια αμφίβολη “πρωτιά”, ή εάν στην πλάτη της παίχτηκαν πολιτικά παιχνίδια που υπηρετήθηκαν εν πλήρη συνειδήσει και από την επίμαχη εκπομπή. Κρίνει, όμως, ότι οι □ παραβίασαν ελαφρά τη καρδιά τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, μεταδίδοντας ως βεβαιότητες πληροφορίες εις βάρος της κυρίας □ τις οποίες όφειλαν προηγουμένως να έχουν διασταυρώσει, αλλά και εμμένοντας στην προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων εις βάρος της, ακόμη και όταν το μοναδικό “στοιχείο” το οποίο διέθεταν (□) αποδείχθηκε πομφόλυγα. Το γεγονός ότι την επομένη ημέρα αμφοτέρωι προσπάθησαν να ζητήσουν συγγνώμη από το θύμα τους, δυσκόλως

πείθει για την ειλικρινή μεταμέλειά τους, αλλά παραπέμπει μάλλον σε απόπειρα αποφυγής των συνεπειών του Νόμου”.

Στην υπό κρίση υπόθεση, θύμα της αδηφαγίας σειράς ΜΜΕ, που επιδόθηκαν όχι μόνο σε άκριτη αναπαραγωγή ύποπτων “διαρροών”, αλλά και στον εμπλουτισμό τους με “πικάντικες” λεπτομέρειες, έπεσε η συνάδελφος Ιωάννα Σωτήρχου. Είναι ευτύχημα ότι η συνάδελφος υποστηρίχθηκε από την εφημερίδα όπου εργάζεται και δεν κινδύνευσε να χάσει τη θέση της, ούτε απειλήθηκε η σωματική της ακεραιότητα από τυχόν -απαράδεκτη, αλλά κατανοητή- αυτοδικία συγγενούς θύματος της 17Ν, αλλά αυτό δεν αίρει το άδικο της “φωτογράφισής” της από τα δημοσιεύματα και τις εκπομπές των εφεισιβαλλόντων. Είναι προφανές ότι η Ιστορία θα καταδείξει ποιος ήταν ο σκοπός των κρατικών και κυβερνητικών πηγών που άφησαν να “διαρρεύσει” το σενάριο αυτό, αλλά είναι εξ ίσου προφανές ότι οι εφεισιβάλλοντες συνάδελφοι υιοθέτησαν απολύτως τις “διαρροές” (με αποκορύφωση τη δήλωση ενός εξ αυτών, κατά την απολογία του, ότι “δεν ήταν δυνατόν να απαλείψουμε ή να λογοκρίνουμε πληροφορίες που προέρχονταν από την Αστυνομία”) και τις αναπαρήγαν χωρίς επιφύλαξη, αν και ήδη γνώριζαν ότι στη διάρκεια της “επιχείρησης εξάρθρωσης της 17Ν” διεξαγόταν μια παράλληλη επιχείρηση παραπληροφόρησης μέσω των ΜΜΕ. Με λίγα λόγια, δεν απέχει πολύ της πραγματικότητας η επισήμανση ενός από τους μάρτυρες: “Το κλίμα της συγκεκριμένης περιόδου ήταν τέτοιο που αν θα θέλαμε να είμαστε σωστοί και δίκαιοι, θα έπρεπε όλοι οι διευθυντές και οι υπεύθυνοι και οι ρεπόρτερς που χειρισθήκαμε θέματα τρομοκρατίας στις εφημερίδες, τους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς να βρισκόμαστε κατηγορούμενοι ενώπιόν σας”.

Μέσα στο κλίμα αυτό “έγιναν λάθη και διαπράχθηκαν αντιδεοντολογικές ενέργειες”, κατά την κομψή διατύπωση ενός από τους εφεισιβάλλοντες. Η ευθύνη που έχουν “εκείνοι οι οποίοι είτε για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, είτε εντυπωσιασμού της κοινωνίας μας, είτε για απόκρυψη ουσιωδών στοιχείων της όλης υπόθεσης, διοχέτευαν πληροφορίες στα μέσα ενημέρωσης, ρυθμίζοντας την εικόνα που ήθελαν καθημερινά στην πορεία των ερευνών” δεν μπορεί βεβαίως να αποτελέσει αντικείμενο

πειθαρχικού ελέγχου από αυτό το όργανο, αλλά είναι τεράστια και επιβάλλεται να διερευνηθεί στο μέτρο του δυνατού. Έτσι, το ΔΠΣ ελπίζει να συμβάλλει στο έργο των ιστορικών του μέλλοντος, επισημαίνοντας ότι πολλοί από τους εφεσιβάλλοντες και τους μάρτυρές τους κατονόμασαν off the record συγκεκριμένο υπουργό καθώς και ανώτατο κυβερνητικό παράγοντα, ως μόνιμες πηγές των “διαρροών” των σεναρίων της περιόδου της τρομολαγνείας,. Όλοι τους αρνήθηκαν, ωστόσο, να επαναλάβουν ενυπογράφως τον προσδιορισμό των -παρακρατικών, σχεδόν- μηχανισμών που, παραβιάζοντας το εκ του Νόμου και του Συντάγματος καθήκον τους, έριχναν πολίτες βορά στη νοσηρή περιέργεια της τεχνηέντως προκληθείσης κοινής γνώμης.

Στο ανθρωποφάγο αυτό “παιχνίδι” έπαιξε σημαντικό ρόλο μεγάλο μέρος των ΜΜΕ, κυρίως ηλεκτρονικών. Χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο της εξάρτησης των επιχειρήσεων ή στελεχών τους από κέντρα (ή παράκεντρα) πολιτικής εξουσίας, με τη συνακόλουθη “εξόφληση συναλλαγματικών”, προκύπτει ανάγλυφη η επίπτωση της άναρχης δημιουργίας της μη κρατικής τηλεόρασης και της παράδοσής της σε κέντρα οικονομικής και εκδοτικής εξουσίας που επιδίδονται σε έναν ανταγωνισμό χωρίς αρχές για το μεγαλύτερο κομμάτι “πίττας” με σκοπό όχι μόνο την επίτευξη οικονομικού κέρδους (δια της μετάδοσης αμέσων και εμμέσων διαφημίσεων), αλλά και την εξαργυρώσιμη αύξηση της πολιτικής επιρροής. Ένας ανταγωνισμός που αδιαφορεί για την ποιότητα (όταν δεν την θέτει εκποδών) και επενδύει τα πάντα στην ποσότητα. Όμως και η παραγωγή ποσότητας δεν είναι εύκολη, με τη συνεχή συρρίκνωση του συντακτικού προσωπικού στην οποία επιδίδονται οι περισσότερες επιχειρήσεις ΜΜΕ. Φυσική συνέπεια όσων ήδη αναφέρθηκαν είναι η “ελαφριά” θεματολογία που δείχνουν να έχουν επιλέξει τα κανάλια και η τεχνητή υπερδιόγκωση των δελτίων, που συχνά καλύπτεται με την άκριτη αναπαραγωγή “ειδήσεων” από εφημερίδες και περιοδικά συγκεκριμένου είδους, την αβασάνιστη υιοθέτηση καταγγελιών και “καταγγελιών”, καθώς και τη διενέργεια “ρεπορτάζ” αμφιβόλου βάθους.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες δείχνουν να έπαιξαν το ρόλο τους στην κρινόμενη υπόθεση. Η συνάδελφος Ιωάννα Σωτήρχου ρίχτηκε από

κάποια “υψηλά ιστάμενη πηγή” βορά σε εφημερίδες και κανάλια, υποχρεωμένη να αποδείξει ότι τα ευφάνταστα σενάρια εις βάρος της δεν είχαν σχέση με την πραγματικότητα. Οι εφεσιβάλλοντες συνάδελφοι, επαναλαμβάνοντας μια τακτική που είχε ήδη δυστυχώς εφαρμοστεί και σε προηγούμενες περιπτώσεις την ίδια σκοτεινή περίοδο, έσπευσαν να υιοθετήσουν τις “διαρροές”, ψελλίζοντας σπανίως και υποκριτικότατα κάποιες επιφυλάξεις ως προς την ακρίβεια των γραφομένων ή μεταδιδομένων, απλώς φροντίζοντας - συνήθως- να μην αναφέρουν το όνομα της ταλαίπωρης συναδέλφου αλλά περιγράφοντάς την με αρκετές λεπτομέρειες ώστε να αναγνωρίζεται ευχερέστατα. Ακόμη δε και στις περιπτώσεις όπου ένιωσαν την ανάγκη να κάνουν κάποιο ρεπορτάζ, αυτό είχε ως αφετηρία την ανεπιφύλακτη αποδοχή της αλήθειας των “διαρροών” και αποσκοπούσε, ουσιαστικά, στο “φούσκωμα” του θέματος και στη διαφοροποίηση του κάθε ΜΜΕ από τα ανταγωνιστικά του. Είναι προφανές ότι τα Πειθαρχικά Συμβούλια της ΕΣΗΕΑ δεν ποινικοποιούν το πραγματικό ρεπορτάζ, δεν μπορούν, όμως, να μείνουν αδιάφορα όταν όχι μόνο προκύπτει αλλά και ομολογείται ανερυθρίαστα ότι ο έλεγχος των στοιχείων που έδιναν οι κρατικές πηγές γινόταν μόνο με την διασταύρωσή τους από άλλες, υφιστάμενες υπηρεσίες που, βεβαίως, ουδέποτε επρόκειτο να διαψεύσουν τις υπερκείμενες Αρχές. Ούτε περιποιεί τιμή στην ερευνητική δημοσιογραφία το επιχείρημα ότι “η πολιτική ηγεσία δια των υπουργών Τύπου και Δημόσιας Τάξης, όπως και του ιδίου του πρωθυπουργού διαβεβαίωνε τους δημοσιογράφους ότι η όλη έρευνα γίνεται με απόλυτη διασφάλιση των συνταγματικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων των υπόπτων ή και προσαγομένων”, ως εάν τα μέλη της κυβερνήσεως να απολαμβάνουν της ασυλίας του αλάθητου και οι πράξεις τους να βρίσκονται υπεράνω του δημοσιογραφικού ελέγχου.

Τέλος, χρήζει απαντήσεως το επιχείρημα περί της προσφυγής ή μη της συναδέλφου Ιωάννας Σωτήρχου στα πειθαρχικά όργανα και στην τακτική Δικαιοσύνη. Αφ’ ης στιγμής η συναδέλφος θεώρησε (και μάλιστα δικαίως) ότι εθίγη η υπόληψή της με τη “φωτογράφησή” της από τους κρινόμενους συναδέλφους, είχε κάθε Συνταγματικό, νόμιμο και ηθικό δικαίωμα να προσφύγει σε όποιο αρμόδιο όργανο επέλεξε. Το γεγονός ότι δεν προσέφυγε στα δικαιοδοτικά όργανα

της ΕΣΗΕΑ σήμανε, απλώς, την υποχρέωση του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου να ασχοληθεί αυτεπαγγέλτως με το μείζον αυτό θέμα. Και το γεγονός ότι έχει προσφύγει στην τακτική Δικαιοσύνη, διεκδικώντας χρηματική ικανοποίηση, ουδόλως μπορεί να επηρεάσει τα πειθαρχικά όργανα, καθώς αυτά κρίνουν μάλλον παραβιάσεις της δεοντολογίας παρά του Νόμου και το έργο τους συναντάται με αυτό των δικαστηρίων και λειτουργεί παραπληρωματικά προς αυτά μόνο όταν το προσβαλλόμενο αγαθό αποτελεί τόσο δεοντολογικό παράπτωμα όσο και ποινικώς κολάσιμη πράξη.

Κατόπιν αυτών, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ έκρινε όλους τους εφεσιβάλλοντες ενόχους κατά το κατηγορητήριο, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' και θ' του Καταστατικού και του άρθρου 1, παρ. β', ε' και στ' και του άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας της ΕΣΗΕΑ. Συγκεκριμένα:

Ο συν. Πάυλος Δημητριάδης κρίθηκε ομοφώνως πειθαρχικός ελεγκτέος διότι, ως διευθυντής συντάξεως της εφημερίδας Espresso επέτρεψε να δημοσιευθούν ανεξέλεγκτες “πληροφορίες” κατά τις οποίες η συν. Ιωάννα Σωτήρχου εμπλεκόταν με τη 17N, είχε βρεθεί αποτύπωμά της στη γιάφκα της οδού Δαμάρεως αλλά δεν επρόκειτο να συλληφθεί διότι έχαιρε της προστασίας Αμερικανού διπλωμάτη και Ελλήνων παραγόντων. Στο κείμενο δεν αναφερόταν το όνομα της συναδέλφου, αλλά αυτή “φωτογραφιζόταν” επαρκώς ώστε να αναγνωρίζεται ότι πρόκειται περί αυτής. Ο διευθυντής συντάξεως της εφημερίδος έπρεπε να είναι προσεκτικότερος πριν αποδεχθεί ως απολύτως αξιόπιστες τις πηγές των σχετικών “πληροφοριών”, αφού ήδη είχε γίνει αντιληπτό στους πάντες ότι παιζόταν ένα γιγαντιαίο παιχνίδι παραπληροφόρησης της κοινής γνώμης. Το επιχείρημα του εφεσιβάλλοντος, ότι μόνη πηγή αποφάσεων στην εφημερίδα είναι ο εκδότης-διευθυντής, δεν τον απαλλάσσει του δικού του μεριδίου ευθύνης, εκτός εάν γίνει αποδεκτό ότι ο εφεσιβάλλων φέρει τον τίτλο του διευθυντού συντάξεως μόνο για να καλύπτεται μια θέση στην ταυτότητα της εφημερίδας και για να καταβάλλεται μια

αυξημένη αμοιβή, ενώ ο ίδιος “δεν είναι σε θέση να γνωρίζει” τι συμβαίνει με τα δημοσιευόμενα ρεπορτάζ. Το ΔΠΣ είναι επίσης αναγκασμένο να χαρακτηρίσει άσκηση στρεψοδικίας την προσπάθεια του εφεσιβάλλοντος να πείσει ότι δεν “φωτογραφήθηκε” η συν. Ιωάννα Σωτήρχου από την εφημερίδα του επειδή ανεφέρθη ότι στο παρελθόν “έχει απασχολήσει τις αρχές” για την πολιτική της δραστηριότητα αντί του ακριβούς “είχε συλληφθεί”. Τέλος, το ΔΠΣ επισημαίνει στον εφεσιβάλλοντα ότι μόνος στόχος που εξυπηρετούν τα μέλη των Πειθαρχικών Συμβουλίων είναι η τήρηση του Καταστατικού και των Αρχών Δεοντολογίας και ότι εν πνεύματι επιεικείας παραβλέπει τις ανοίκειες εκφράσεις που ο ίδιος χρησιμοποίησε κατά του ΠΠΣ, αποδίδοντάς τις στη δυσχερή θέση του εφεσιβάλλοντος.

Ο συν. Νίκος Κακαουνάκης κρίθηκε ομοφώνως πειθαρχικά ελεγκτέος διότι, κυρίως σε σχόλιά του στην εφημερίδα “Καρφί” αλλά και σε παρέμβασή του στον Τ/Σ ΕΤ-3 υιοθέτησε ανεξέλεγκτα τις “πληροφορίες” που “διέρρεαν” εις βάρος της συν. Ιωάννας Σωτήρχου και συγκεκριμένα ότι είχε εμπλοκή με τη 17N, διατηρούσε ερωτικές σχέσεις με έναν εκ των κατηγορουμένων ως μέλη της, βρέθηκε γενετικό υλικό της στη γιάφκα της Δαμάρεως και πρόκειται να συλληφθεί παρά τις πιέσεις ισχυρών παραγόντων. Ο εφεσιβάλλον δεν ανέφερε το όνομα της συναδέλφου, αλλά τη “φωτογράφησε” επαρκώς ώστε να είναι εύκολη η αναγνώρισή της. Το γεγονός ότι οι εν λόγω “πληροφορίες” δεν κατασκευάστηκαν από τον εφεσιβάλλοντα αλλά από κέντρα εκτός της εφημερίδας του, δεν τον απαλλάσσει των ευθυνών του για την αναπαραγωγή τους. Το ΔΠΣ θεωρεί απαράδεκτη τη δήλωση του εφεσιβάλλοντος ότι δεν τον ενδιαφέρει “το κέντρο από το οποίο βγήκε αυτή η πληροφορία” και μάλιστα όταν γίνεται μήνες μετά την αποκάλυψη της αναληθείας της “πληροφορίας” και, συνεπώς, μετά τη διαπίστωσή του ότι χρησιμοποιήθηκε ως “παπαγαλάκι” σε κάποιο παρακρατικό παιχνίδι. Το ΔΠΣ θεωρεί επίσης εξωφρενικό τον ισχυρισμό του εφεσιβάλλοντος, παλαιού και έμπειρου ρεπόρτερ, ότι αγνοούσε την παλαιότερη σύλληψη της συν. Ιωάννας Σωτήρχου, περί της οποίας είχε δημοσιευτεί τότε σειρά κειμένων στην “Ελευθεροτυπία”. Τέλος, το ΔΠΣ εύχεται την επόμενη φορά

που ο εφεσιβάλλων κληθεί σε απολογία, να αντιμετωπίσει το θέμα με μεγαλύτερη σοβαρότητα απ' όση καταδεικνύει η αντί απολογίας φράση του "Αν θεωρούσα σοβαρή την υπόθεση, θα ζητούσα κάποια αναβολή ή δεν θα έκανα εκπομπή".

Ο συν. Γιώργος Τράγκας κρίθηκε ομοφώνως πειθαρχικά ελεγκτέος διότι, με ενυπόγραφο "ρεπορτάζ" του -το οποίο αποδεικνύεται ότι βασιζόταν αποκλειστικώς και μόνον σε "πληροφορίες" από αλληλοεμπλεκόμενες πηγές, συνεπώς ήταν απολύτως μη διασταυρωμένο- διέσυρε τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου υποστηρίζοντας ότι εμπλεκόταν με τη 17N, είχε ερωτικό και πολιτικό δεσμό με έναν από τους κατηγορουμένους ως μέλη της και δεν είχε συλληφθεί μόνο λόγω της προστασίας που της παρείχε σύζυγος πρώην υπουργού. Στο "ρεπορτάζ" δεν κατονομάζεται η συν. Ιωάννα Σωτήρχου, αλλά "φωτογραφίζεται" επαρκώς ώστε να είναι ευχερής η αναγνώρισή της. Το επιχείρημα του εφεσιβάλλοντος ότι "Σκοπός του δημοσιεύματος ήταν να παρουσιάσει ένα εντυπωσιακό στοιχείο της έρευνας για την υπόθεση της 17N, όπως αυτό αποκαλύφθηκε μέσω διαρροών από επίσημα χείλη στο πλαίσιο του αστυνομικού ρεπορτάζ" τεκμηριώνει απλώς την εξάρτηση του "ρεπορτάζ" από συγκεκριμένες πηγές, χωρίς κανέναν έλεγχο της αληθείας. Τέλος, εντυπωσιάζει η προβληματική μνήμη του εφεσιβάλλοντος, παλαιού και ικανού ρεπόρτερ, τόσο σε ό,τι αφορά την παλαιότερη σύλληψη της συν. Ιωάννας Σωτήρχου, όσο και σχετικά με το πώς χειρίστηκε η εφημερίδα του το επίμαχο θέμα.

Ο συν. Σταμάτης Μαλέλλης κρίθηκε ομοφώνως πειθαρχικά ελεγκτέος διότι, στον Τ/Σ Star τον οποίο διευθύνει, καθοδήγησε τον εκφωνητή του δελτίου ειδήσεων (και επίσης εφεσιβάλλοντα) Γ. Λιάγκα να διαπομπεύσει τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου ως δήθεν εμπλεκόμενη με την τρομοκρατία, αποδεχόμενος χωρίς ίχνος επιφύλαξης το εις βάρος της σενάριο που είχε κατασκευαστεί από ανώνυμες "πηγές". Ακόμη, φρόντισε να κληθεί στο δελτίο ειδήσεων ο συν. Ν. Γιαννόπουλος, συλληφθείς παλαιότερα με τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου στην Ιορδανία και πέτυχε, υποβάλλοντας τις κατάλληλες ερωτήσεις μέσω του Γ. Λιάγκα, να κατονομάσει ο Ν. Γιαννόπουλος τη συν. Σωτήρχου, έτσι ώστε ακόμη και όσοι δεν

είχαν ήδη αντιληφθεί ποιο ήταν το πρόσωπο για το οποίο γίνονταν υπαινικτικές αναφορές, να το πληροφορηθούν μετά πάσης βεβαιότητας. Το ΔΠΣ οφείλει επίσης να ενημερώσει τον εφεσιβάλλοντα ότι, παρά τα 22 χρόνια πείρας του στο επάγγελμα που επικαλείται, δεν δικαιούται να θεωρεί “επώνυμους” μόνον τους τηλεοπτικούς δημοσιογράφους. Τέλος, σε ό,τι αφορά την “οικονομική εξόντωσή” του από τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου μέσω αγωγής στην Αστική Δικαιοσύνη, το ΔΠΣ εκφράζει την απορία του για την ανησυχία του εφεσιβάλλοντα, αφού είναι τόσο βέβαιος ότι το δίκαιο βρίσκεται με την πλευρά του.

Ο συν. Γιώργος Λιάγκας κρίθηκε κατά πλειοψηφίαν (4-1) πειθαρχικά ελεγκτέος διότι, ως εκφωνητής του δελτίου ειδήσεων του Τ/Σ Star διαπόμπευσε τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου ως δήθεν εμπλεκόμενη με την τρομοκρατία, ενώ συνομιλώντας με τον συν. Ν. Γιαννόπουλο, συλληφθέντα παλαιότερα με τη συν. Ιωάννα Σωτήρχου στην Ιορδανία πέτυχε, υποβάλλοντας τις κατάλληλες ερωτήσεις, να κατονομάσει ο Ν. Γιαννόπουλος τη συν. Σωτήρχου, έτσι ώστε ακόμη και όσοι δεν είχαν ήδη αντιληφθεί ποιο ήταν το πρόσωπο για το οποίο γίνονταν υπαινικτικές αναφορές, να το πληροφορηθούν μετά πάσης βεβαιότητας. Η ευθύνη του εφεσιβάλλοντος είναι, βεβαίως, μικρότερη από του διευθυντή ειδήσεων και ενημέρωσης, ο οποίος βρισκόταν στο “κοντρόλ” και τον καθοδηγούσε ως προς τις ερωτήσεις που θα έκανε, είναι όμως υπαρκτή καθώς, όπως παραδέχεται και ο ίδιος, είναι στη διακριτική ευχέρειά του να μην επαναλάβει μια ερώτηση που του υποβάλλεται μέσω ακουστικού.

Ο μειοψηφήσας σύμβουλος εξέφρασε την άποψη ότι αδυνατεί να διακρίνει κατά πόσον ο εφεσιβάλλον έχει ευθύνη, έστω και μειωμένη ως εκ της θέσεως υφισταμένου, ή αν αυτός πρέπει να απαλλαγεί τελείως λόγω περιορισμένης ικανότητας να αντιληφθεί τον άδικο χαρακτήρα των πράξεών του. Κατόπιν αυτού, ψήφισε την απαλλαγή του εφεσιβάλλοντος, λόγω αμφιβολιών ως προς το καταλογιστό.

Ως προς τις ποινές, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο περιορίζεται εκ του Καταστατικού και δεν μπορεί να αυξήσει τις

πρωτοδίκως επιβληθείσες. Συνεπώς, αποφάσισε ομοφώνως τη διατήρηση των ποινών που είχε επιβάλλει το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, επέβαλε:

" Στον συν. Παύλο Δημητριάδη ποινή προσωρινής διαγραφής έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ

" Στον συν. Νίκο Κακαουνάκη ποινή προσωρινής διαγραφής τριών μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ

" Στον συν. Γιώργο Λιάγκα ποινή προσωρινής διαγραφής τριών μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ

" Στον συν. Σταμάτη Μαλέλλη ποινή προσωρινής διαγραφής ενός έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ

" Στον συν. Γιώργο Τράγκα ποινή προσωρινής διαγραφής τριών μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε στις 4 Μαρτίου 2004.

Ο πρόεδρος Η γραμματέας

Μηνάς Παπάζογλου Μαρία Χριστοφοράτου